

การพัฒนาชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพ
เทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา

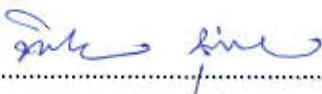
นุสรา พีระพัฒนพงศ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการฝึกอบรม
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สิงหาคม 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จากคณะศึกษาศาสตร์
ประจำปี พ.ศ. 2558

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ นุสรา พิรษพัฒนพงศ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา¹
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการฝึกอบรม ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

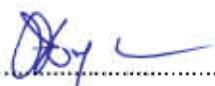

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.พิพัฒน์ บุญอําไพ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์ประเสริฐ อกสุวรรณ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิชัย พงษ์ อกสุวรรณ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พิพัฒน์ บุญอําไพ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์ประเสริฐ อกสุวรรณ)

..... กรรมการ
(ดร.สุทธิพัฒน์ ก้อนณี)

คณะกรรมการศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา¹
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการฝึกอบรม ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ 21 เดือน กันยายน พ.ศ. 2558

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาให้คำปรึกษา และแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และเอาใจใส่จาก รองศาสตราจารย์ ดร.พิพัฒน์ เกสร บุญจำไว ซึ่งเป็นประธานกรรมการคุณวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์ประเสริฐ หาดสุวรรณ กรรมการคุณวิทยานิพนธ์ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษาค้นคว้าความรู้ และประสบการณ์อย่างกว้างขวางในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ปรากฏนามในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ที่ได้กรุณา ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ และความถูกต้องในการใช้ภาษาของแบบสอบถาม ตลอดจนให้คำแนะนำในการปรับปรุงเครื่องมือในการวิจัย ให้ข้อคิดเห็น รวมทั้งข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ พ่อแม่ และญาติพี่น้องทุกคนที่ให้กำลังใจ และสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา คุณค่า และประโยชน์ของงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นกตัญญูตัวเดียว บุพการี บุรากราย และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีต และปัจจุบันที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

นุสรา พิระพัฒนพงศ์

54921101: สาขาวิชา: เทคโนโลยีการฝึกอบรม; กศ.ม. (เทคโนโลยีการฝึกอบรม)

คำสำคัญ: การพัฒนา/ ชุดฝึกอบรม /สื่อสังคมเฟสบุ๊ค/ การฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา

นุสรา พิระพัฒนพงศ์: การพัฒนาชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเฟสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา (THE DEVELOPMENT OF TRAINING PACKAGE VIA SOCIAL MEDIA (FACE BOOK) FOR PREPARING READINES IN EDUCATIONAL TECHNOLOGY PROFESSION PRACTICUM FOR UNDERGRADUATE STUDENTS OF BURAPHA UNIVERSITY)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ทพญ.เกสร บุญอิ่มไพบูลย์, ค.ด., พงศ์ประเสริฐ หกสุวรรณ, กศ.ด.
117 หน้า. ปี พ.ศ. 2558.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเฟสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีผลต่อชุดฝึกอบรม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 423460 ฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา ปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยชุดฝึกอบรม คือ แบบฝึกหัด และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเฟสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.25/87.25 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 85/85 ที่กำหนด และ 2) ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเฟสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษาอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

54921101: MAJOR: MASTER OF EDUCATION (TRAINING TECHNOLOGY; M.Ed.
(TRAINING TECHNOLOGY)

KEYWORDS: DEVELOPMENT/ TRAINING PACKAGE/ SOCIAL MEDIA (FACE BOOK)/
EDUCATIONAL TECHNOLOGY PROFESSION PRACTICUM
NUSARA PHEERAPHATANAPHONG : THE DEVELOPMENT OF TRAINING
PACKAGE VIA SOCIAL MEDIA (FACE BOOK) FOR PREPARING READINES IN
EDUCATIONAL TECHNOLOGY PROFESSION PRACTICUM FOR UNDERGRADUATE
STUDENTS OF BURAPHA UNIVERSITY. ADVISORY COMMITTEE: TIPKESORN
BOONAMPAI, Ph.D., PONGPRASERT HOKSUWAN, Ed.D. 117 P. 2015.

The purposes of this study were; 1) to develop the training package via social media (facebook) for preparing readiness in educational technology professional practicum for undergraduate students at Burapha university to meet the efficiency criteria of 85/ 85 2) to study student' s satisfaction toward the training package The sample consisted of 40 students. The search instruments were exercises and learning achievement test, students satisfaction questionnaire. Mean, Standard deviation were used for data analysis.

The result of the study showed that 1) the developed training package via social media (facebook) for preparing readiness in educational technology professional practicum for undergraduate students of Burapha university possessed the efficiency of 86.25/ 87.25 which meet the set criterion.2) Students' satisfaction towards the training package was at high level.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๒
สารบัญ.....	๗
สารบัญตาราง.....	๘
สารบัญภาพ.....	๙
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
ปัญหาของการฝึกปฏิบัติงาน.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ชุดฝึกอบรม.....	6
การเรียนรู้แบบผสมผสาน.....	17
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	32
สังคมออนไลน์.....	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	70
3 วิธีดำเนินการพัฒนา.....	75
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	75
คุณลักษณะของชุดฝึกอบรม.....	75
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	76
การออกแบบและการพัฒนาชุดฝึกอบรม.....	76
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	84

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	84
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	89
อภิปรายผลการวิจัย.....	91
ข้อเสนอแนะ.....	92
บรรณานุกรม.....	93
ภาคผนวก.....	98
ภาคผนวก ก.....	99
ภาคผนวก ข.....	104
ภาคผนวก ค.....	110
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	118

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 สัดส่วนในการนำเสนอเนื้อหาการเรียนรู้แบบต่าง ๆ.....	28
2 การปรับปรุง แก้ไข และชุดสื่อหลังจากการทดลองแบบเดี่ยว.....	80
3 คณการทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา การทดลองแบบเดี่ยว/กลุ่ม/ภาคสนาม.....	86
4 ผลการประเมินประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา ตามเกณฑ์ 85/85.....	86
5 ผลการประเมินความความพึงพอใจและความเหมาะสมของ ชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา โดยนิสิตกลุ่มตัวอย่าง 40 คน.....	87
6 ค่าความสอดคล้องแบบทดสอบรายวิชาการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	105
7 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) และค่าความเชื่อมั่นของแบบฝึกหัดท้ายการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา.....	106
8 ค่าความสอดคล้องแบบวัดผลสัมฤทธิ์รายวิชา การฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	107
9 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา.....	108
10 ผลการตรวจสอบแบบประเมินความพึงพอใจชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	109
11 คณการทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา แบบกลุ่มเดี่ยว 9 คน.....	111
12 คณการทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา แบบกลุ่มย่อย 30 คน.....	112

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
13 คะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ของชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา แบบกลุ่มภาคสนาม 30 คน.....	113
14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนของชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา (E ₁).....	114
15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนของชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา (E ₂).....	115
16 ผลการประเมินความความพึงพอใจ และความเหมาะสมของชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊คเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา โดยนิสิตกลุ่มตัวอย่าง 40 คน.....	116

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended learning)	22
2 การออกแบบการเรียนการสอน ADDIE MODEL.....	77

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันความก้าวหน้าด้านเครื่องข่ายคอมพิวเตอร์ มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งตอบสนองต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ทำให้การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องให้ ความสำคัญกับคุณภาพของประชากรดังที่ได้กล่าวถึงในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) ที่มุ่งเน้นในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ โดยเน้นคุณธรรมนารมณ์ ให้มีความรู้อย่างเท่าเทียมทัน มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม และอารมณ์ สามารถแก้ไขปัญหา มีทักษะในการคิด มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี และอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข โดยเฉพาะวงการศึกษาที่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ อีกทั้งภาครัฐ และกระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายในการพัฒนาการศึกษาเข้าสู่มาตรฐานสากล เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง อย่างต่อเนื่อง และเป็นการรองรับการก้าวสู่ “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” ทำให้การเข้าถึงแหล่งข้อมูลมีความหลากหลาย และรวดเร็ว

ทำให้การจัดการฝึกอบรมย่อมได้รับผลกระทบจากความเจริญก้าวหน้าเหล่านี้ คือ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ และข้อมูลได้ด้วยตนเอง โดยไม่จำเป็นที่ต้องมารับความรู้ในห้องฝึกอบรม หากต้องการพบปะวิทยากร อาจารย์ และเพื่อน เพื่อซักถามข้อสงสัย สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และปรึกษาหารือปัญหาต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงาน (ชัยยงค์ พรมวงศ์, 2536) และสอดคล้องกับ สแตน (Stan Vangilder, 1999) กล่าวว่า การฝึกอบรม มีพัฒนาการเรื่อยมาตั้งแต่การเรียนในห้องเรียน การฝึกอบรมในการทำงานไปสู่การฝึกอบรม ที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ฝึก คือ

1. Computer-based training (CBT) เป็นการเรียนรู้จาก CD-ROM ที่ประกอบด้วย สื่อต่าง ๆ ทั้งแอนิเมชั่น กราฟิก รูปภาพ เสียง วิดีทัศน์ และข้อความ ผู้ฝึกสามารถเรียนรู้โดยอาศัยเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นสื่อกลาง

2. Electronic reference เป็นการอ้างอิงอิเล็กทรอนิกส์ Web-based training (WBT) ซึ่งปรับปรุงมาจาก Computer-based training (CBT) โดยเป็นการเรียนรู้ผ่านระบบเครือข่าย คอมพิวเตอร์ทั้งในระบบอินเทอร์เน็ต (Internet) และระบบอินเทอร์เน็ต (Inernet)

การฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนของสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาที่จัดให้นักศึกษาได้รับการฝึกทั้งวิชาความรู้ความสามารถและความสามารถ และทักษะ อันเป็นปีหมายของสาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาที่พัฒนานิสิตเพื่อนำสิ่งเหล่านี้ไปประกอบอาชีพ ในอนาคต คือ ทดลองใช้ความรู้ ความสามารถทักษะของตน รวมถึงการอยู่ร่วมกับสังคมอย่างปกติสุข (ชัยยงค์ พรมวงศ์, 2544) กล่าวว่า การฝึกงานทางเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาถือเป็นการเข้าสู่ สถานการณ์การทำงานจริง เพื่อให้ได้รับประสบการณ์ที่ลุ่มลึกเกี่ยวกับองค์กรในแวดวงธุรกิจ กระบวนการ กระบวนการทำงาน สภาพแวดล้อม โครงสร้างพื้นฐาน บุคลากร การจัดการ การกำกับ ควบคุม และการประเมินองค์กร และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพถือเป็นประสบการณ์ตรง (Direct or purposeful experiences) ตามแนวคิดของ เดล (Edgar Dale) ที่มีแนวคิดว่า ประสบการณ์ตรง เป็นสื่อการสอนที่สร้างประสบการณ์ให้ผู้เรียนสามารถรับรู้ เรียนรู้ด้วยตนเอง ลงมือปฏิบัติ เข้าไปอยู่ในสถานการณ์จริง และได้สัมผัสด้วยตนเอง การฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตจะได้ฝึกปฏิบัติจริงทั้งความรู้ ความสามารถ ทักษะต่าง ๆ ที่ได้สัมผัส

ผู้จัดในฐานะที่เป็นผู้ประสานงานจัดทำหน่วยงานต่าง ๆ ให้กับนิสิตที่จะต้องเข้ารับ การปฏิบัติงานทางเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จึงได้เสนอ แนวคิดการศึกษาวิจัย การพัฒนาชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึก ปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อให้ ผู้สนใจอบรมสามารถเข้ารับการอบรม โดยลดข้อจำกัด ทั้งเวลา และสถานที่ ซึ่งสามารถใช้สื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น คอมพิวเตอร์ โน๊ตบุ๊ค แท็บเล็ต ไอแพด และมือถือรุ่นต่าง ๆ ที่สามารถเชื่อมต่อกับ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต และเข้าไปยัง www.facebook.com เข้าศึกษาถึงระเบียบ และรายงานผล การฝึกอบรม ได้ การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อภาควิชาชีวกรรมและเทคโนโลยี การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในการทำหน้าที่ในการให้บริการวิชาการการจัดทำ หน่วยงานต่าง ๆ และยังอำนวยความสะดวกแก่นิสิตที่เข้าร่วมการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพ เทคโนโลยีการศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึก ปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา

2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

- 2.1 เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา
- 2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่ได้รับการฝึกอบรมจากชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา

สมมติฐานการวิจัย

1. ชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพาที่มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 ตามเกณฑ์ 85/85
2. นิสิตมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษาในระดับมาก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพาที่มีประสิทธิภาพ
2. เป็นแนวทางการนำไปใช้พัฒนาในรายวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2557
- 2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 423460 ฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา ปีการศึกษา 2557 ได้จากการเดือดแบบเจาะจง 2 กลุ่ม จำนวน 80 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ 1 สำหรับการทดลองเบื้องต้น (Tryout) จำนวน 40 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย

กลุ่มตัวอย่างที่ 2 สำหรับการทดลองใช้จริง (Trialrun) จำนวน 40 คน จากการสุ่มอย่างง่าย

3. เครื่องมือการวิจัย ได้แก่

- 3.1 ชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพลสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา
- 3.2 แบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน
- 3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ

ปัญหาการของการฝึกปฏิบัติงาน

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้ประสานงานจัดทำหน่วยงานต่าง ๆ ให้กับนิสิตที่จะต้องเข้ารับการปฏิบัติงานทางเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จึงได้เสนอแนวทางคิดการศึกษาวิจัยชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพลสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษาเพื่อให้ผู้สนใจอบรมสามารถเข้ารับการอบรม โดยลดข้อจำกัด ทั้งเวลา และสถานที่ ซึ่งสามารถใช้สื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น คอมพิวเตอร์ โน๊ตบุ๊ค แท็บเล็ต ไอแพด และมือถือรุ่นต่าง ๆ ที่สามารถเชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และเข้าไปยัง www.Fackbook.com เข้าศึกษาถึงระเบียบ และรายงานผลการฝึกอบรม ได้ การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อภาควิชาชีวกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในการทำหน้าที่การให้บริการวิชาการ การจัดทำหน่วยงานต่าง ๆ และยังอำนวยความสะดวกแก่นิสิตที่เข้าร่วมการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดฝึกอบรม หมายถึง ชุดสื่อศึกษาที่สร้างขึ้นมา เพื่อให้เป็นชุดประสบการณ์สำหรับการฝึกอบรม เพื่อช่วยผู้ให้การฝึกอบรม ใช้ประกอบกิจกรรมในการฝึกอบรม หรือสามารถที่จะศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตัวเอง โดยอาศัยสื่อสังคม อินเตอร์เน็ต เช่น สื่อเฟสบุ๊ค เพื่อถ่ายทอดความรู้ และประมวลผลอย่างมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของการฝึกอบรมที่ได้กำหนดไว้

2. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา หมายถึง การฝึกงานด้านการศึกษา ตามสถาบันการศึกษา และสถานประกอบการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพทางเทคโนโลยีการศึกษา

ตามข้อกำหนดของรายวิชา 423460 การฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา ตามหลักสูตร การศึกษายาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา พุทธศักราช 2547 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย นูรพา

3. สื่อสังคมเฟสบุ๊ค หมายถึง การทำงานร่วมกันของระบบคอมพิวเตอร์ และระบบ อินเทอร์เน็ตเชื่อมเข้าด้วยกัน โดยอาศัย www.facebook.com ในการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูล ต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

4. ประสิทธิภาพ E_1 / E_2 ตามเกณฑ์ 85/85 หมายถึง ค่าระดับที่แสดงประสิทธิภาพ ของการพัฒนาชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเฟสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพ เทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนูรพา โดยกำหนดให้มีค่าระดับ ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

85 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการการทำแบบฝึกหัดรวมกัน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 85 ตามที่กำหนดไว้ในชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเฟสบุ๊ค

85 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรวมกัน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 85 หลังจากเรียนรู้คู่มือชุดฝึกอบรม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ชุดฝึกอบรม
2. การเรียนรู้แบบผสมผสาน
3. สื่อสังคมออนไลน์
4. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชุดฝึกอบรม

ความหมายของชุดฝึกอบรม

ชุดฝึกอบรมเป็นการเรียนรู้วิธีหนึ่ง ซึ่งจะช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดประโยชน์อย่างยิ่ง ซึ่งมีผู้ให้ความหมาย และความสำคัญของชุดฝึกไว้ดังต่อไปนี้

ชุดฝึกอบรมเป็นวัสดุกรรมการศึกษานิคหนึ่งของไทยที่ได้รับความสนใจของนิสิตและผู้สอนทั่วไปเป็นอย่างมาก ความหมายของชุดฝึกอบรม คือ ชุดของสื่อประสม (Multi media) หมายถึง การใช้สื่อการสอนด้วย 2 ชนิดขึ้นไปร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ตามที่ต้องการ สื่อที่นำมาใช้ร่วมกันนี้จะช่วยเสริมประสบการณ์ซึ่งกันและกันตามลำดับขั้นที่จัดเอาไว้ โดยจัดเอาไว้เป็นชุด ๆ บรรจุอยู่ในซอง กล่อง หรือกระป๋า แล้วเดี่ยสร้างจะจัดทำขึ้น ในการสร้างชุดฝึก จะใช้วิธีระบบเป็นหลักสำคัญด้วย จึงทำให้มันใจได้ว่า จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (บุญเกื้อ ควรหาเวช, 2543, หน้า 91)

อ้อมน้อม เจริญธรรม (2547, หน้า 45) ได้สรุปไว้ว่า ชุดฝึกอบรม เป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะเพิ่มจนเกิดความชำนาญและส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

กิตติศักดิ์ อิ่มสุค (2548, หน้า 21) ได้สรุปไว้ว่า ชุดฝึกอบรม หมายถึง สื่อประสมซึ่งเป็นหน่วยการเรียนสำเร็จรูปที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยศึกษาคำชี้แจง และทำกิจกรรมตามขั้นตอนของชุดฝึก ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในบทเรียน

กู้ด (Good, 1973, p. 63) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ชุดฝึกอบรมเป็นกระบวนการช่วยให้บุคคลอื่นมีทักษะ และความรู้ โดยจัดขึ้นภายใต้สภาพแวดล้อมทางประการ

ฟอนท์ซีก้า (Fonseca, 1999, p.1) ได้กล่าวไว้ว่า ชุดฝึกอบรมว่าเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรม การฝึกอบรมที่ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมได้รับการพัฒนาความคิด มีความชัดเจนในเป้าหมาย และทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

สรุปได้ว่า ชุดสื่อศึกษาที่สร้างขึ้นมา เพื่อให้เป็นชุดประสบการณ์สำหรับการฝึกอบรม เพื่อช่วยผู้ให้การฝึกอบรม ใช้ประกอบกิจกรรมในการฝึกอบรม หรือสามารถที่จะศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตัวเอง โดยอาศัยสื่อสังคม อินเตอร์เน็ต เช่น สื่อเฟสบุ๊ค เพื่อถ่ายทอดความรู้ และประมวลผลอย่างมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของการฝึกอบรมที่ได้กำหนดไว้

รูปแบบการฝึกอบรม

การฝึกอบรมแบ่งออกได้หลายประเภทแบบแล้วแต่จะขึ้นหลักเกณฑ์อะไรเป็นเกณฑ์ที่ใช้ในการสร้างให้เหมาะสมกับผู้เรียนรู้

กุลยา ตันติพาชิริว (2537, หน้า 89) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการฝึกอบรมไว้ 3 รูปแบบดังนี้

รูปแบบที่ 1 การฝึกอบรมแบบชั้นเรียน คือ การฝึกอบรมที่กำหนดเป็นรายชั่วโมงที่มีวิทยากรประจำชั่วโมง การฝึกอบรมจะเน้นหนักเกี่ยวกับการให้ความรู้เป็นสิ่งสำคัญ และการฝึกปฏิบัติยังคงเป็นการกระทำที่อยู่ในชั้นเรียน อาจมีการศึกษาดูงานบ้าง แต่จัดเพื่อประกอบการฝึกอบรม

รูปแบบที่ 2 การฝึกอบรมที่ให้ศึกษาด้วยตนเอง คือ การฝึกอบรมที่ได้รับความนิยมไม่น้อย แต่มิได้มีการติดตามผลโดยตรงว่าผลสัมฤทธิ์ของการฝึกอบรมนั้นแตกต่างจากการฝึกอบรมด้วยวิธีแรกอย่างไร การจัดการฝึกอบรมแบบนี้จะต้องมีการเตรียมผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้พร้อมโดยใช้วิธีการอ่านคู่มือการฝึกอบรมที่มอบให้ศึกษาด้วยตนเอง ลักษณะของคู่มือการฝึกอบรมที่ผู้เข้าฝึกอบรมต้องศึกษานั้นจะเป็นลักษณะบทเรียนแบบโปรแกรม ผู้เข้ารับการอบรมต้องอ่านและทำแบบฝึกหัดด้วยตัวเอง อาจมีช่วงระยะเวลาอีกราวหนึ่งที่ผู้เข้าฝึกอบรมจะพบผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อให้คำชี้แจง และอธิบายเนื้หาในส่วนที่ไม่เข้าใจเป็นการทำทบทวนความถูกต้อง

รูปแบบที่ 3 การฝึกอบรมโดยใช้ประสบการณ์ตรง คือ การให้คำแนะนำประกอบแก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยมีรูปแบบการจัดอบรมที่ต่างกันออกไปได้แก่

1. การฝึกปฏิบัติในขณะทำงาน (On the job training) คือ การจัดการฝึกอบรมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง โดยผู้จัดฝึกอบรมจะคอยให้คำแนะนำเท่านั้น

2. การฝึกอบรมด้วยการศึกษาดูงานแหล่งต่าง ๆ ตามโครงการฝึกอบรม วิธีการนี้จะเน้นการดูงาน และเรียนรู้ โดยผู้จัดฝึกอบรมเป็นผู้ควบคุมดูแลจัดการดูงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

หลังจากดูงานแล้วอาจมีการอภิปรายเกี่ยวกับผลที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับเพื่อประเมินผลตามจุดประสงค์ของการฝึกอบรม

3. การฝึกอบรมแบบปฏิบัติการ คือ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะเรียนรู้ด้วยการฝึกปฏิบัติโดยตรงจากเหตุการณ์จริง เช่น ผู้เข้ารับการฝึกหัดภาษาต่างประเทศต้องอาศัยอยู่กับครอบครัวของชาวต่างประเทศ หรือการเข้าค่ายลูกเสือ เป็นต้น

4. การฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์ คือ การฝึกอบรมที่มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ หรือการสัมมนา ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะมีโอกาสสนทนากันและแลกเปลี่ยนแนวคิด และประสบการณ์ร่วมกับบุคคลอื่น

ประเภทการฝึกอบรม

จะกล่าวถึง ชุดมิแทวินทร์ (2545, หน้า 10) ได้แบ่งประเภทของการฝึกอบรมออกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1. การฝึกอบรมก่อนประจำการ (Pre - entry training) เป็นการฝึกอบรมให้กับผู้เข้างานใหม่ หรือเริ่มโครงการใหม่ ซึ่งอยู่ในช่วงทดลองงาน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการกิจกรรมเริ่มและการกิจขององค์กร มีทักษะการฝึกในห้องทำงาน และฝึกภาคสนาม

2. การฝึกอบรมระหว่างประจำการ (In - service training) เป็นการฝึกอบรมที่ผ่านระยะการทดลองงานแล้ว โดยจัดอบรมให้เป็นระยะ หรืออาจจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ฝึกอบรมจาก การปฏิบัติงานจริง

3. การฝึกอบรมในโครงการ (Project related training) เป็นการฝึกอบรมที่จัดให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติในโครงการเฉพาะเรื่อง หรือเฉพาะประเภทของบุคลากร

4. การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง (Self - development training) เป็นการฝึกอบรมเพื่อการเรียนรู้วิทยาการใหม่ ๆ หรือความรู้ใหม่ ในการพัฒนาตนเองให้มีความรู้มากยิ่งขึ้น

ชูชัย สมิทธิไกร (2548, หน้า 7) ได้จำแนกเกณฑ์ประเภทของการฝึกอบรม สรุปได้ดังนี้

1. แหล่งการฝึกอบรม เกณฑ์ประเภทนี้ ระบุผู้รับผิดชอบของการฝึกอบรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ

1.1 การฝึกอบรมภายในองค์การ (In - house training) การฝึกอบรมแบบนี้เป็นสิ่งที่องค์การจัดขึ้น เองภายในสถานที่ทำงาน โดยหน่วยงานฝึกอบรมขององค์การจะเป็นผู้ออกแบบ และพัฒนาหลักสูตร กำหนดเวลา และเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากภายใน และภายนอกองค์กรมาเป็นวิทยากร

1.2 การซื้อการฝึกอบรมจากภายนอก เป็นการซื้องค์การฝึกอบรมภายนอกให้เป็นผู้จัดการฝึกอบรมแทนหรืออาจจะส่งพนักงานเข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งจัดขึ้นโดยองค์การภายนอก

2. การจัดประสบการณ์การฝึกอบรมได้จัดขึ้นใน ขณะที่ผู้รับการฝึกอบรมกำลังปฏิบัติงานอยู่ หรือหดพักการปฏิบัติงานไว้ชั่วคราว เพื่อรองรับการอบรมในห้องเรียน

2.1 การฝึกอบรมในงาน (On - the - job training) เพื่อให้ผู้รับการฝึกอบรมลงมือปฏิบัติงานจริง ๆ ในสถานที่ทำงานจริง ภายใต้การดูแลเอาใจใส่ของพนักงานซึ่งทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง โดยการแสดงวิธีการปฏิบัติงานพร้อมทั้งอธิบายประกอบ จนนั้นจึงให้ผู้รับการฝึกอบรมปฏิบัติตามพี่เลี้ยงจะพยายามดูแลให้คำแนะนำและช่วยเหลือหากมีปัญหาเกิดขึ้น

2.2 การฝึกอบรมนอกงาน (Off - the - job training) ผู้รับการฝึกอบรมประเภทนี้ จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ในสถานที่ฝึกอบรมโดยเฉพาะ และจะต้องหดพักการปฏิบัติงานในองค์การ เป็นเวลาชั่วคราว จนกว่าการฝึกอบรมจะเสร็จสิ้น

3. ทักษะที่ต้องการฝึก หมายถึง สิ่งที่การฝึกอบรมต้องการเพิ่มพูน หรือสร้างขึ้น ในตัวผู้รับการฝึกอบรม

3.1 การฝึกอบรมทักษะด้านเทคนิค (Technical skills training) คือ การฝึกอบรมที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านเทคนิค เช่น การบำรุงรักษาเครื่องจักร การซ่อมแซมรถยนต์ เป็นต้น

3.2 การฝึกอบรมทักษะด้านการจัดการ (Managerial skills training) คือ การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และทักษะด้านการจัดการและบริหารงาน โดยผู้รับการฝึกอบรมมีตำแหน่งเป็นหัวหน้าขององค์การ

3.3 การฝึกอบรมทักษะด้านการติดต่อสัมพันธ์ (Interpersonal skills training) คือ การฝึกอบรม มุ่งเน้นให้ผู้รับการฝึกมีการพัฒนาทักษะในด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งการมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน

4. ระดับขั้นของพนักงานที่เข้ารับการฝึกอบรม หมายถึง ระดับความรับผิดชอบในงาน ของผู้เข้ารับการอบรม

4.1 การฝึกอบรมระดับพนักงานปฏิบัติงาน (Employee training) คือ การฝึกอบรมที่จัดให้แก่พนักงานระดับปฏิบัติการ

4.2 การฝึกอบรมระดับหัวหน้างาน (Supervisory training) คือ การฝึกอบรมที่มุ่งเน้นกลุ่มพนักงานที่ดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารระดับด้านขององค์การ

4.3 การฝึกอบรมระดับผู้จัดการ (Managerial training) คือ การฝึกอบรมกลุ่มพนักงานระดับผู้จัดการฝ่าย หรือผู้จัดการระดับกลุ่มองค์การ

4.4 การฝึกอบรมระดับผู้บริหารชั้นสูง (Executive training) คือ การฝึกอบรมผู้บริหารระดับสูงขององค์การ

Odiome (1970, p. 80) ได้แบ่งประเภทของการฝึกอบรม ดังนี้

1. การฝึกอบรมขั้นต้น (Regular training programmed) คือ การฝึกอบรมเพื่อสนองความต้องการให้บุคคลมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม การฝึกอบรมประเภทนี้ ได้แก่ การปฐมนิเทศ การฝึกอบรมก่อนเลื่อนตำแหน่ง เป็นต้น

2. การฝึกอบรมเพื่อแก้ปัญหา (Problem - solving training programmed) คือ การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานให้สูงขึ้น ผ่านการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติงาน

3. การฝึกอบรมเพื่อพัฒนา (Innovative training programmed) เป็นการฝึกอบรมในขั้นสูงเน้นการมุ่งอนาคต เป็นการฝึกอบรมที่จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถพัฒนางานให้ก้าวหน้าขึ้น

สรุปได้ว่า ประเภทของการฝึกอบรม ประกอบไปด้วย การฝึกอบรมที่กำหนดเป็นรายช่วงไม่ที่มีวิทยากรประจำช่วง การฝึกอบรมที่เน้นหนักเกี่ยวกับการให้ความรู้เป็นสิ่งสำคัญ การฝึกอบรมที่ให้ศึกษาด้วยตนเอง การฝึกอบรมทักษะด้านเทคนิค การฝึกอบรมเพื่อแก้ปัญหา เป็นต้น

ลักษณะของชุดฝึกอบรม

ศศิธร สุทธิแพทย์ (2518, หน้า 72) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะชุดฝึกอบรม มีลักษณะ ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาไทย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิด ได้อย่างรวดเร็ว
5. ปลูกความสนใจ
6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาได้ด้วยตนเอง

วรรณพิพารอดแรงค์ และพิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2542, หน้า 1) ได้กล่าวไว้ว่า ชุดฝึกอบรม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ชื่อกิจกรรม เป็นส่วนที่บอกให้ทราบถึงลักษณะที่ต้องการฝึก
2. คำชี้แจง เป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมาย และความสำคัญของกิจกรรม
3. จุดมุ่งหมาย เป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมนั้น ๆ
4. แนวคิด เป็นส่วนที่ระบุเนื้อหาหรือในดิจิติกิจกรรมนั้น ๆ
5. สื่อ เป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม

6. เวลาที่ใช้ เป็นส่วนที่ระบุจำนวนโดยประมาณว่าชุดฝึกนั้นควรใช้เวลาเพียงใด
 7. ขั้นตอนการดำเนิน เป็นส่วนที่ระบุวิธีการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์
 ที่ต้องไว้ วิธีนี้ได้จัดไว้เป็นขั้นตอน

7.1 ขั้นนำ เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนเริ่มทำชุดฝึก

7.2 ขั้นกิจกรรม เป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมได้ฝึกปฏิบัติ

การทดสอบ

7.3 ข้อ กิปราย เป็นส่วนที่ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำเสนอประสบการณ์ที่ได้รับจาก
 ขั้นกิจกรรมมาวิเคราะห์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจน และแม่นยำ

7.4 ขั้นสรุป เป็นส่วนที่ผู้สอนและผู้เรียนประเมินผลข้อความที่ได้จากขั้นกิจกรรม และ
 ข้อ กิปรายแล้วนำมาสรุปหาสาระ และใจความสำคัญ

7.5 การประเมินผล เป็นการทดสอบผู้เรียนหลังจากจบบทเรียนของแต่ละกิจกรรม

7.6 ภาคผนวกเป็นส่วนที่ให้ความรู้กับผู้สอน

บุญเกื้อ ควรหาเวลา (2543, หน้า 95) ได้จำแนกส่วนของชุดฝึกอบรม เป็น 4 ส่วน คือ

1. คู่มือ สำหรับครุภูษ์ หรือผู้เรียนที่ต้องการเรียนจากชุดฝึกอบรม

2. คำสั่งหรือกรอบงาน เพื่อกำหนดแนวทางการเรียนให้นักเรียน

3. เนื้อหาสาระและสื่อ โดยจัดให้อยู่ในรูปของสื่อการสอนแบบประเมิน และกิจกรรม

การเรียนการสอนแบบกลุ่ม และรายบุคคลตามวัตถุประสงค์เชิงพุทธิกรรม

4. การประเมินผล เป็นการประเมินของกระบวนการ ได้แก่ แบบฝึกหัด รายงาน
 การค้นคว้า และผลการเรียนรู้ในรูปของแบบสอบถามต่าง ๆ

ระพินทร์ โพธิ์ศรี (2549, หน้า 98) ได้กล่าวถึงลักษณะของชุดฝึกอบรมไว้ดังนี้

1. มีชุดประสงค์ปลายทางที่ชัดเจน ที่ระบุทั้งเนื้อหา ความรู้ และระดับทักษะ การเรียนรู้
 ที่ชัดเจนนั่นคือ จะต้องมีชุดประสงค์ประจำชุดฝึกอบรมที่ระบุไว้ชัดเจนว่าเมื่อผ่านการเรียนรู้แล้ว
 ผู้เรียนต้องทำอะไรเป็นระดับใด

2. ระบุกลุ่มเป้าหมายชัดเจนว่าสร้างขึ้นสำหรับใคร

3. มีองค์ประกอบของชุดประสงค์ที่เป็นระบบเป็นเหตุ และผลเชื่อมโยงกันระหว่าง
 ชุดประสงค์ประจำหน่วย และชุดประสงค์ย่อย

4. ต้องมีคำชี้แจง เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผลที่สอดคล้องกับ
 ชุดประสงค์แต่ละระดับ

5. กรณีที่เป็นชุดฝึกอบรมต้องมีคู่มือครูที่อธิบายวิธีการ เงื่อนไขการใช้ชุด และการเหลย
 ข้อคำถามทั้งหมดในกิจกรรมประเมินผล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพัฒนาชุดฝึกอบรม ซึ่งประกอบไปด้วย

1. คู่มือการใช้ชุดฝึก
2. สื่อวิดีทัศน์
3. สื่อสังคมออนไลน์
4. แบบทดสอบก่อนเรียน/ หลังเรียน

ซึ่งมีเนื้อหาสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้เรื่องการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพ

เทคโนโลยีการศึกษา

กระบวนการสร้างชุดฝึกอบรม

วิเชียร ชิวพิมาย (2528, หน้า 6) ได้กล่าวถึง กระบวนการสร้างชุดฝึกอบรม ประกอบไปด้วยกิจกรรมสำคัญ 3 ประการ คือ

ประการที่ 1 การสร้างหลักสูตรการฝึกอบรม คือ ขั้นตอนที่สำคัญและมีความยุ่งยาก หลายประการในการสร้างหลักสูตรการฝึกอบรม ได้แบ่งออกเป็นขั้นตอนการดำเนินงาน 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. การวิเคราะห์ทำความเข้าใจในการฝึกอบรม เป็นการศึกษาสภาพที่เป็นปัจจัย ของหน่วยงานที่จะต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขด้วยวิธีการฝึกอบรม หรือวิธีการวิเคราะห์ ทำความเข้าใจในการฝึกอบรม มีหลายวิธี เช่น การสังเกต การวิเคราะห์งาน การประเมินผล การปฏิบัติงาน การสำรวจความต้องการ เป็นต้น

2. การกำหนดวัตถุประสงค์ในการฝึกอบรม เป็นขั้นตอนของการดำเนินการที่ใช้ให้เห็นถึง เป้าหมายและความต้องการของผู้ฝึกอบรม ให้สามารถกำหนดกิจกรรมการฝึกอบรม เนื้อหาวิชา ในการฝึกอบรม และทรัพยากรที่ต้องใช้ในการฝึกอบรม ได้อย่างเหมาะสม

3. เลือกเนื้อหา และวิชาสำหรับการฝึกอบรม ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

4. กำหนดกิจกรรม และสื่อการฝึกอบรม ให้สอดคล้องกับเนื้อหา และวัตถุประสงค์ โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม

ประการที่ 2 การกำหนดโครงการ การฝึกอบรม คือ ขั้นตอนการนำผลจากการวิเคราะห์ มาทำความเข้าใจในการฝึกอบรม เช่น วัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา และกิจกรรม รวมทั้งสื่อมากำหนด เป็นโครงการร่างการฝึกอบรม เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ดำเนินการฝึกอบรม ได้ปฏิบัติตามจะทำให้ การฝึกอบรมบรรลุตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วยส่วนต่างๆ คือ ชื่อโครงการ หลักการ และเหตุผล วัตถุประสงค์ หลักสูตร ระยะเวลาในการฝึกอบรม วิธีการฝึกอบรม วิทยากร สถานที่ ผู้ดำเนินการ ฝึกอบรม งบประมาณ ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการประเมินผล และการติดตามผล

ประการที่ 3 การประเมินผลการฝึกอบรม คือ ขั้นตอนสำคัญในกระบวนการการฝึกอบรม เป็นตัวชี้วัดระดับความสำเร็จ ตลอดจนชี้ให้เห็นถึงอุปสรรคและปัญหาที่เกิดขึ้น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2533, หน้า 495) ได้กล่าวถึง กระบวนการการฝึกอบรม ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความต้องการของ การฝึกอบรม คือ การค้นหาปัญหา หรืออุปสรรค ข้อดีข้อเสียในหน่วยงานที่อาจจะแก้ไขด้วยการฝึกอบรม การวิเคราะห์ความต้องการจากบุคลากร ที่เข้ารับการฝึกอบรม โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความต้องการการฝึกอบรม 5 วิธี ดังนี้

1.1 วิธีการสำรวจ (Survey) ประกอบไปด้วย 3 วิธี ได้แก่ การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม และการสังเกต เป็นต้น

1.2 การศึกษาค้นคว้า (Study) ประกอบไปด้วย การค้นคว้าข้อเท็จจริง เช่น รายงานประจำปี รายงานการประเมินตนเอง (SAR) รายงานการประชุม รายงานการปฏิบัติงานรายงาน การทำกิจกรรม ซึ่งจะทำให้ทราบปัญหาต่าง ๆ ได้

1.3 การทดสอบ (Test) ประกอบไปด้วย การศึกษาค้นคว้าข้อเท็จจริงว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องการฝึกอบรมในด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ ในเรื่องใด ซึ่งทำได้โดยการทดสอบผลงาน และการทดสอบความถนัด

1.4 การประชุม (Meeting) เป็นวิธีการที่จะทำให้ทราบถึงความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม หรือความต้องการของหน่วยงานได้

1.5 การวิเคราะห์ผลงาน หรือ ประเมินผลงาน (Job analysis and performance) ประกอบไปด้วย การหาความต้องการของ การฝึกอบรม การวิเคราะห์ผลงาน จะทำให้ทราบว่าผู้รับการฝึกอบรมต้องการความรู้ความสามารถและความรับผิดชอบอย่างไร และการประเมินผลงาน หมายถึง การพิจารณาถึงผลงานของว่าได้ผลตามมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่

2. การจัดทำโครงการการฝึกอบรม

3. การจัดฝึกอบรม

4. การประเมินผล และติดตามผลการฝึกอบรม

Nadler (1982, หน้า 184) ได้เสนอรูปแบบการฝึกอบรมที่เรียกว่า The critical events Model ประกอบด้วย 9 ขั้นตอน ดังนี้

1. ทำความเข้าใจในการฝึกอบรม

2. กำหนดงานเฉพาะที่ต้องปฏิบัติ

3. กำหนดความเข้าใจของผู้รับการฝึกอบรม

4. พิจารณาตกลงประسังค์การฝึกอบรม

5. สร้างหลักสูตรฝึกอบรม
6. เลือกเทคนิคการฝึกอบรม
7. เลือกอุปกรณ์หรือสื่อในการฝึกอบรม
8. ดำเนินการฝึกอบรม
9. ประเมินและติดตามผลในการฝึกอบรม

จากขั้นตอนจากการสร้างชุดสื่อพอสรุปได้ว่า ชุดสื่อมีขั้นตอนการผลิต ดังนี้

1. วิเคราะห์เนื้อหาของชุดสื่อ
2. กำหนดหัวข้อที่จะทำชุดสื่อ
3. ผลิตสื่อการสอนให้ครบองค์ประกอบของชุดสื่อ
4. ทดสอบหาประสิทธิภาพของชุดสื่อ

การหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรม

การสร้างชุดฝึกอบรมให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดจะต้องนำชุดฝึกอบรมไปทดลองใช้ และปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งนักการศึกษาได้ให้เหตุผล และความจำเป็นที่ต้องมีการหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมไว้หลายท่าน ดังนี้

ขยบงค์ พรมวงศ์ (2538, หน้า 490) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมไว้ดังนี้

1. กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

1.1 กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพโดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน ทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมดีอ่อนเนื่องและพฤติกรรมสุดท้ายซึ่งค่าประสิทธิภาพจะกำหนดเป็นค่า E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการและค่า E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์คิดเป็นร้อยละของผลเฉลี่ยคะแนนที่ได้ ดังนี้ E_1/E_2 หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ โดยปกติแล้วการกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ขึ้นอยู่กับเนื้อหา หากเนื้อหาเป็นความรู้ความจำ มักกำหนดเกณฑ์ไว้ที่ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เน้นทักษะ มักกำหนดต่ำกว่า เช่น 75/75 อย่างไรก็ตาม ไม่ควรกำหนดต่ำกว่านี้ เพราะกำหนดไว้เท่าไร มักจะได้ผลเท่านั้น

1.2 กำหนดเกณฑ์โดยทดสอบทางสถิติ ซึ่งทำได้โดยนำชุดฝึกที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้แล้วหาค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนใช้ และหลังใช้ จากนั้นจึงทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนใช้และหลังใช้ หากมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถือว่าชุดฝึกมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ต่อไปได้

2. การกำหนดระดับประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรม กำหนดเกณฑ์ที่ยอมรับ คือ

2.1 ระดับ “สูงกว่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพของชุดฝึกสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าเกิน

2.5 ขึ้นไป จึงต้องปรับเกณฑ์ขึ้นไปอีกรับหนึ่ง

2.2 ระดับ “เท่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพของชุดฝึกเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5

2.3 ระดับ “ต่ำกว่าเกณฑ์” เมื่อประสิทธิภาพของชุดสื่อเท่ากับหรือต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5 ซึ่งถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

3. การทดลองหาประสิทธิภาพ

3.1 การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One to one testing) โดยการทดลองกับผู้ฝึกอบรมจำนวน 3 คน และนำผลที่ได้มาคำนวณหาประสิทธิภาพ แล้วนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ให้ดีขึ้น ซึ่งตามปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองจะมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์มาก เมื่อนำมาปรับปรุงแล้วจะสูงขึ้น

3.2 การทดลองแบบกลุ่ม (Group testing) ใช้กับผู้ฝึกอบรมจำนวน 5-10 คน นำผลที่ได้ไปหาประสิทธิภาพของชุดฝึก แล้วปรับปรุงให้สมบูรณ์ขึ้น

3.3 การทดลองภาคสนาม (Field testing) คือ การทดลองกับผู้ฝึกอบรมที่มีจำนวน 30 - 100 คน นำผลที่ได้คำนวณหาประสิทธิภาพ แล้วปรับปรุงอีกครั้งให้ได้ผลที่ควรได้ใกล้เคียง กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หากต่ำกว่าเกณฑ์มากไม่เกินร้อยละ 2.5 ก็ยอมรับได้ แต่หากแตกต่างกันมาก ต้องกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมใหม่ โดยขึ้น departs ตามเกณฑ์

ชัยยงค์ พรมวงศ์ (2520) การทดสอบประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1 / E_2 เป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนและสื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ยกเว้นบทเรียนแบบโปรแกรม เนื่องจากมีวิธีทดสอบประสิทธิภาพการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ กระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของ ผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E_2 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพมีหลายเกณฑ์ ส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียน หรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1 / E_2 = 80 / 80, E_1 / E_2 = 85 / 85, E_1 / E_2 = 90 / 90$ เป็นต้น

E_1 หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ คิดเป็นร้อยละจากคะแนนการทำแบบทดสอบย่อย และคะแนนจากการประเมินพฤติกรรมผู้ฝึกอบรม

E_2 หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

การกำหนด E_1 / E_2 ให้มีค่าเท่ากับนั้นขึ้นอยู่กับผู้สอนพิจารณาความพอใจ โดยปกติแล้ว เนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำ จะต้องเกณฑ์ไว้ 80/80, 85/85, 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นเรื่องของทักษะ จะตั้งไว้ต่ำ เช่น 70/70, 75/75

กรรมวิชาการ (2545, หน้า 57 - 58) ได้ใช้สูตรในการหาประสิทธิภาพ ดังนี้

$$E_1 = \frac{\Sigma x}{\frac{N}{A}} \times 100$$

E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ

Σx คือ ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการวัดระหว่างฝึก

N คือ จำนวนผู้ฝึกอบรม

A คือ คะแนนเต็มจากการวัดระหว่างฝึก

F

$$E_2 = \frac{\Sigma Y}{\frac{N}{B}} \times 100$$

E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ได้จากการทดสอบเฉลี่ยจากการทำแบบสอบถาม หลังเรียนของผู้ฝึกอบรมทั้งหมด

ΣY คือ ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

N คือ จำนวนผู้ฝึกอบรม

B คือ คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

ทำให้การกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน มักจะกำหนดเป็นตัวเลข เช่น กำหนดค่า E_1 / E_2 เท่ากับ 90/90 หรือ 80/80 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพนิยมตั้งไว้ที่ 90/90 สำหรับสื่อที่ต้องการวัดความรู้ และความจำ และเกณฑ์ 80/80 สำหรับสื่อที่ต้องการวัดทักษะ การกำหนดตัวเลขจะกำหนดเท่ากับนั้น ขึ้นอยู่กับผู้ตรวจสอบว่าจะให้ค่าของสื่อที่ผลิตสูงต่ำเพียงใด ขึ้นอยู่กับหลักการหรือทฤษฎีที่นำมาใช้ ถ้าผู้ตรวจสอบค่านึงถึง การบรรลุวัตถุประสงค์เป็นสำคัญก็จะให้ความหมาย ดังนี้

E_1 คือ คะแนนรวมเฉลี่ยของฝึกอบรมที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 90

E_2 คือ คะแนนรวมเฉลี่ยของผู้ฝึกอบรมที่บรรลุวัตถุประสงค์แต่ละข้อ คิดเป็นร้อยละ 90

ถ้าผู้ตรวจสอบคำนึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยน พฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล การให้ความหมายจึงต้องคำนึงถึง กระบวนการ และผลลัพธ์ ดังนี้

E₁ คือ ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ผู้ฝึกอบรม ทำแบบฝึกหัด

E₂ คือ ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ผู้ฝึกอบรมได้รับ จากการทำแบบทดสอบหลังใช้

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทำประสิทธิภาพชุดฝึกหัด ขั้นตอนการทำประสิทธิภาพ ดังนี้

1. นำชุดฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแก้ไข เมื่อแก้ไขตามที่อาจารย์ ที่ปรึกษาแนะนำเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินตรวจสอบแก้ไขอีกครั้งแล้วนำมารับรองแก้ไขแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ก่อนนำไปทดลองใช้กับ กลุ่มนิสิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนำผลที่ได้จากการทดลองกับนิสิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง มาปรับปรุงชุดฝึกให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบ และนำผลไปปรับปรุงแก้ไขให้เรียบร้อย จึงนำไปใช้ ได้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง และนำผลที่ได้จากการใช้ชุดฝึกมาคำนวณหาประสิทธิภาพ

3. การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดฝึกไว้ที่ 80/80 ดังนี้ 85 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการการทำแบบฝึกหัดรวมกัน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 85 ตามที่กำหนดไว้ในคู่มือชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพลทบุ๊ค

85 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรวมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 85 หลังจากเรียนรู้ชุดฝึกอบรม

การเรียนรู้แบบผสมผสาน

เมื่อกล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสาน มีนักการศึกษาหลายท่าน ให้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสาน ดังนี้

คาร์แมน (Jared M. Carman, 2002, p. 1) ได้จำแนกองค์ประกอบของการเรียนรู้ แบบผสมผสานออกเป็น 5 ส่วน ประกอบด้วย

1. เป็นเหตุการณ์สด (Live events) คือ การประสานเวลา กิจกรรมการเรียนรู้ที่นำโดย ผู้สอน โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในเวลาเดียวกัน เช่น การเรียนในห้องเรียนสมมิลอนแบบสด ตาม องค์ประกอบนี้ John Keller's ARCS Model ซึ่งประกอบด้วย การสร้างแรงจูงใจ (Attention)

ความตรงประเด็น (Relevance) ความมั่นใจ (Confidence) และความพึงพอใจ (Satisfaction) ได้ถูกนำมาประยุกต์ในการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อสนับสนุนความสด (Live) ในการจัดการเรียนรู้

2. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนประสบผลสำเร็จด้วยตนเองเป็นรายบุคคล (Self - paced learning) คือ การเรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง ด้วยตัวความเร็วในการเรียน และระยะเวลาที่เรียนตามความพึงพอใจของผู้เรียน เช่น เรียนจากอินเทอร์เน็ต หรือจากซีดีรอมเพื่อการฝึกอบรม

3. สภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนมีการร่วมมือกับผู้อื่น (Collaboration) ได้แก่ การใช้จดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ การใช้บอร์ดแสดงความคิดเห็น หรือการสนทนากลุ่มอินเทอร์เน็ต การร่วมมือกันนี้ ประกอบไปด้วยการร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

4. การประเมิน (Assessment) คือ การประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน เพื่อวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียน แนวคิดที่นำมาใช้ในการประเมิน คือ การวัดผลการเรียนรู้ 6 ขั้น ของ บลูม (Bloom, 1956) ได้แก่ ขั้นความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า เป็นต้น

5. สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อสนับสนุนการเรียน (Performance support materials) ซึ่งรวมถึงวัสดุที่ใช้ในการอ้างอิงทั้งแบบสมบูรณ์และของจริง FAQ (คำถามที่ถูกถามบ่อย) และ บทสรุปโดยสิ่งเหล่านี้ช่วยให้เกิดการคงทันของการเรียนรู้

ส่วนแก่นแท้ของการผสมผสาน คือ วิธีการเรียนการสอนทั้งแบบออนไลน์ และ ในชั้นเรียน เป็นเพียงแค่วิธีการที่ผู้เรียนเรียนรู้จากยุทธศาสตร์ที่ผู้สอนนำมาใช้ในการสื่อสาร อย่างมีประสิทธิภาพผ่านทางเทคโนโลยี สำหรับสิ่งสำคัญที่จะต้องพิจารณาในการผสมผสาน คือ การจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้แบบผสมผสาน จะต้องพิจารณาดูถูกประสงค์เป็นหลัก องค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนการสอนแบบผสมผสานประกอบไปด้วย

1. ผู้เรียน (Audience) พิจารณาว่าผู้เรียนได้เรียนรู้อะไร และระดับความรู้ต่างกันเพียงใด และผู้เรียนมาเรียนด้วยความตั้งใจหรือต้องมาเรียน

2. เนื้อหา (Content) บางอย่างเหมาะสมกับการเรียนแบบออนไลน์ และบางอย่าง มีความซับซ้อน จึงควรต้องเลือกว่าจะนำเสนอแบบไหน

3. โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) หากมีข้อจำกัดในด้านสถานที่ ก็จำเป็นที่ต้อง จัดการเรียนแบบออนไลน์ หากการเรียนนั้นไม่มีความจำเป็นต้องมีการเกี่ยวโยงกับภายนอกนัก ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องจัดการเรียนแบบออนไลน์ (Singh and Reed, 2001)

จอร์แดน และ รอยด์ (Jordan & Rovai, 2004) ได้ก่อตัวถึงองค์ประกอบไว้ 4 องค์ประกอบดังนี้

1. การผสมผสานสื่อผสม และทรัพยากรสมมูลในระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต (Blended multimedia and virtual internet resources) ประกอบไปด้วย

1.1 Video/ DVD

1.2 Virtual Field Trips

1.3 Interactive Websites

1.4 Software Packages

1.5 Broadcasting

2. การผสมผสานโดยใช้ Classroom websites ใน การสร้างสิ่งแวดล้อมในการจัดการเรียนรู้บนเว็บแบบผสมผสาน สำหรับประกาศงานที่มีอยู่มากมาย รับ - ส่ง การบ้าน การทดสอบ การประกาศผลการเรียน และนโยบายของชั้นเรียน เป็นต้น โดยผู้สอนอาจจะสร้างเว็บไซต์ เพื่อการเรียนการสอนด้วยตนเอง หรือทำการเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกันได้ นอกจากนี้ เว็บไซต์สำหรับการเรียนรู้ (Web - enhanced classroom) เพื่อให้การเรียนประสบผลสำเร็จเป็นไปได้ตามที่ต้องมีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่

2.1 ส่วนบริการจัดการ (Administration)

2.2 ส่วนประเมินผล (Assessment)

2.3 ส่วนเนื้อหา (Content)

2.4 ส่วนชุมชน (Community)

3. การผสมผสานโดยใช้ระบบบริหารจัดการหลักสูตร (Course management systems) ในการจัดการเรียนรู้บนเว็บแบบผสมผสาน ผู้สอนใช้ระบบบริหารการจัดการหลักสูตร (Course management systems: CMS) เพื่อช่วยในการติดต่อสื่อสารและการบริหารการจัดการกิจกรรม เช่น การแจกเอกสารประกอบการเรียนรู้ การกำหนดคุณสมบัติที่ต้องมี การส่งงานที่มีอยู่หลาย (Schmidt, 2002) การแจ้งงานที่มีอยู่หลายล่วงหน้า การแจ้งประกาศต่าง ๆ การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ถึงผู้เรียนเป็นรายบุคคล การแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดต่าง ๆ เป็นต้น

4. การผสมผสานโดยใช้การสนทนาแบบประสานเวลา และต่างเวลา (Synchronous and asynchronous discussions) คือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้บนเว็บแบบผสมผสานที่เป็นการผสมผสาน การจัดกิจกรรมในห้องเรียนแบบตั้งเดิม กับการเรียนแบบออนไลน์เข้าด้วยกัน การใช้เทคโนโลยี ของการเรียนแบบประสานเวลา และต่างเวลา ให้ผู้สอนเป็นคนกำหนดหัวข้อในการสนทนา

และคงยึดนำความสำคัญในระหว่างการสอนทนา โดยพิจารณาจัดบรรยายภาคในการเรียนให้เหมือนกับการสอนท่านระหว่างผู้เรียนในห้องเรียน

Thom (2003) ได้แบ่งองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ ดังนี้ องค์ประกอบด้านออนไลน์ (Online) 6 กลุ่ม และ ด้านออฟไลน์ (Offline) 6 กลุ่ม ดังนี้

1. ด้านออนไลน์ (Online) 6 กลุ่ม ได้แก่

1.1 ด้านเนื้อหาการเรียนแบบออนไลน์ (Online learning content) ประกอบไปด้วย

1.1.1 แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้พื้นฐาน (Simple learning resources)

1.1.2 การปฏิสัมพันธ์ด้านเนื้อหาทั่วไป (Interactive generic content)

1.1.3 การปฏิสัมพันธ์ด้านเนื้อหาเฉพาะด้าน (Interactive customized content)

1.1.4 การสนับสนุนด้านการปฏิบัติการ (Performance support)

1.1.5 สถานการณ์จำลอง (Simulations)

1.2 ด้านผู้สอนอิเล็กทรอนิกส์, ผู้ชี้แนะอิเล็กทรอนิกส์ หรือผู้ตรวจสอบอิเล็กทรอนิกส์ (E - tutoring, E - coaching or E - mentoring) ประกอบไปด้วย

1.2.1 ผู้สอนอิเล็กทรอนิกส์ (E - tutoring)

1.2.2 ผู้ชี้แนะอิเล็กทรอนิกส์ (E - coaching)

1.2.3 ผู้ตรวจสอบอิเล็กทรอนิกส์ (E - mentoring)

1.2.4 การให้ผลป้อนกลับแบบ 360 องศา (360 Degree feedback)

1.3 ด้านการเรียนรู้ร่วมกันแบบออนไลน์ (Online collaborative learning) ประกอบไปด้วย

1.3.1 การร่วมมือแบบไม่ประสานเวลา (Asynchronous) ได้แก่ อีเมล์ กระดาน

จ่าวสาร เป็นต้น

1.3.2 การร่วมมือแบบประสานเวลา (Synchronous) ได้แก่ การพูดคุยแบบพิมพ์ การใช้ข้อมูลร่วมกัน การประชุมโดยใช้เสียง การประชุมผ่านดีวีทีคัล แหล่งเรียนรู้เป็นต้น

1.4 ด้านการจัดการความรู้แบบออนไลน์ (Online knowledge management)

ประกอบไปด้วย

1.4.1 การสืบค้นฐานความรู้ (Searching knowledge bases)

1.4.2 แหล่งข้อมูล (Data mining)

1.4.3 เอกสารและการเรียกคืนข้อมูล (Document and file retrieval)

1.4.4 การซักถามผู้เชี่ยวชาญ (Ask an expert)

1.5 ด้านเว็บ (The web) ประกอบไปด้วย

1.5.1 เครื่องมือการสืบค้น (Search engines)

1.5.2 เว็บไซต์ (Websites)

1.5.3 กลุ่มผู้ใช้งาน (User groups)

1.5.4 เว็บไซต์ด้านธุรกิจ (E-commerce sites)

1.6 ด้านการเรียนแบบเคลื่อนที่ (Mobile learning) ประกอบไปด้วย

1.6.1 เครื่องมือคอมพิวเตอร์แบบเลปท็อป (Laptops)

1.6.2 เครื่องมือคอมพิวเตอร์ขนาดพกพา (PDAs)

1.6.3 โทรศัพท์เคลื่อนที่ (Mobile phones)

2. ด้านอффไลน์ (Offline) 6 กลุ่ม ได้แก่

2.1 ผู้ชี้แนะ หรือที่ปรึกษาในการเรียนแบบเผชิญหน้า (Face to face tutoring, coaching or mentoring) ประกอบไปด้วย

2.1.1 ผู้สอน (Tutoring)

2.1.2 ผู้ชี้แนะ (Coaching)

2.1.3 ที่ปรึกษา (Mentoring)

2.2 ด้านการเรียนในที่ทำงาน (Workplace learning) ประกอบไปด้วย

2.2.1 การเรียนแบบโครงการ (Projects)

2.2.2 การฝึกงาน (Apprenticeships)

2.2.3 การติดตาม (Shadowing)

2.2.4 การมอบหมายงาน (Placements)

2.2.5 การตรวจงานที่มีมอบหมาย (Site visits)

2.3 ด้านห้องเรียน (Classroom) ประกอบไปด้วย

2.3.1 การสอนแบบบรรยาย หรือการนำเสนอผลงาน (Lectures/ presentations)

2.3.2 การสอน (Tutorials)

2.3.3 การฝึกปฏิบัติ (Workshops)

2.3.4 การสัมมนา (Seminars)

2.3.5 บทบาทสมมติ (Role play)

2.3.6 สถานการณ์จำลอง (Simulations)

2.3.7 การประชุม (Conferences)

2.4 ค้านสื่อสิ่งพิมพ์ (Distributable print media) ประกอบไปด้วย

- 2.4.1 หนังสือ (Books)
- 2.4.2 นิตยสาร (Magazines)
- 2.4.3 หนังสือพิมพ์ (Newspapers)
- 2.4.4 สมุดฝึกหัด (Workbooks)
- 2.4.5 วารสาร (Keeping a journal)

Review/ Learning logs

2.5 ค้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Distributable electronic media) ประกอบไปด้วย

- 2.5.1 เทปคาสเซ็ท (Audio cassettes)
- 2.5.2 ซีดี (Audio CD)
- 2.5.3 ซีดีรอม (CD - ROM)
- 2.5.4 ดีวีดี (DVD)

2.6 ค้านสื่อสำหรับเผยแพร่ (Broadcast media) ประกอบไปด้วย

- 2.6.1 โทรทัศน์ (TV)
- 2.6.2 วิทยุ (Radio)
- 2.6.3 โทรทัศน์ที่มีการปฏิสัมพันธ์ (Interactive TV)

รูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่มีการผสมผสานระหว่างการเรียนแบบออนไลน์ และการเรียนในห้องเรียนแบบดั้งเดิมซึ่งประกอบไปด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้ (Carman, 2005 อ้างถึงใน ปณิตา วรรณพิรุณ, 2554)

1. เหตุการณ์ หรือปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน (Live events) คือ การเรียนรู้ที่เรียกว่า “การเรียนแบบประสานเวลา (Synchronous)” จากเหตุการณ์จริง หรือสถานการณ์ jalong ที่สร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนในช่วงเวลาเดียวกัน เช่น เหตุการณ์ในการเรียนรู้ในชั้นเรียน ที่เรียกว่า “ห้องเรียนเสมือน (Virtual classroom)” เป็นต้น

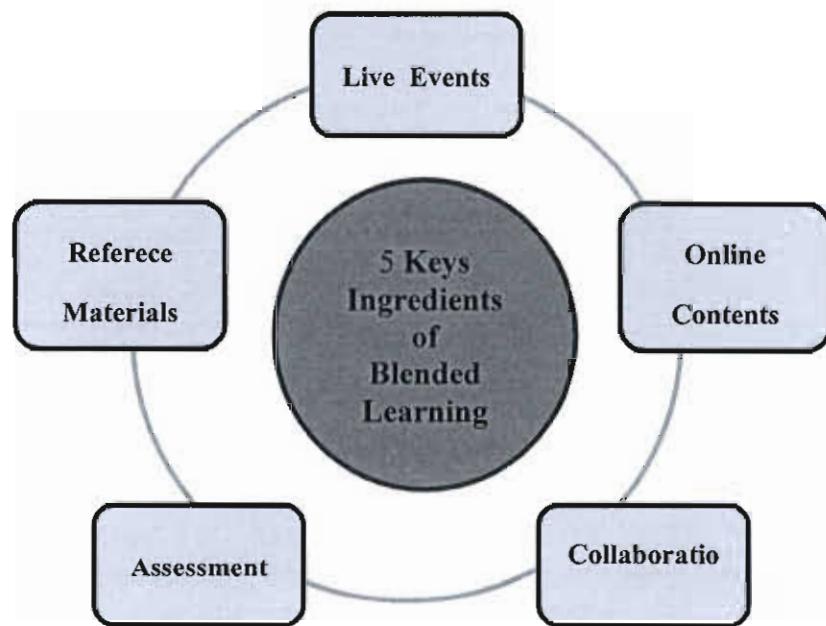
2. การเรียนเนื้อหาแบบออนไลน์ (Online content) คือ การเรียนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ ด้วยตนเองตามสภาพความพร้อม หรืออัตราการเรียนรู้ของแต่ละคน (Self - paced learning) รูปแบบ การเรียน เช่น การเรียนแบบสื่อปฏิสัมพันธ์ (Interactive) การเรียนจากการสืบค้น (Internet - based) หรือการฝึกอบรมจากสื่อ CD - ROM เป็นต้น

3. การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ (Collaboration) คือ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถสื่อสาร ข้อมูลร่วมกันกับผู้อื่นจากระบบสื่อออนไลน์ เช่น E - mail, Chat, Blogs เป็นต้น

4. การวัดและประเมินผล (Assessment) คือ การประเมินผลความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกระยะนับตั้งแต่การประเมินผลก่อนเรียน (Pre - assessment) การประเมินผลระหว่างเรียน (Self - paced evaluation) และการประเมินผลหลังเรียน (Post - assessment) เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาการเรียนรู้ให้ดีขึ้นต่อไป

5. วัสดุประกอบการอ้างอิง (Reference materials) คือ การเรียน หรือการสร้างงานในการเรียนรู้แบบผสมผสานนั้นต้องมีการเรียนรู้ และสร้างประสบการณ์จากการศึกษาค้นคว้า และอ้างอิงจากหลากหลายแหล่งข้อมูลเพื่อเพิ่มคุณภาพทางการเรียนให้สูงขึ้น ลักษณะดังกล่าวอาจจะเป็นลักษณะของการสืบค้นข้อมูลในระบบ Search engine จาก PDA, PDF Downloads เหล่านี้ เป็นต้น

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ก้าวมาในเบื้องต้นนั้น สามารถสรุปให้เห็นดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 1 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended learning)

ที่มา: Carman (2005)

Rovia and Jordan (2004, อ้างถึงใน ตารางต้น มากมีทรัพย์, 2553) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้บนเว็บแบบผสมผสาน ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การผสมผสานสื่อผสม และทรัพยากรسمีอนในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Blended multimedia and virtual internet resources) ประกอบไปด้วย

1.1 วีดีทัศน์ หรือดิวีดี

1.2 การทัศนศึกษาเสมือน

1.3 เว็บไซต์แบบปฏิสัมพันธ์

1.4 ซอฟต์แวร์

1.5 สื่อวิทยุกระจายเสียง และโทรทัศน์

2. การผสมผสานโดยใช้เว็บไซต์สนับสนุนการเรียนรู้ในห้องเรียน (Classroom website) ในการสร้างสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้บนเว็บไซต์แบบผสมผสาน สำหรับประกาศงานที่มีขอบหมายรับส่งการบ้าน การทดสอบ การประกาศผลการเรียน และนโยบายของชั้นเรียน เป็นต้น โดยผู้สอนอาจจะต้องสร้างเว็บไซต์เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรืออาจจะทำการเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องได้

3. การผสมผสานโดยใช้บริหารการจัดการเรียนรู้ (Course management system: CMS/ Learning management system) ในการจัดการเรียนรู้บนเว็บแบบผสมผสาน ผู้สอนใช้ระบบบริหารจัดการเรียนรู้เพื่อช่วยในการติดต่อสื่อสาร และการบริหารจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแยกเอกสารประกอบการสอน การกำหนดวันสุดท้ายของการส่งงานที่มีขอบหมาย การรวบรวมงานที่มีขอบหมาย (Schmidt, 2002) การแจ้งงานที่มีขอบหมายล่วงหน้า การแจ้งประกาศต่างๆ การส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ถึงผู้เรียนเป็นรายบุคคล การแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดการสอน และนโยบายในการให้ระดับผลการเรียน รวมถึงการจัดการข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เรียน เช่น ข้อมูลส่วนตัว เว็บบล็อก ข้อมูลพฤติกรรมการเรียนและรายงานความก้าวหน้าในการเรียน เป็นต้น (Zirke, 2003)

4. การผสมผสานโดยการอภิปรายแบบประสานเวลาและอภิปรายแบบไม่ประสานเวลา (Synchronous and asynchronous discussions) คือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้บนเว็บแบบผสมผสาน ที่เป็นการผสมผสานการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนแบบด้วยเดินกับการเรียนแบบออนไลน์ เช้าด้วยกัน การใช้เทคโนโลยีของการเรียนแบบออนไลน์เข้ามาเติมในส่วนของสิ่งแวดล้อมในการเรียนแบบผสมผสาน ทำได้โดยการประยุกต์ใช้การอภิปรายแบบประสานเวลาและการอภิปราย

แบบไม่ประสานเวลา โดยผู้สอนเป็นผู้กำหนดหัวข้อในการสอนหากอย่างน้อยความสะดวกในระหว่างการสอนฯ และพยายามจัดบรรยายการเรียนให้เหมือนกับการสอนทั่วไป ผู้เรียนในห้องเรียน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสาน โดยการผสมผสานสื่อผสม และทรัพยากรเนื่องในระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต (Blended multimedia and virtual internet resources) ประกอบไปด้วย

1. Video/ DVD
2. Interactive websites

เพื่อช่วยในการติดต่อสื่อสารมีความสะดวกสบาย เช่น การแจกเอกสารประกอบการเรียนรู้การกำหนดวันสุดท้ายในการทำงานที่มีอยู่หลาย การแจ้งประกาศต่าง ๆ การส่งจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ถึงนิสิตเป็นรายบุคคล การแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดต่าง ๆ เป็นต้น

การออกแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน

มีนักศึกษาหลายท่าน ได้เสนอแนวทางในการออกแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน ดังนี้

มนต์ชัย เทียนทอง (2549, หน้า 53) ได้เสนอแนวทาง ไว้ว่า การออกแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานมีสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องพิจารณา ดังนี้

1. การเพิ่มทางเลือกของวิธีการนำเสนอการเรียนรู้ไปยังผู้เรียน ให้มีความหลากหลาย จะเป็นปัจจัยสำคัญของผู้ออกแบบ
2. เกณฑ์การตัดสินความสำเร็จในการเรียนรู้แบบผสมผสานไม่ได้มีเกณฑ์เดียว เช่น รูปแบบการเรียนรู้ และวิธีการเรียนรู้ซึ่งสามารถนำมาพิจารณาร่วมกันได้
3. การออกแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน ต้องพิจารณาความเร็วในการเรียนรู้ ขนาดของกลุ่มผู้เรียน และการสนับสนุนช่วยเหลือผู้เรียน
4. สภาพแวดล้อมทางการเรียนของผู้เรียนในการเรียนรู้แบบผสมผสาน มีความแตกต่าง กันเป็นธรรมชาติ ซึ่งการจัดการเรียนรู้จะต้องสนับสนุนให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์เป็นสิ่งสำคัญ
5. หน้าที่ของผู้เรียนในการเรียนรู้แบบผสมผสาน จะต้องศึกษาและค้นคว้าด้วยตนเอง เพื่อสร้างสรรค์ความรู้ตามศักยภาพของตนเอง
6. การออกแบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน ต้องการทีมงานออกแบบที่มีความรู้ เรื่องการปรับปรุงด้านธุรกิจด้วยกัน

The training place (ปณิชา วรรษพิรุณ, 2554) ได้เสนอแนวทาง ADDLE ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการวิเคราะห์และการวางแผน (Analysis and planning) ประกอบไปด้วย

1.1 การวิเคราะห์ผู้เรียน การปฏิบัติการ องค์กรรูปแบบการเรียน และความต้องการของระบบเพื่อใช้ในการพัฒนาหลักสูตร

1.2 การวิเคราะห์ทรัพยากรที่สนับสนุนต่อการจัดกิจกรรมการเรียน

1.3 การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน การวางแผนการนำไปใช้ การทดสอบ และการประเมินผล

1.4 การวิเคราะห์แผนงาน กระบวนการการทำงาน การนำไปใช้ในภาพรวม เพื่อนำไปสู่ การสร้าง wang jar ในการพัฒนา และปรับปรุงรูปแบบกระบวนการขององค์กร

1.5 การวิเคราะห์ความต้องการขององค์กร

2. ขั้นการออกแบบ ประกอบไปด้วย

2.1 กำหนดชุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective)

2.2 การออกแบบให้ตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

(Personalization)

2.3 การออกแบบประเภทของการเรียนรู้ (Taxonomy)

2.4 การออกแบบบริบทที่เกี่ยวข้องกับ (Local context) ได้แก่ บ้าน การทำงาน (On - the - job) การฝึกปฏิบัติ (Practicum) ห้องเรียน/ ห้องปฏิบัติการ และการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaboration)

2.5 การออกแบบผู้เรียน (Audience) ได้แก่ การเรียนด้วยการนำตนเอง (Self - directed) การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer - to - peer) การเรียนแบบผู้ฝึกสอนและผู้เรียน (Trainer - learner) และการเรียนแบบผู้ให้คำปรึกษากับผู้เรียน (Mentor - learner)

3. ขั้นการพัฒนา ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

3.1 องค์ประกอบแบบไม่ผ่านเวลา (Asynchronous) ได้แก่ "ประณีต์อีเล็กทรอนิกส์ กระดาษข้อความ เว็บไซต์ และการสนทนากลุ่ม" เครื่องมือที่ใช้งานความรู้เป็นพื้นฐาน ระบบเครื่องมืออินเทอร์เน็ต ระบบอีเล็กทรอนิกส์เพื่อสนับสนุนการเรียน (EPSS) ระบบบริหาร จัดการเนื้อหาเรียนรู้ ระบบติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน บทความ เว็บไซต์ ผู้สอน การติดตามงาน ที่มีอยู่อย่างต่อเนื่อง การทดสอบ การทดสอบก่อนเรียน การสำรวจ การซึ่งแนะนำแบบมีส่วนร่วม เครื่องมือ สำหรับการเรียนรู้ และการประเมินที่มีการบันทึกเสียง และฟังซ้ำได้

3.2 องค์ประกอบแบบผ่านเวลา (Synchronous) ได้แก่ การประชุมผ่านเสียง การประชุมผ่านดีวีทัศน์ การประชุมผ่านดาวเทียม ห้องปฏิบัติการแบบออนไลน์ ห้องเรียนเสมือน การประชุมผ่านระบบออนไลน์

3.3 องค์ประกอบแบบเพชญหน้า (Face - to - face) ได้แก่ ห้องเรียนแบบดั้งเดิม ห้องปฏิบัติการ การเพชญหน้า การประชุม การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มหาวิทยาลัย ที่ปรึกษา กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ทีมสนับสนุน และการแนะนำในการเรียน

4. ขั้นการนำไปใช้ ต้องกำหนดประเด็นแนวทางการนำไปใช้การวางแผนการนำไปใช้ การวางแผนการใช้เทคโนโลยี และการวางแผนในประเด็นอื่น ๆ ที่อาจเกี่ยวข้องให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำระบบการเรียนรู้บนเว็บแบบผสมผสานไปใช้ ได้แก่ ผู้เรียน เพื่อนร่วมเรียน ผู้สอน และสถาบันการศึกษา เกิดการยอมรับ และมีความเข้าใจที่ถูกต้อง เพื่อให้การจัดการเรียนรู้บนเว็บแบบผสมผสานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

5. ขั้นการประเมินผล สำหรับหารือเรียนรู้แบบผสมผสานทำได้โดยการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achieve objective) ของผู้เรียน ได้โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน รวมถึง การประเมินงบประมาณค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบการเรียนต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ แนวคิด ทฤษฎี และวิธีการพัฒนาชุดฝึก รวมทั้งเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้ดำเนินการออกแบบ และพัฒนาชุดฝึกอบรม ผู้วิจัย ได้นำหลักการออกแบบการเรียนการสอน ADDIE MODEL ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการสำคัญ

5 ขั้นตอน มาใช้ในการวิจัย คือ

1. การวิเคราะห์ (Analysis)
2. การออกแบบ (Design)
3. การพัฒนา (Development)
4. การนำไปใช้ (Implementation)
5. การประเมินผลการใช้ (Evaluation)

ปัจจัยสำคัญในการออกแบบระบบการเรียนรู้แบบผสมผสาน

การเรียนรู้แบบผสมผสานเกิดจากปัจจัยสำคัญบางประการที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จ ในการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่าน ได้เสนอแนะ ดังนี้

Sharpe, Benfield, Roberts and Francis (2006) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้แบบผสมผสาน จะต้องปฏิบัติบันปัจจัยพื้นฐานสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. การใช้กระบวนการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ถูกต้องตามหลักการทฤษฎีที่กำหนด ผู้ปฏิบัติต้องมีทักษะ และความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนต่อการออกแบบการสอนในเชิงปฏิสัมพันธ์

2. พิจารณาในบริบทของงาน หรือองค์กรให้ลักษณะความสำเร็จของการเรียนรู้แบบผสมผสานเกิดจากศักยภาพของการปรับตัว และยอมรับในเทคโนโลยีที่มีต่อการพัฒนา การเรียนรู้ ความสำเร็จตั้งแต่ระดับล่างนับจากกรอบออกแบบหลักสูตรการเรียนในลักษณะของ blended learning สู่การปฏิบัติจริง

3. การใช้รูปแบบการเรียนแบบผสมผสานเป็นตัวขับเคลื่อนสิ่งสำคัญเพื่อก่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลงในหลักสูตรที่ออกแบบหรือที่กำหนดไว้ ทั้งในด้านการพัฒนาเชิงวิชาการ การสร้างโอกาส และเข้าถึงข้อมูล รวมทั้งประสิทธิภาพในด้านการลงทุนในทรัพยากรทางการศึกษา

4. การช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการพัฒนาเชิงมโนทัศน์ในกระบวนการเรียนรู้ ผ่านระบบแบบผสมผสาน คือ บุคลากรส่วนราชการสร้างกระบวนการและกิจกรรมทางการเรียนรู้ผ่านระบบ Blended e - learning ในหลายรูปแบบ

5. มีการวิจัย และพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ให้เกิดนวัตกรรมทางการเรียนการสอน ที่แพร่หลายในลักษณะของการแพร่กระจายนวัตกรรมการเรียนแบบผสมผสานให้เป็นที่ยอมรับ และนำไปสู่การปฏิบัติในวงกว้างต่อไป

Ginns and Ellis (2007) ได้กำหนดการเรียนรู้แบบผสมผสานประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 6 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ประสบการณ์ของผู้เรียน ความรู้ มนติ แดและเหตุผลทางการศึกษาเรียนรู้
2. การรับรู้ของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนในสถานการณ์ หรือสภาพแวดล้อมต่างกัน
3. รูปแบบของการเรียนการสอนที่ถูกกำหนดไว้ในสถานการณ์ต่างกัน
4. องค์ความรู้ของครุศาสตร์ รวมทั้งมโนทัศน์ของการสอนของครุ
5. วิธีการด้านสื่อการเรียนรู้ทั้งในด้านการเลือก การใช้ การนำเสนอรวมทั้งประสิทธิภาพ การเข้าถึงสื่อ

6. วิธีการของการศึกษา และการเรียนรู้

สรุปได้ว่า ปัจจัยสำคัญในการออกแบบระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานต้องใช้กระบวนการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ถูกต้องตามหลักการทฤษฎีที่กำหนด โดยผู้ปฏิบัติต้องมีทักษะ และความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนต่อเทคโนโลยีที่มีต่อการพัฒนาการเรียนรู้ในปัจจุบัน

ระดับการผสมผสานในการเรียนรู้แบบผสมผสาน

ระดับการผสมผสานในการเรียนรู้แบบผสมผสาน มีระดับการใช้สื่อออนไลน์ที่เป็นตัวจัดระดับการเรียนรู้แบบผสมผสาน ซึ่ง The Sloan Consortium แห่งสหรัฐอเมริกา เป็นองค์กร ที่ส่งเสริม และสนับสนุนความร่วมมือ แลกเปลี่ยนความรู้และการปรับปรุงการศึกษาผ่านระบบ ออนไลน์ได้จัดกลุ่มอัตราการใช้ระบบออนไลน์ในการเรียนรู้ออกเป็น 4 ระดับ (Sloan Consortium, 2007)

ตารางที่ 1 สัดส่วนในการนำเสนอเนื้อหาการเรียนรู้แบบต่าง ๆ

สัดส่วนของเนื้อหา ที่นำเสนอ	รูปแบบของการเรียนรู้ แบบต่าง ๆ	รายละเอียด
0%	การเรียนแบบดั้งเดิม (Traditional)	ไม่มีการใช้ออนไลน์เลย เป็นการสอนแบบบรรยาย
1 - 29%	ใช้เว็บเป็นส่วนสนับสนุน (Web facilitated)	การเรียนการสอนแบบผสมผสานที่ใช้เทคโนโลยีเว็บต่าง ๆ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาที่เคยสอนแบบปกติ
30 - 79%	แบบผสมผสาน (Blended/ hybrid)	การเรียนที่ผสมผสานกันระหว่างการเรียนแบบผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนคู่หูกันในชั้นเรียน ผ่านอินเตอร์เน็ต และบางส่วนนำเสนอแบบผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนคู่หูกันในชั้นเรียน
80 - 100%	การเรียนแบบออนไลน์ หรือแบบอีเลิร์นนิ่ง (Online/ e - learning)	การเรียนที่นำเสนอเนื้อหาทั้งหมด หรือเกือบทั้งหมดผ่านอินเตอร์เน็ต โดยทั่วไปไม่มีการเรียนแบบปฏิสัมพันธ์โดยตรงในห้องเรียน

ซึ่งสอดคล้องกับ บุปผาดิ พัพพิกรณ์ (2548 อ้างถึงใน กนกพร พันธนารุ่งรักษ์, 2548, หน้า 95) ได้กล่าวไว้ว่า ระดับการใช้สื่อออนไลน์เป็นตัวจัดระดับการเรียนรู้แบบผสมผสาน คือ มีระดับการใช้สื่อออนไลน์มากน้อยเพียงใด ก็จะเรียกว่าการเรียนรู้แบบผสมผสาน ดังนี้

1. Informational: ออนไลน์ 5 - 10 % ใช้เป็นสัดส่วนของประมาณผลการสอน ตารางเวลา และประกาศข่าว

2. Supplement: ออนไลน์ 20 - 30 % ใช้เป็นสัดส่วนที่มากกว่า Informational โดยมีการเก็บ และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น เอกสารประกอบการสอน เอกสารอ่านประกอบ การเชื่อมโยงอินเตอร์เน็ต การติดต่อผ่านอีเมล

3. Blended: ออนไลน์ 50 - 60 % ใช้เป็นสัดส่วนในชั้นเรียน 50 % และออนไลน์ 50 % แทนการเรียนในชั้นเรียน มีการศึกษาออนไลน์แทนการพัฒนารายบุคคลราย ทำแบบฝึกหัดแบบทดสอบออนไลน์

4. Distance: ออนไลน์ 90 - 100 % มีการเรียนในชั้นเรียนน้อย หรือไม่มีเลย เป็นโปรแกรมการเรียนแบบเต็มรูปแบบ หรือ พับประกอบในชั้นเรียนเพียง 1 - 2 ครั้ง เท่านั้น

ข้อดี - ข้อจำกัดของการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Strong and weakness)

การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended learning) ซึ่งเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้แบบใหม่ และนำเสนอปรับใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งได้ทำการวิจัยพบว่ามีทั้งข้อดี - ข้อเสียบางประการ ที่ควรคำนึงถึงที่มาในประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้ (อภิชาติ อนุกูลเวช, 2555)

1. ข้อดีของ Blended learning

- 1.1 สามารถแบ่งเวลาเรียนได้อย่างมีอิสระในการเรียนรู้เนื้อหา
- 1.2 เลือกสถานที่เรียนได้อย่างมีอิสระทั้งในชั้นเรียนปกติ หรือนอกชั้นเรียน
- 1.3 ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตามระดับ และอัตราการเรียนรู้ (Self - paced)
- 1.4 ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างใกล้ชิดกับครุผู้สอน
- 1.5 เป็นรูปแบบการผสมผสานระหว่างการเรียนแบบเดิมกับรูปแบบการเรียน

เชิงอนาคต

- 1.6 เป็นการเรียนรู้ที่เน้นด้วยสื่อผสม (Multimedia) หลากหลายรูปแบบ
- 1.7 เป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner center)
- 1.8 ผู้เรียนมีเวลาในการค้นคว้าข้อมูลได้อย่างอิสระ สามารถวิเคราะห์ และสังเคราะห์

ข้อมูลได้ดี

1.9 สามารถส่งเสริมความแม่นยำ การถ่ายโอนความรู้ของผู้เรียน และทราบผลการปฏิบัติได้รวดเร็ว

- 1.10 สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้ดี
- 1.11 สามารถสร้างแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ดี
- 1.12 สามารถทบทวนความรู้เดิม และสืบค้นความรู้ใหม่ได้ตลอดเวลา
- 1.13 สามารถหลักเลี้ยงสิ่งที่รับทราบภายใต้ชั้นเรียนได้ทางให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน
- 1.14 ผู้เรียนมีช่องทางในการเรียนรู้ได้หลากหลาย สามารถเข้าถึงผู้สอนหรือแหล่งข้อมูลได้ดี
- 1.15 เป็นรูปแบบการเรียนที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนที่ค่อนข้างขาดความมั่นใจในตนเอง

1.16 รูปแบบการเรียนสามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรมในบริษัท หรือองค์กรต่างๆ และช่วยลดคืนทุนในการฝึกอบรมตัวมนาได้

2. ข้อจำกัดของ Blended learning

2.1 ผู้เรียนไม่สามารถแสดงความคิดเห็น หรือถ่ายทอดความคิดเห็นได้อย่างรวดเร็ว

2.2 เป็นรูปแบบที่อาจมีความล่าช้าในการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างผู้เรียน - ผู้สอน

2.3 การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ค่อนข้างมีน้อยโดยผู้เรียนไม่สามารถมีส่วนร่วมได้ทุกคน

2.4 ความไม่พร้อมในด้าน Software บางอย่างที่อาจมีราคาแพง

2.5 เป็นรูปแบบที่อาจใช้งานได้ค่อนข้างยาก โดยเฉพาะผู้ที่ขาดทักษะความรู้ด้าน Software

2.6 ผู้เรียนบางคนคิดว่าไม่คุ้นเคยต่อการลงทุน เพราะราคาอุปกรณ์ค่อนข้างราคาสูง

2.7 ผู้เรียนต้องมีทักษะ ความรู้ความเข้าใจในด้านงานคอมพิวเตอร์เพื่อการเข้าถึง

ข้อมูลแห่งโลก Internet

2.8 ผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองค่อนข้างสูงในการเรียนการสอนรูปแบบนี้

2.9 ความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคนเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนแบบ

ผสมผสาน

2.10 สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการใช้เครือข่าย หรือระบบ Internet network เกิดปัญหา หรือเป็นจุดบอดในด้านการรับส่งสัญญาณ

2.11 เกิดการขาดปฏิสัมพันธ์แบบ Face to face ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน (Real time)

สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบผสมผสานมีทั้งข้อดี - ข้อเสีย ดังนี้

ข้อดี ประกอบไปด้วย

1. ผู้เรียนมีเวลาในการค้นคว้าข้อมูลได้อย่างอิสระ สามารถวิเคราะห์ และสังเคราะห์

ข้อมูลได้ดี

2. ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างใกล้ชิดกับครูผู้สอน

3. สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้ดี

4. สามารถทบทวนความรู้เดิม และลืมคืนความรู้ใหม่ได้ตลอดเวลา

ข้อเสีย ประกอบไปด้วย

1. มีความล่าช้าในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน - ผู้สอน
2. ผู้เรียนต้องมีทักษะ ความรู้ความเข้าใจในด้านงานคอมพิวเตอร์เพื่อการเข้าถึงข้อมูล

แห่งโลก Internet

3. สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการใช้เครือข่ายหรือระบบ Internet Network ฯลฯ

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ คือ เมื่อคนเราเกิดความพึงพอใจแล้วทำให้เรามีความรู้สึกต่อสิ่งนั้น ๆ ก็จะทำให้เกิดการกระตือรือร้นเพื่อที่จะได้สิ่งนั้นมา มีนักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของความพึงพอใจ ดังนี้

ไซบัณฑ์ ชาญปรีชารัตน์ (2543, หน้า 52) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่องานที่ปฏิบัติในทางบวก คือ รู้สึกชอบรักพอใจหรือมีเจตคติที่ดีต่องานซึ่งเกิดจากการได้รับตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านวัสดุและด้านจิตใจเป็นความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อได้รับความสำเร็จตามความต้องการหรือแรงจูงใจ

ปันคดา ยอดระบما (2544, หน้า 6) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกที่ดีที่ชอบ ที่พอใจ หรือที่ประทับใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับโดยสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจบุคคลทุกคนที่มีความต้องการหลายสิ่งหลายอย่าง และมีความต้องการหลายระดับซึ่งหากได้รับการตอบสนองก็จะเกิดความพึงพอใจ

นงลักษณ์ วนิช (2544, หน้า 8) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นความรู้สึกที่ดีที่เกิดจากการตอบสนองทั้งทางร่างกาย และจิตใจ จนทำให้เกิดความพึงพอใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ประทับใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับจะทำให้เกิดความพึงพอใจ แล้วทำให้เกิดการกระตือรือร้นที่จะได้สิ่งนั้นมาจากการทำงานหรือการเรียน สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

การเรียนต่าง ๆ นักจะเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานทั้งนั้น ความพึงพอใจจะเกิดมาก หรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างเป็นส่วนประกอบ ทำให้เกิดแรงจูงใจ ที่จะช่วยผลักดัน หรือตอบสนองการกระตุ้นที่มีคุณภาพ ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงใจมีนักการศึกษาหลายท่านทำการค้นคว้าไว้ ดังนี้

Maslow (1970, pp. 69 - 80) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of needs) นับว่าเป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐานว่า “มนุษย์เรา มีความต้องการอยู่เสมอ ไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง หรือพึงพอใจอย่างใด อย่างหนึ่งแล้ว ความต้องการสิ่งอื่น ๆ ก็จะเกิดขึ้นมาอีก” ความต้องการของคนเราราอาจจะซ้ำซ้อนกัน ความต้องการอย่างหนึ่งอาจยังไม่หมดไป ความต้องการอีกอย่างหนึ่งก็อาจจะเกิดขึ้น ได้ความต้องการ ของมนุษย์มีลำดับขั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological need) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน ของมนุษย์เน้นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยาภัยฯ โรค ความต้องการพักผ่อน ความต้องการทางเพศ เป็นต้น
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety need) ความมั่นคงในชีวิตทั้งที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และอนาคตความเจริญก้าวหน้าของอุ่นใจ
3. ความต้องการทางสังคม (Social need) เป็นสิ่งจูงใจสำคัญต่อการเกิดพฤติกรรม ต้องการให้สังคมยอมรับตนเองเข้าเป็นสมาชิกต้องการความเป็นมิตรความรักจากเพื่อนร่วมงาน
4. ความต้องการมีฐานะ (Esteem needs) มีความอยากรู้สึกดีในสังคมนี้ ชื่อเสียงอย่างให้ บุคคลยกย่องสรรเสริญมองอย่างมีความเป็นอิสรเสริฟภาพ
5. ความต้องการที่จะประสบผลสำเร็จในชีวิต (Self - actualization needs) เป็น ความต้องการในระดับสูงอย่างให้ด้วยตนเองประสบผลสำเร็จทุกอย่างในชีวิตซึ่งเป็นไปได้ยาก

Scott (1970, p. 124) ได้เสนอแนวคิดในการจูงใจต่อการทำงานที่จะเกิดผลเชิงปฏิบัติ มีลักษณะ ดังนี้

1. งานควรมีส่วนสำคัญกับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นจะมีความหมายสำหรับผู้ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงาน และการควบคุม ที่มีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายในเป้าหมายของงานจะต้องมีลักษณะ ดังนี้
 - 3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย
 - 3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง
 - 3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

สรุปได้ว่า แนวคิดตามทฤษฎีความพึงพอใจ คือ เกิดจากแรงจูงใจทั้งภายนอก และภายใน ที่ผู้เรียนแสดงออกมา ทั้งด้านบวก และด้านลบขึ้นอยู่กับว่าจะได้ผลจากแรงทางใด และผลที่ได้มา ใช้ในการเรียนรู้จะเกิดผลความพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นมา

สังคมออนไลน์

ปัจจุบันผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลกมีจำนวนเกือบสองพันล้านคน ทำให้อินเทอร์เน็ตได้กลายเป็นแหล่งแห่งการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ใหญ่ที่สุดในโลก และเกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการสื่อสารจากยุคการสื่อสารแบบดั้งเดิม ในโลกแห่งความเป็นมาสู่การใช้เทคโนโลยี การสื่อสารในยุคดิจิตอลแห่งโลกเสมือนจริง (Virtual world) ทำให้เกิดขุนแห่งการสื่อสารไร้พรมแดน คือ เครือข่ายสังคมใหม่ที่รักกันอย่างแพร่หลายว่า “สังคมออนไลน์” (Online community) หรือ “สังคมเสมือน” (Virtual community) หรือ “เครือข่ายสังคมออนไลน์” (Social network) โดยเครือข่ายสังคมออนไลน์นี้เป็นพื้นที่สาธารณะที่สมาชิกทุกเพศ ทุกวัย ทุกเชื้อชาติ และศาสนา ทุกรสชาติ การศึกษา ทุกสาขาอาชีพ และทุกกลุ่มสังคมย่อจากทั่วโลกเป็นผู้สื่อสาร หรือเปลี่ยนเล่า เนื้อหาเรื่องราว ประสบการณ์ บทความ รูปภาพ และวิดีโอที่สมาชิกเขียน และทำขึ้นเอง หรือพับเจอ จากสื่ออื่น ๆ แล้วนำมาแบ่งปันให้กับผู้อื่นที่อยู่ในเครือข่ายของตนผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์ (Social media) เครือข่ายสังคมออนไลน์เติบโตอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่อง ก่อให้เกิดวิวัฒนาการด้านเทคโนโลยีของสื่อสังคมออนไลน์หลากหลายประเภท ได้แก่ เว็บบล็อก (Weblog) หรือเรียกสั้น ๆ ว่า บล็อก (Blog) เว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social networking sites) เช่น Facebook, Myspace และ hi5 เป็นต้น เว็บไซต์สำหรับแบ่งปันวิดีโอ (Video - sharing sites) และผลงาน เช่น Youtube เว็บประเภท Micro blog เช่น Twitter วิกิ (Wikis) และโลกเสมือน เช่น Second life และ World war craft เป็นต้น

ความหมายของสังคมออนไลน์

คำว่า สังคมออนไลน์ มีนัยการศึกษาหลายท่านให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้
อดิเทพ บุตรราช (2553) สังคมออนไลน์ หมายถึง กลุ่มคนที่รวมกันเป็นสังคม และมีการทำกิจกรรมร่วมกันบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งอยู่ในรูปแบบของเว็บไซต์มีการเผยแพร่ข้อมูลไปเรื่อย ๆ โดยใช้รูปแบบของการติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ตจากการสร้างเครือข่ายชุมชนเสมือนบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การทำกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งการใช้ประโยชน์ทางด้านการศึกษา ธุรกิจ และความบันเทิง คนในสังคม ปัจจุบันส่วนใหญ่ จะใช้ชีวิตอยู่กับสังคมออนไลน์เพิ่มมากขึ้น มีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อนอกเด่า เรื่องราว ประสบการณ์ รูปภาพ และวิดีโอ ที่ผู้ใช้จัดทำขึ้นเอง หรือพับเจอกับสื่อต่าง ๆ แล้วนำมาแบ่งปัน ให้กับเพื่อน และผู้อื่นที่อยู่ในเครือข่ายของตน ได้ทราบผ่านทางเว็บไซต์ของเครือข่ายสังคมออนไลน์

พิชิต วิจิตรบุญยรักษ์ (2554) สังคมออนไลน์ หมายถึง รูปแบบการสื่อสารข้อมูลที่เข้าถึงผู้คนทุกรุ่นในปัจจุบัน โดยมีการใช้กันอย่างแพร่หลายภายใต้การพัฒนาตลอดเวลาของเทคโนโลยี ทางด้านคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีแนวโน้มจะกลายเป็นสื่อหลักสำหรับผู้คนในโลกอนาคต

Elizabeth (2012, อ้างถึงใน อรวรรณ วงศ์แก้วโพธิ์ทอง, 2553) สังคมออนไลน์ หมายถึง สื่อจัดออล หรือซอฟแวร์ที่ทำงานอยู่บนพื้นฐานของระบบเว็บ หรือเว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ตที่เป็น เครื่องมือในการปฏิบัติการทางสังคมที่มีผู้สื่อสารจัดทำขึ้น โดยที่ผู้เขียนจัดทำขึ้นเอง หรือพบเจอ สร้างต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวต่างๆ เหตุการณ์ บทความ ประสบการณ์ รูปภาพ วิดีโอ และเพลง แล้วนำมาแบ่งปันเนื้อหา ข้อมูล ข่าวสาร ประสบการณ์ และพูดคุยให้ผู้ใช้ในโลกออนไลน์ ในเครือข่ายของตน ได้รับรู้ ทั้งข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง กับคนที่อยู่ในสังคมเดียวกัน ได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพรวมถึงการใช้ประโยชน์ร่วมกัน

สรุปได้ว่า สังคมออนไลน์ หมายถึง กลุ่มคนที่ร่วมกันเป็นสังคม และมีการทำกิจกรรม ร่วมกันบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งอยู่ในรูปแบบของเว็บไซต์ที่มีการเผยแพร่ข้ายออกไป โดยใช้ รูปแบบของการติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจากการสร้างเครือข่ายชุมชนเสมือน บนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร เพื่อบอกเล่าเรื่องราว ประสบการณ์ รูปภาพ และวิดีโอที่ผู้ใช้จัดทำขึ้นเอง รวมทั้งการใช้ประโยชน์ทางด้านการศึกษา ธุรกิจ และความบันเทิง คนในสังคม เป็นต้น

เครื่องมือของสื่อสังคมออนไลน์

ในปัจจุบันเครื่องมือของสื่อสังคมออนไลน์ได้มีการพัฒนา และมีการเปลี่ยนแปลง ไปตามความก้าวหน้าของของเทคโนโลยีต่างๆ และได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายถึง เครื่องมือสังคมออนไลน์ ดังนี้

สุภาพรณ์ เพชรสุภา (2554) ได้แบ่งกลุ่มเครื่องมือของสังคมออนไลน์ ได้แก่

1. กลุ่มเว็บไซต์เผยแพร่ “ตัวตน” เป็นเว็บไซต์ที่มีลักษณะใช้นำเสนอตัวตน และเผยแพร่ เรื่องราวของตนเองผ่านทางอินเทอร์เน็ต หรือผู้ใช้สามารถเขียน Blog สร้างอัลบั้มรูปของตัวเอง สร้างกลุ่มเพื่อนในห้องเรียน และสร้างเครือข่ายเพื่อการเรียนรู้ขึ้นมาได้ ตัวอย่างเว็บไซต์ประเภทนี้ คือ Myspace.com, Hi5.com และ Facebook.com เป็นต้น

2. กลุ่มเว็บไซต์เผยแพร่ “ผลงาน” อาจจะเป็นผลงานของกลุ่ม หรือผลงานของตัวเอง โดยสามารถนำเสนอในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นวิดีโอ รูปภาพ หรือเสียงอาจารย์สอนที่ได้ จากการบันทึกในชั้นเรียน เป็นต้น ตัวอย่างเว็บไซต์ประเภทนี้ เช่น Youtube.com, Yahoo VDO, Google VDO, Flickr.com, Multiply.com เป็นต้น

3. กลุ่มเว็บไซต์ที่มีความสนใจเกี่ยวกับ เรื่องเดียวกัน อาจเป็นลักษณะ Online bookmarking หรือ Social bookmarking โดยมีแนวคิดที่ว่า แทนที่ เราจะทำ Bookmark เว็บไซต์ ที่เราชอบ หรือบทความ รายงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียน เก็บไว้ในเครื่องของเรา คนเดียว เรา

สามารถทำ Bookmark เก็บไว้บนเว็บไซต์แทน เพื่อเป็นการแบ่งให้เพื่อน ๆ คนอื่นเข้ามาดูได้ด้วย และเราที่สามารถดูได้ว่าเว็บไซต์ใดที่ได้รับความนิยมมาก หรือเป็นที่น่าสนใจ โดยคุณจากจำนวนตัวเลขที่เว็บไซต์นั้นๆ บันทึก Bookmark เอาไว้จากสมาชิกคนอื่น ๆ ตัวอย่าง เว็บไซต์นี้ได้แก่ Delicious, Digg, Zickr, Duocore.tv เป็นต้น

4. กลุ่มเว็บไซต์ที่ใช้สำหรับการทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่ม การทำงานเครือข่ายสังคมออนไลน์ ที่เปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มสามารถเข้ามานำเสนอข้อมูล ความคิด หรือต่อข้อความเรื่องราวต่าง ๆ ได้ ตัวอย่างเว็บไซต์นี้ได้แก่ Wikipedia ซึ่งเป็นสารานุกรมต่อข้อความที่อนุญาตให้ใครก็ได้เข้ามาช่วยกันเขียน และแก้ไข บทความต่าง ๆ ได้ตลอดเวลา ทำให้เกิดเป็นสารานุกรมออนไลน์ขนาดใหญ่ที่รวบรวมความรู้ ข่าวสาร และ เหตุการณ์ต่าง ๆ ไว้มากนัก จากที่กล่าวมาทั้งหมด จะเห็นได้ว่าเว็บไซต์ที่ให้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ มีการพัฒนาขึ้นมาอย่างต่อเนื่องเพื่อประโยชน์ในการใช้งานในด้านต่าง ๆ และสามารถແลกเปลี่ยนความรู้ ร่วมกัน ได้อย่างสะดวกรวดเร็วมากขึ้นขึ้น

5. ส่วน Facebook จัดเป็นเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ในโลก และมีรายงานผลตัวเลขที่น่าสนใจเกี่ยวกับ Facebook พบว่า ผู้ที่ใช้งาน Facebook มากกว่า 50% ไม่ได้เป็นนักศึกษา กลุ่มอายุที่มีการใช้งานที่เติบโตรวดเร็วมากที่สุด คือ กลุ่มคนอายุ 30 ปี ขึ้นไป เนื่องจากเวลาในการใช้งาน 20 นาที ต่อครั้ง มีผู้ใช้งานมากกว่า 15 ล้านคน ที่อัพเดทสถานะอย่างน้อยวันละหนึ่งครั้ง และในแต่ละเดือนมีการอัปโหลด คลิปวิดีโอมากกว่า 5 ล้านคลิปวิดีโอ (ดูผลสำรวจจาก Facebook, 2554) ซึ่งจากสถิติที่กล่าวมาแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของคนในสังคมปัจจุบันที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเริ่มเข้ามายึด主导 หรือเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของคนวัยทำงานที่ใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะในปัจจุบันสามารถใช้งานผ่านโทรศัพท์มือถือได้ จึงทำให้สถิติการใช้เครือข่าย สังคมออนไลน์เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

เยนณูญ มิ่งศิริธรรม (2556) เครื่องมือของสังคมออนไลน์ที่ใช้งานกันในปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 5 ประเภท เช่น

1. Blog มาจากคำเติมว่า Weblog หรือ อ่านว่า Weblog Web log ซึ่ง Blog ถือเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ใช้งานบนเว็บไซต์มีลักษณะเหมือนกับเว็บบอร์ด ผู้ใช้ Blog สามารถเขียนบทความของตนเอง และเผยแพร่ลงบนอินเทอร์เน็ต ได้โดยง่าย Blog และเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีความสามารถในด้านต่าง ๆ เผยแพร่ความรู้ด้วยการเขียน ได้อย่างเสรี ตัวอย่างเว็บไซต์ที่เป็น Blog เช่น Learners, Gotoknow, Wordpress, Blogger เป็นต้น

2. Social networking หรือเครือข่ายสังคมออนไลน์ คือ รูปแบบของเว็บไซต์ในการสร้างเครือข่ายสังคมในอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ผู้ใช้เขียนและอธิบายความสนใจ หรือกิจกรรมที่ทำเพื่อเชื่อมโยงความสนใจ และกิจกรรมกับผู้อื่น ในเครือข่ายสังคมด้วยการสนทนากันออนไลน์ การส่งข้อความ การส่งอีเมล การอัปโหลดวิดีโอ เพลง รูปถ่ายเพื่อแบ่งปันกับสมาชิกในสังคมออนไลน์ เป็นต้น เครือข่ายสังคมที่เป็นที่นิยมในปัจจุบัน เช่น Facebook, Hi5, Bebo, MySpace และ Google+ เป็นต้น

3. Micro Blog คือ รูปแบบหนึ่งของ Blog ที่จำกัดขนาดของข้อความที่เขียน ผู้ใช้สามารถเขียนข้อความได้สั้นๆ ตัวอย่างของ Micro Blog เช่น Twitter, Pownce, Jaiku และ Tumblr เป็นต้น โดย Twitter เป็น Micro blog ที่มีผู้นิยมใช้มากที่สุด คือ สามารถเขียนข้อความแต่ละครั้งได้เพียง 140 ตัวอักษร

4. Media sharing เว็บไซต์ที่ให้ผู้ใช้สามารถอัพโหลดรูปภาพ แฟ้มข้อมูล เพลง หรือวิดีโอ เพื่อแบ่งปันให้กับสมาชิก หรือเผยแพร่ต่อสาธารณะ ตัวอย่างเว็บไซต์ที่เป็น Media sharing เช่น Youtube, Flickr และ 4shared เป็นต้น

5. Social news and Bookmarking เว็บไซต์ที่เชื่อมโยงไปยังบทความหรือเนื้อหาในอินเทอร์เน็ต โดยผู้ใช้เป็นผู้ส่ง และสามารถให้คะแนน และเลือกบทความหรือเนื้อหาใดที่น่าสนใจที่สุด ได้ ผู้ใช้สามารถ Bookmark เนื้อหา หรือเว็บไซต์ที่ชื่นชอบได้ รวมทั้งบันทึปันให้กับผู้อื่น ได้ด้วย

พิชิต วิจิตรบุญรักษ์ (2554) เครื่องมือของสื่อที่ผู้ส่งสารแบ่งปันสาร ซึ่งอยู่ในรูปแบบด่าง ๆ ไปยังผู้รับสารผ่านเครือข่ายออนไลน์ โดยสามารถ โต้ตอบกันระหว่างผู้ส่งสาร และผู้รับสาร หรือผู้รับสารคุยกันเอง ซึ่งสามารถแบ่งสื่อสังคมออนไลน์ออกเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. บล็อก (Blogging) บล็อกมาจาก Web + Log แล้วย่อเหลือ Blog คือ ประเภทของระบบการจัดการเนื้อหา ที่อำนวยความสะดวกให้ผู้เขียนบล็อกเผยแพร่และแบ่งปันบทความของคนเอง โดยบทความที่โพสต์ลงบล็อกเป็นการแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียนบล็อก ซึ่งจุดเด่นของบล็อก คือ การสื่อสารถึงกันอย่างเป็นกันเองระหว่างผู้เขียน และผู้อ่านบล็อกผ่าน การแสดงความคิดเห็น (Comment) ซึ่ง Blogger (<http://www.blogger.com>) และ Wordpress (<http://wordpress.com>) เป็นสองเว็บไซต์ที่ผู้คนนิยมเข้าไปสร้างบล็อกของตนเอง

2. ทวิตเตอร์ และไมโครบล็อก (Twitter and microblogging) ในโครบล็อก คือ รูปแบบหนึ่งของบล็อกที่มีการจำกัดขนาดของการโพสต์ในแต่ละครั้ง ซึ่งทวิตเตอร์เป็นไมโครบล็อกที่จำกัดการโพสต์แต่ละครั้งพิมพ์ได้ไม่เกิน 140 ตัวอักษร ในปัจจุบันทวิตเตอร์เป็นที่นิยมใช้งานของผู้คน เพราะใช้งานง่าย และใช้เวลาไม่นานนัก รวมทั้งเป็นที่นิยมขององค์กรต่าง ๆ ที่ใช้ทวิตเตอร์ในการแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ และความเคลื่อนไหวของธุรกิจ เพื่อไม่ให้ขาดการติดต่อกับสังคม ซึ่งหากต้องการมีเลขที่บัญชี (Account) สำหรับทวิตเตอร์สามารถเข้าไปสมัครได้ที่เว็บไซต์ของ Twitter (<http://twitter.com>)

3. เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social networking) เครือข่ายของสังคมออนไลน์ คือ เว็บไซต์ที่ผู้คนสามารถติดต่อสื่อสารกับเพื่อนทั้งที่รู้จักมาก่อน หรือรู้จักภายหลังทางออนไลน์ ซึ่งเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์แต่ละแห่งมีคุณลักษณะแตกต่างกันออกไป แต่ส่วนประกอบหลักที่มีเหมือนกัน คือ โปรไฟล์ Profiles เป็นวิธีการแสดงข้อมูลส่วนตัวของเจ้าของบัญชี การเชื่อมต่อ (Connecting - เพื่อสร้างเพื่อนกับคนที่รู้จัก และไม่รู้จักทางออนไลน์) และการส่งข้อความ (Messaging - อาจเป็นข้อความส่วนตัว หรือข้อความสาธารณะ) เป็นต้น โดยมี Facebook (<http://www.facebook.com>) เป็นเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมสูงสุด ในปัจจุบัน

4. การแบ่งปันสื่อทางออนไลน์ (Media sharing) เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องการแบ่งเป็นสื่อทางออนไลน์ เป็นเว็บไซต์ที่ให้ผู้ใช้สามารถทำการอัพโหลด (Upload) ไฟล์สื่อผสม (Multimedia) ขึ้นสู่เว็บไซต์ เพื่อแบ่งปันข้อมูลแก่ผู้ใช้ทั่วไป ซึ่งในปัจจุบันได้รับความนิยมมาก เพราะด้วยความที่เป็นสื่อผสมเอง ไม่ว่าจะเป็นรูป สไลด์ หรือวิดีโอ รวมทั้งการใช้งานง่ายขึ้นของกล้องดิจิตอล และกล้องวิดีโอด้วย ซึ่งเป็นเครื่องมือที่นำมาสู่การได้ไฟล์สื่อผสมแบบต่าง ๆ อกมา เว็บไซต์ประเภทนี้ที่ได้รับความนิยม คือ YouTube (<http://www.youtube.com> - สำหรับแบ่งปันไฟล์วิดีโอ) flickr (<http://www.flickr.com> - สำหรับแบ่งปันไฟล์รูป) และ Slideshare (<http://www.slideshare.net> - สำหรับแบ่งปันไฟล์พรีเซนเตชั่น)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook เป็นสื่อทางออนไลน์ ในการติดต่อ รับรู้ข้อมูลต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นรูป สไลด์ หรือวิดีโอ ที่มีการใช้งานได้อย่างง่ายดาย และสะดวกรวดเร็ว

FACEBOOK: สื่อสังคมออนไลน์

ปัจจุบันกลุ่มผู้ใช้ Facebook มีจำนวนประชากรอยู่ทั่วโลกที่ใช้ Facebook ใน การติดต่อสื่อสาร รับรู้ข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างง่ายดาย เช่น กลุ่มนักศึกษา หรือลูกค้า ได้อย่างง่ายดาย ไม่ว่าจะมีหน้า Facebook เป็นของตนเอง ซึ่งจะเป็นหน้าลงข่าวสาร และให้เพื่อน หรือบุคคลอื่นเข้ามาชม หรือสนใจ กด Like เพื่อเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในนั้น เพื่อดูตามข่าวสารความเคลื่อนไหว ต่าง ๆ ได้มีนักศึกษาหลายท่านได้อธิบายถึง FACEBOOK: สื่อสังคมออนไลน์ คือ

สูรศักดิ์ ปาเจ (2557) Facebook คือ สื่อเครือข่ายสังคมอิกรูปแบบหนึ่งที่สังคมนุษย์ นำมาใช้ประโยชน์หลักเพื่อการติดต่อสื่อสารกับเพื่อน หรือคนรู้จัก และเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารซึ่งกันและกัน Facebook มีจุดกำเนิดเริ่มต้น และพัฒนาโดย Mark Zuckerberg นักศึกษา มหาวิทยาลัย Harvard ประเทศสหรัฐอเมริกามีปี ค.ศ. 2004 ซึ่งในระยะเริ่มแรกของ Facebook นั้น มีคุณประสงค์หลักเพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างเพื่อน ผู้เรียนด้วยกันในมหาวิทยาลัย ต่อมาได้ขยายขอบข่ายการติดต่อเชื่อมโยงข่าวสารไปสู่สถานศึกษารอบ ๆ พื้นที่เมือง Boston จนมีสมาชิกเพิ่มขึ้น เป็นจำนวนมาก และเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วเพียงแค่ระยะเวลาเพียง 1 ปี สามารถสร้างมวลสมาชิก เครือข่ายที่เป็นนักศึกษาในสถานศึกษา และมหาวิทยาลัย ได้อย่างทั่วถึงทั่วหมดในประเทศสหรัฐอเมริกา ในช่วงเวลาดังกล่าว นั้น e-Mail address ยังเป็นช่องทางในการสื่อสารของแต่ละบุคคลที่นิยมกันอย่างกว้างขวาง ต่อมาภายหลัง Facebook ได้เปิดบริการเชื่อมโยงกับเครือข่ายจาก e-Mail address เข้าด้วยกันเพื่อความสะดวกในการสื่อสารในช่วงปี ค.ศ. 2006

ເບນຜົນງົສ໌ ມິດຕິຮັດຮມ (2556) Facebook (ເຟັບຸກ) ຄື່ອ ບຣັກເຄຣີອຂ່າຍສັກຄອນໄລນ໌ ທີ່ຜູ້ໃຊ້ສາມາດສ້າງຂໍອມູນລວມຕ່ວນຕົວ ເພີ່ມຮາຍຫຼືອຸ້ນໃໝ່ອື່ນໃນຫຼານະເພື່ອນ ແລະແລກປ່ຽນຂໍອຄວາມ ຕິດຕ່ອສື່ອສາຮ ຕັ້ງປະເດີນຄາມຕອບໃນເຮືອງທີ່ສູນໃຈ ໂພສຕໍ່ຽຸປກພາພ ໂພສຕໍ່ຄລິປົວິດີໂອ ເປັນບທຄວາມ ທີ່ອຸນດື່ອກ ສູນທານແບບໄດ້ຕອບທັນທີ່ ນອກຈາກນັ້ນ ຜູ້ໃຊ້ຢັງສາມາດຮ່ວມກຸ່ມ ຄວາມສູນໃຈສ່ວນຕ້ວ ຈັດຮະບບຕາມສັດຖານທີ່ທຳງານ ໂຮງເຮັບນ ມໍາຫວີທາດ້ຍ ທີ່ອື່ນ ຈ ແລະສາມາດທາກິຈກະຮົມຕ່າງ ຈ ຜ່ານແອພລິເຄັ້ນເສຣິນ (Applications) ທີ່ມີອຸ່ມາກມາຍ ທີ່ແອພລິເຄັ້ນດັ່ງກ່າວໄດ້ຖຸກພັ້ນນາເພີ່ມເຕີມຈຶ່ນ ອຳຍ່າງຕ່ອນເນື່ອງ ການໃຊ້ງານເຟັບຸກ ຜູ້ໃຊ້ຈະຄອຍອັພເທດແບ່ງປັນຂໍອມູນປ່າວສາຮທີ່ຈັກແລະກັນ ທັກກຸ່ມ ທີ່ອູ່ໃນເຟັບຸກ ທີ່ອື່ນ ເມື່ອເມີ້ນແຕ່ຜູ້ໃຊ້ເວັບໄທຕ່ອື່ນທີ່ເຮື່ອມຕ່ອກກັບເຟັບຸກບໍ່ສາມາດສ້າງສາຮ ສ່າງຕ່ອ ທີ່ອື່ນແບ່ງປັນ ຂໍອມູນປ່າວສາຮຕ່າງ ຈ ທຳໄໝສັກຄອນໄລນ໌ນັ້ນເຟັບຸກເປັນເຄຣີອຂ່າຍທີ່ກວ້າງຂວາງ ແລະເຂັ້ມແຂງນາກ ນຸ້ານາດ ຂັດເຈສັນ, ໄກຮັດ ສຸຕະເມືອງ (2556) Facebook (ເຟັບຸກ) ມໍາຍດີ່ງ ເພີ່ມທີ່ສ້າງຂຶ້ນມາ ເພື່ອທີ່ຈະປະຈາສັນພັນຮ່ສົ່ງຕ່າງ ຈ ເຊັ່ນ ປ່າວສາຮ ກິຈການ ຕລອດຈານສິນຄ້າ ແລະບຣິກາຕ່າງ ຈ ໃຫ້ກັນ ເພື່ອນ ຈ ທີ່ອຸບຸຄຄລທີ່ເປັນສາມາຊີກໄດ້ຮັບຮູ້ປ່າວສາຮທີ່ເພຍແພວ່ຂໍອມູນຈາກເວັບໄທຕໍ່ ແລະບຣິກາຕ່າງ ຈ

ສຽງໄດ້ວ່າ Facebook (ເຟັບຸກ) ມໍາຍດີ່ງ ສ້ອເຄຣີອຂ່າຍສັກຄອນອີກຽຸປແບນໜຶ່ງທີ່ສາມາດ ນຳມາໃຊ້ປະໂຍບນໍ້າລັກເພື່ອການຕິດຕ່ອສ້ອສາຮກັບເພື່ອນ ທີ່ອຸບຸຄຮູ້ຈັກ ແລະເປັນການແລກປ່ຽນຂໍອມູນ ປ່າວສາຮທີ່ຈັກແລະກັນໄດ້

ວິທີການໃຊ້ FACEBOOK

ວິທີການໃຊ້ງານ FACEBOOK ມີດັ່ງນີ້

1. ຫັ້ນຕອນກາຮັມສັກຄອນ

2. วิธีการลงทะเบียน โดยการกรอกรายละเอียด และกด “ลงทะเบียน”

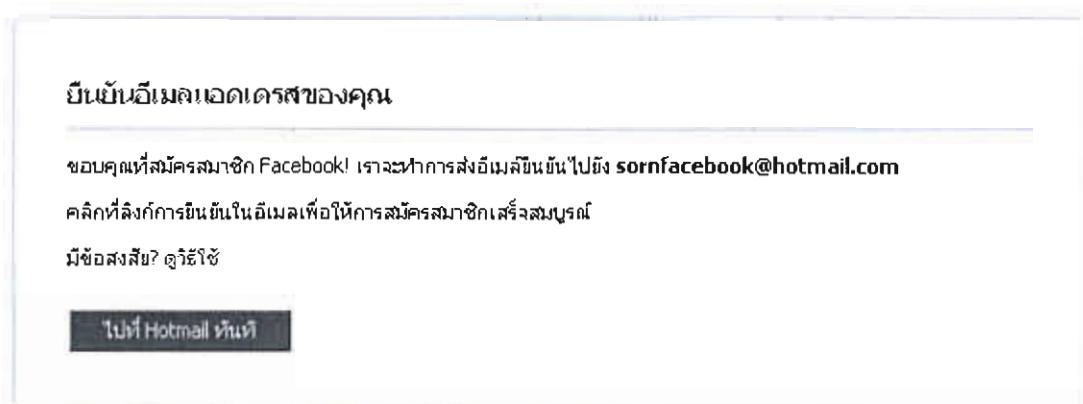
**ลงทะเบียน
ฟรีและทุกคนสามารถเข้าร่วมได้**

ชื่อและนามสกุล:	Sorn Facebook		
อีเมลหรือชื่อผู้ใช้:	sornfacebook@hotmail.com		
รหัสผ่านใหม่:	*****		
เพศ:	ผู้ชาย		
วันเดือนปีเกิด:	17	กรกฎาคม	1980
หากไม่ต้องการให้แสดงข้อมูลนี้			
ลงทะเบียน			

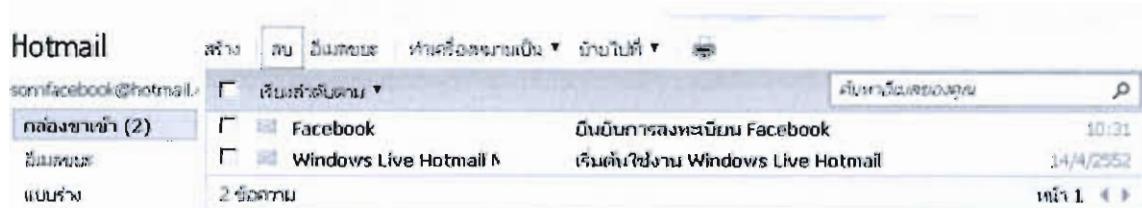
3. กรอกข้อความให้ตรงกับภาพที่ปรากฏ และกด “ลงทะเบียน”

4. ระบบจะให้เราทำการยืนยันอีเมลว่าถูกต้องจริงหรือไม่ ให้กดที่ “ไปที่ Hotmail ทันที”

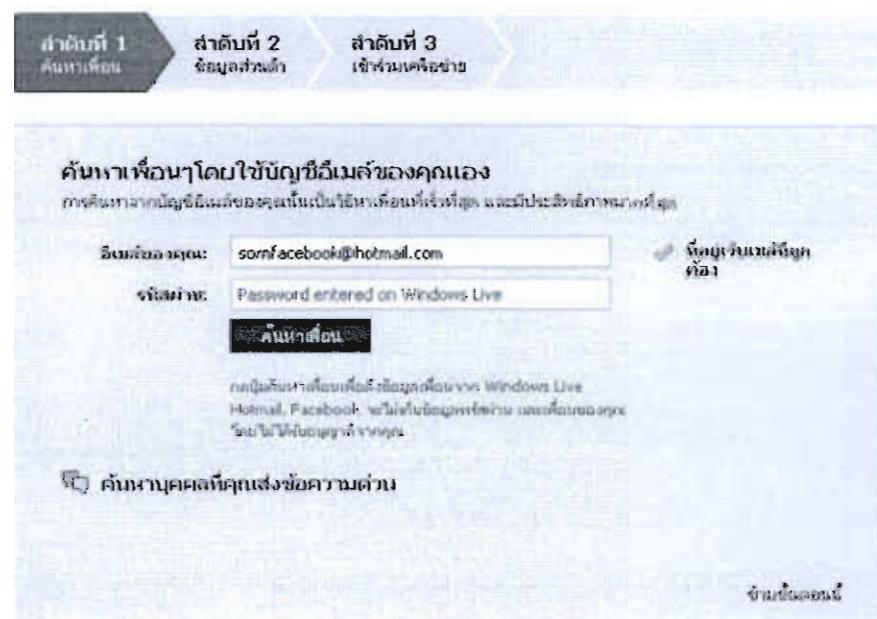
5. เมื่อเข้าไปสู่เมลของเราที่ Hotmail ให้เข้าไปที่ “กล่องขาเข้า”

และให้ไปอีเมลที่ได้รับส่งมาจาก Facebook โดยการกดเพื่ออ่านข้อความ

6. ก่อนเริ่มต้นการใช้งานให้ทำการ Step ต่อๆ กัน สำหรับการสร้างเครือข่ายของเราที่จะทำการค้นหาเพื่อนของเรา และให้เพื่อนเรารู้ว่าเรามีเพื่อนขึ้น
 - ** หมายเหตุ สามารถข้ามขั้นตอนทั้ง 3 ลำดับนี้ และมาทำภายหลังได้
 - 6.1 ค้นหาเพื่อนที่อยู่ในบัญชีรายชื่อ (Address book) ของเรา

6.2 ใส่ข้อมูลส่วนตัว

สถานที่ 1
คืนหน้าที่ตอน

สถานที่ 2
ข้อมูลล่ามสาว

สถานที่ 3
เข้าร่วมเครือข่าย

กรอกข้อมูลส่วนตัวของคุณ
ข้อมูลนี้จะช่วยคุณหาเพื่อนของคุณใน Facebook

โรงเรียนที่เคยไป: วิทยาลัย/มหาวิทยาลัย:	Bangkok Christian College Assumption University	ปีที่จบการศึกษา: ปีที่จบการศึกษา:
บริษัท:		
บันทึก		

[◀ Back](#) [ข้ามชั้นตอนนี้](#)

เมื่อกรอกข้อมูลส่วนตัว เช่น สถาบันการศึกษา หรือบริษัทที่เราทำงานอยู่ ให้กด “บันทึก”
6.3 เข้าร่วมเครือข่าย ให้เลือก ประเทศ และกด “เข้าร่วม”

สถานที่ 1
คืนหน้าที่ตอน

สถานที่ 2
ข้อมูลล่ามสาว

สถานที่ 3
เข้าร่วมเครือข่าย

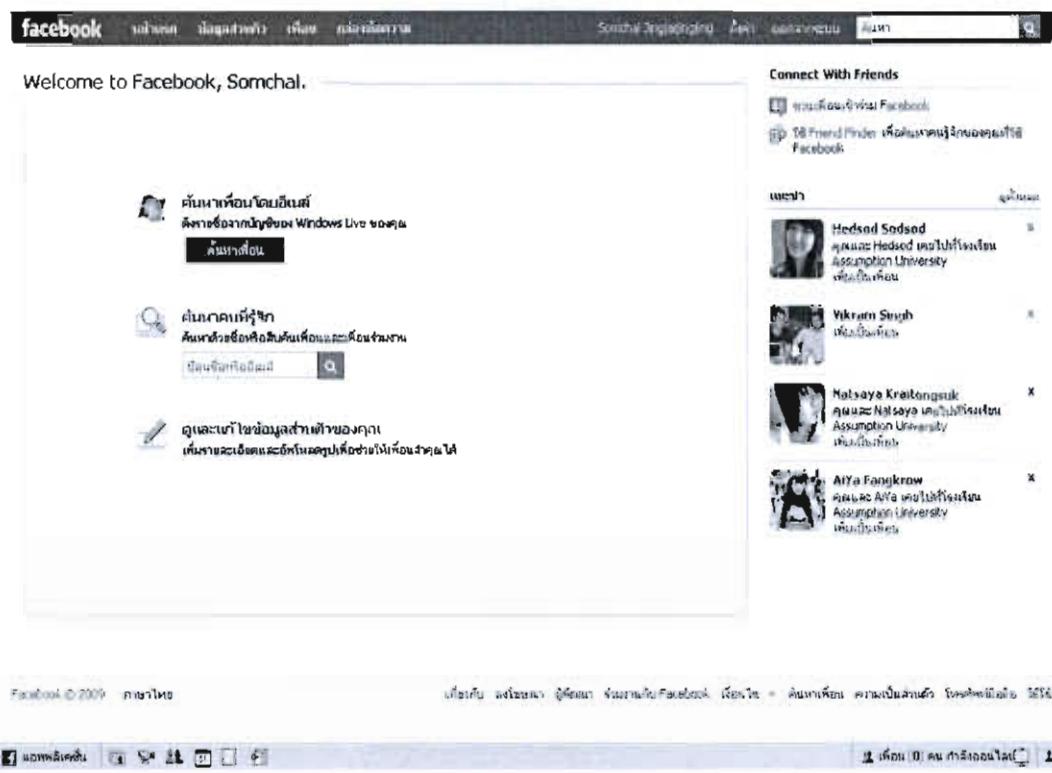
เข้าร่วมเครือข่าย
เข้ามายังปีแรกของคุณ

ประเทศ: สถานที่ที่คุณเดินทางไป/เดินทางกลับมา จังหวัด	Thailand
เข้าร่วม	

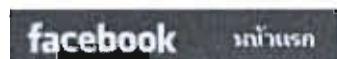
คุณสามารถยกเว้นประเทศใดประเทศหนึ่งได้โดยคลิกที่ปุ่ม “ยกเว้น”
 และยกเว้นประเทศที่คุณไม่ต้องการอยู่ในลิสต์ คุณสามารถเปลี่ยน
 แปลงการตั้งค่าได้ที่ “ตั้งค่าความเป็นส่วนตัว”

[◀ Back](#) [ข้ามชั้นตอนนี้](#)

7. เมื่อผ่านกระบวนการดังกล่าวข้างต้น ก็สามารถเริ่มต้นการใช้งานได้ทันที

8. แบบการใช้งานค้างบน

9.

ข้อมูลส่วนตัว

10.

เพื่อน

เพื่อน	กิจกรรมล่าสุด
ที่เพิ่งเข้ามาล่าสุด	
เพื่อนที่ใหม่	
เชิญเพื่อน	
ค้นหาเพื่อน	

11.

กอล์ฟช้อคราบ

กอล์ฟช้อคราบ

ดูเพิ่มเติม

Demi Moore

คุณรักเมืองที่ไหน Demi Moore หรือไม่?

ดูเพิ่มเติม

Facebook © 2009 กอล์ฟช้อคราบ

กอล์ฟช้อคราบ ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม 2009. ผู้ติดตาม: ลูกสาวคนเดียว ภรรยาคนเดียว ใจรักเด็กน้อย ใจดี

ดูเพิ่มเติม | แก้ไข | ลบ | จัดการ | แจ้งเตือน | ตั้งค่า | ล็อก | ออก

12 ดูแลรักษา

13. หน้าแรก

Welcome to Facebook, Somchai.

คุณสามารถที่จะรีบ
ดูหน้าจอของโซเชียลเพื่อพบและเรียนรู้ใหม่ๆ

เมื่อเป็นหัวข้อที่สนใจ
อยู่บนโซเชียลโซเชียล เช่น กูเกอร์ และ กูเกอร์
เมื่อเริ่มต้นเรียนรู้ฯ

ตามไปชมเพื่อน
และฟังความคิดเห็น
ของเพื่อนในโซเชียลโซเชียล เช่น กูเกอร์ และ กูเกอร์

ดูต่อไปในวันนี้

พากษา ผู้ใช้งาน

Panocha Trapoonhokhoksong
เข้าร่วมกลุ่ม

Borathip Chantibisene
เข้าร่วมกลุ่ม

Ztrong Varis Heksut
เข้าร่วมกลุ่ม

กลุ่มใหญ่

กลุ่ม
เข้าร่วม Facebook ไม่ต้องติดต่อ
หรือติดต่อ Facebook ไม่ต้องติดต่อ Facebook ไม่ต้องติดต่อ Facebook ไม่ต้องติดต่อ

ต้องการเข้าร่วมกลุ่ม...

Connect With Friends

เข้าร่วมกับเพื่อน Facebook
เพื่อค้นหาเพื่อน Facebook ไม่ต้องติดต่อ Facebook ไม่ต้องติดต่อ Facebook

Facebook © 2009 จัดทำโดย บริษัท Facebook, Inc. • สงวนลิขสิทธิ์ สงวนลิขสิทธิ์ Facebook, Inc. 2009

กุศล ภาระ ภู่วัฒน์ ภู่วัฒน์ ภู่วัฒน์ ภู่วัฒน์ ภู่วัฒน์ ภู่วัฒน์ ภู่วัฒน์ ภู่วัฒน์ ภู่วัฒน์ ภู่วัฒน์

จำนวน 0

13.1 สามารถทำการค้นหาคนที่เรารู้จัก หรือสามารถช่วยเพื่อนของเราที่ยังไม่เคยใช้งาน Facebook เข้ามาเป็นเครื่องบ่งบอกได้

Welcome to Facebook, Somchai.

คุณสามารถที่จะรีบ
ดูหน้าจอของโซเชียลเพื่อพบและเรียนรู้ใหม่ๆ

เมื่อเป็นหัวข้อที่สนใจ
อยู่บนโซเชียลโซเชียล เช่น กูเกอร์ และ กูเกอร์
เมื่อเริ่มต้นเรียนรู้ฯ

ดูต่อไปในวันนี้

พากษา ผู้ใช้งาน

Panocha Trapoonhokhoksong
เข้าร่วมกลุ่ม

Borathip Chantibisene
เข้าร่วมกลุ่ม

Ztrong Varis Heksut
เข้าร่วมกลุ่ม

กลุ่มใหญ่

กลุ่ม
เข้าร่วม Facebook ไม่ต้องติดต่อ
หรือติดต่อ Facebook ไม่ต้องติดต่อ Facebook ไม่ต้องติดต่อ Facebook ไม่ต้องติดต่อ

14.

ค้นหาคนที่รู้จัก
ค้นหาเพื่อนของเพื่อนที่ต้องการเพื่อขอเชิญชวน

facebook หน้าแรก ช่วยเหลือ เดือน มกราคม 2009

ค้นหาคนที่รู้จักใน Facebook

ค้นหาเพื่อนในอีเมลของคุณ

ค้นหาเพื่อนที่ต้องการเชิญชวนเพื่อขอเชิญชวน

อีเมลที่คุณใช้: somfacebook@hotmail.com
รหัสผ่าน: Password entered on Windows Live

ค้นหาเพื่อน

ค้นหาเพื่อนที่ต้องการเชิญชวนใน Windows Live Instant Messenger, Windows Live Contacts และ Facebook

เพื่อน

ค้นหาเพื่อนที่ต้องการเชิญชวนใน Windows Live Instant Messenger, Windows Live Contacts และ Facebook

 Titapa Sirivanta กานต์พิริยา	 AiYa Fangkew กานต์พิริยา	 Nutsoya Kraikongsak กานต์พิริยา
 Nicky Dantorn K กานต์พิริยา	 Bundad Sodsod กานต์พิริยา	 Narathip Chauritthisee กานต์พิริยา
 Peace Parkpoom Nuntanitvivarakul กานต์พิริยา	 Panocha Tragoonhokhoks กานต์พิริยา	 Krit Lathasaksorn กานต์พิริยา

▼ ดูเพิ่มเติม

ค้นหาบุคคล

ค้นหาเพื่อนที่ต้องการเชิญชวนใน Windows Live Instant Messenger, Windows Live Contacts และ Facebook

ค้นหาบุคคลใน IM ของคุณ

ค้นหาเพื่อนที่ต้องการเชิญชวนใน Windows Live Instant Messenger, Windows Live Messenger 16 และ Facebook

ค้นหา AIM Buddy List
ใน Windows Live Contacts

Facebook © 2009 ภาษาไทย | แจ้งเตือน | ตั้งค่า | ค้นหาเพื่อน | Facebook ไทย | + กิจกรรม | ตรวจสอบอีเมล | ออกจากระบบ | 104

หน้าจอคอมพิวเตอร์

facebook | จันทร์ ๑๙ ก.พ. ๒๕๕๒ - Windows Internet Explorer

This website wants to install the following add-on: 'Facebook Outlook Importer v1.1' from 'Facebook, Inc.'. If you trust the website and the add-on and want to install it, click here...

facebook

ค้นหาคนรู้จักจาก Outlook

กรุณาคลิกยืนยันแล้วเลือกชื่อของเพื่อนที่ต้องการเชิญชวนเพื่อขอเชิญชวน

หากไม่พบคนที่ต้องการ เชิญที่นี่

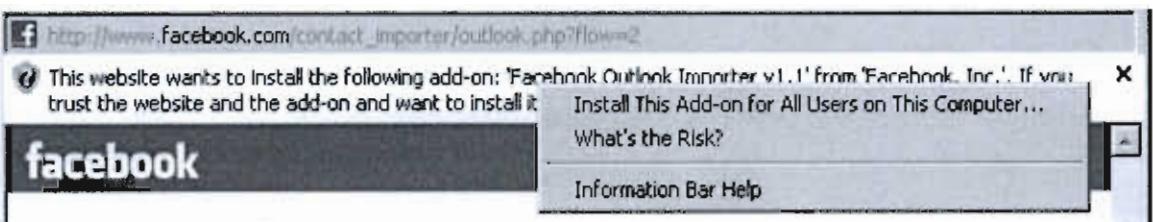
ก็สนใจไปหาเพื่อน

Done Internet 100% 100%

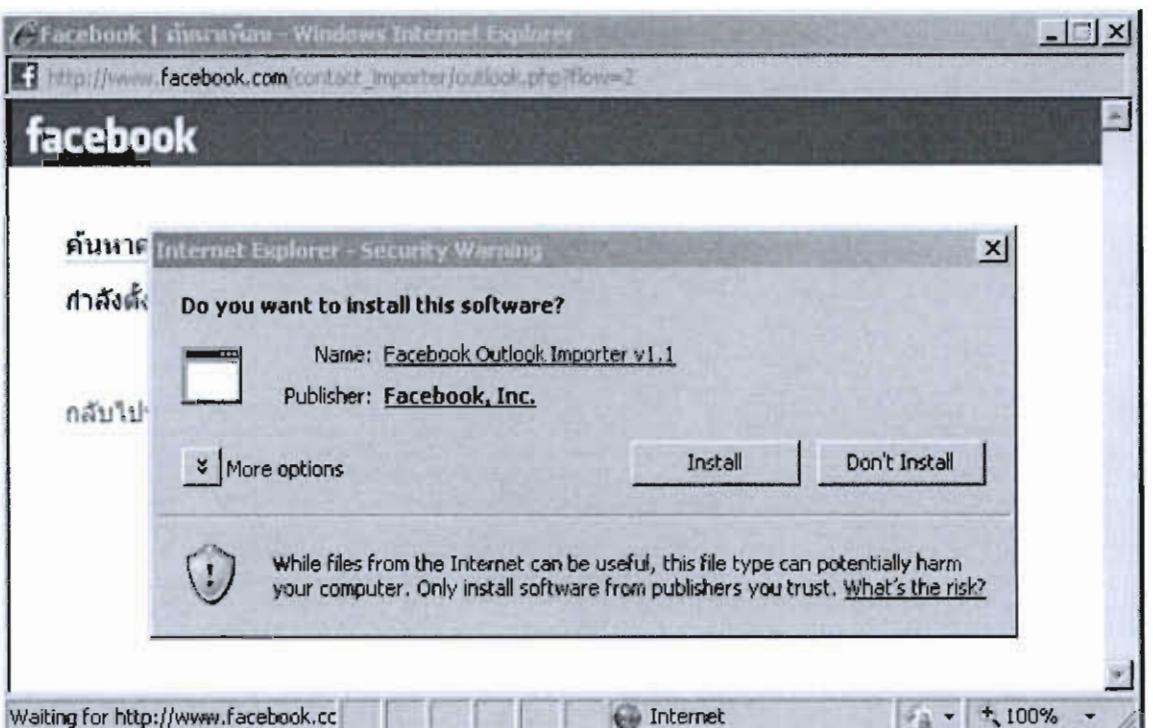
จะมีหน้าต่างขึ้นมาบอกให้เห็นดังภาพ ซึ่งถ้าใช้ Internet explorer เปิดขึ้นมา จะต้องลง Add-on ที่เรียกว่า ‘Facebook outlook importer’ ซึ่งวิธีการลงนั้นก็เพียงแต่เอา Mouse ไปวางที่ กล่องด้านล่างแล้วกดคลิ๊กขวา

 This website wants to install the following add-on: 'Facebook Outlook Importer v1.1' from 'Facebook, Inc.'. If you trust the website and the add-on and want to install it, click here...

แล้วให้เลือก “Install This Add-on for All Users on This Computer...”

เสร็จแล้วจะขึ้นกล่องด้านล่าง ให้กด ‘Install’

15.

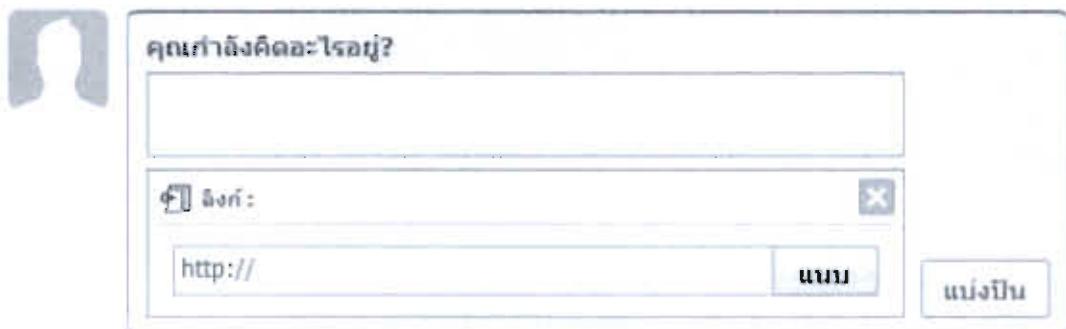

แบ่งปันที่ยังเพื่อน
แบ่งปันสถานะของคุณ, รูปภาพ, และ กາฟ
เหลือนให้กับเพื่อน ๆ

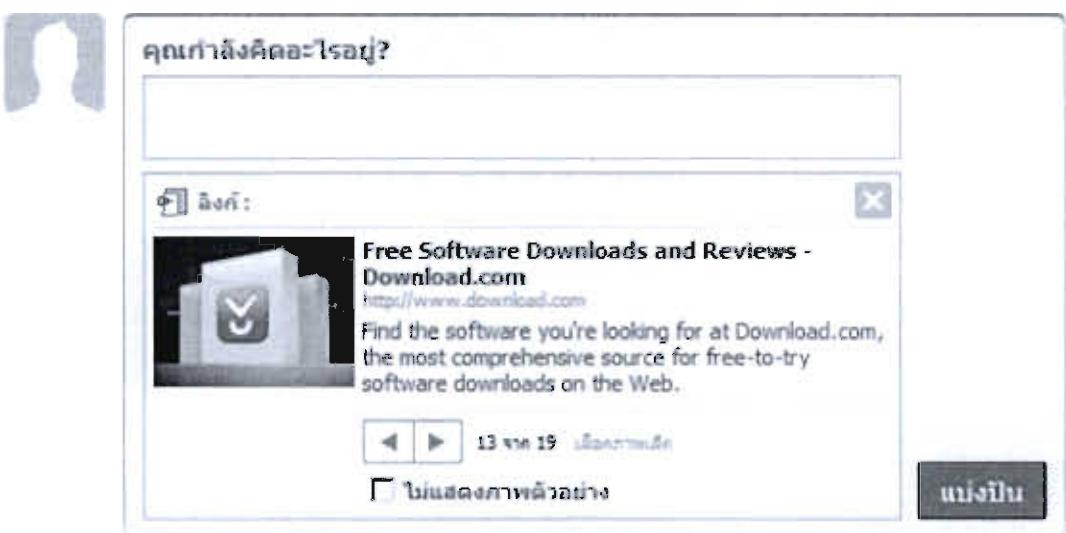
Facebook © 2009 สงวนสิทธิ์ บริษัทเฟซบุ๊ก อินเตอร์เน็ต จำกัด สงวนสิทธิ์ Facebook ไว้สำหรับ คุณเท่านั้น ทราบเพิ่มเติม ดูเงื่อนไขการใช้งาน Facebook ดูรายละเอียด Facebook ดูรายละเอียด Facebook ดูรายละเอียด Facebook

15.1 วิธีการโพสต์ข้อความเพื่อแบ่งปันทำได้โดยแค่พิมพ์ข้อความที่ต้องการลงไป
ตั้งดาวร่างข้างล่าง และกดปุ่มโพสต์ข้อความเพื่อแบ่งปัน

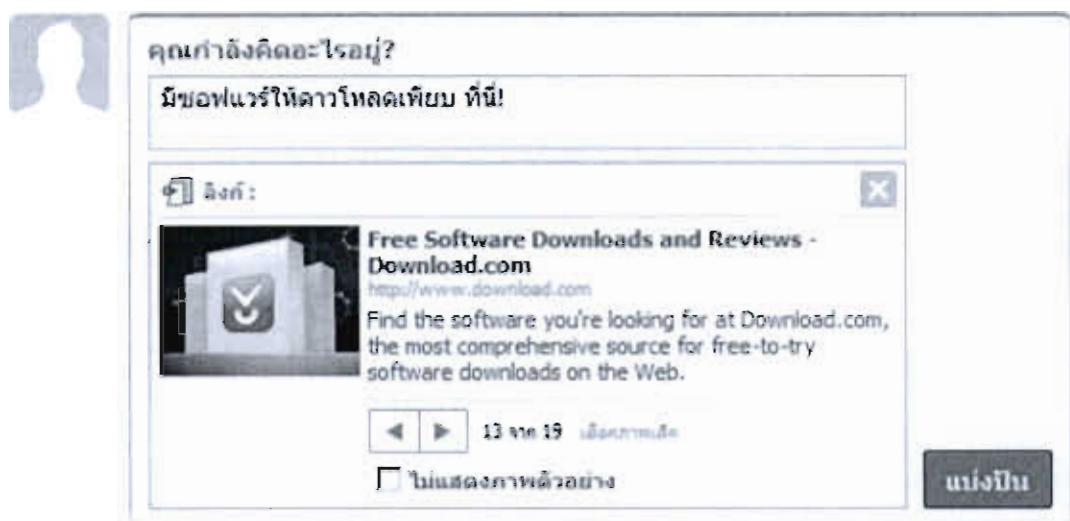
15.2 วิธีการโพสต์ลิงก์เว็บไซค์ให้เรา ลิงก์:

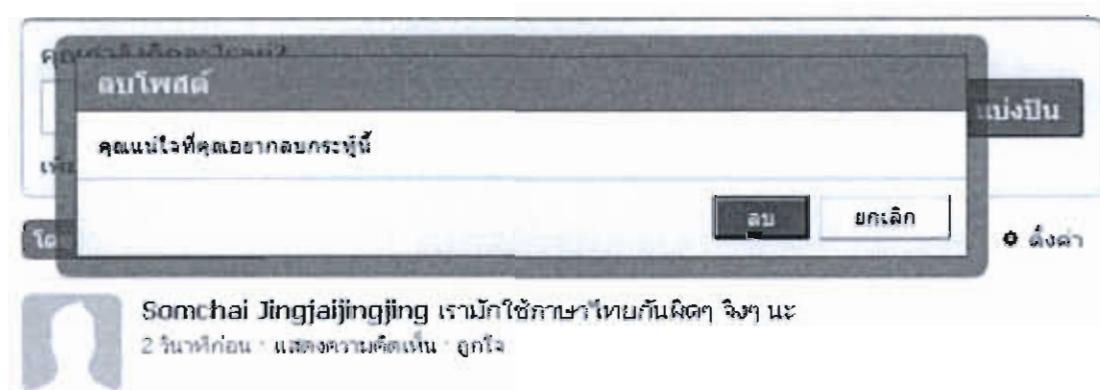
หลังจากนั้นให้ใส่ URL ที่ต้องการ เช่น <http://www.download.com> แล้วกด ระบบจะขึ้นตามรูปข้างล่าง

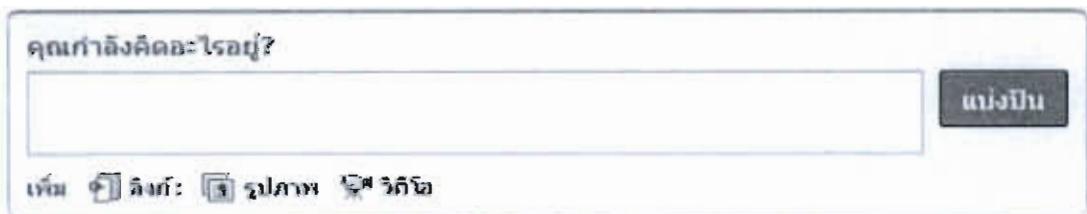
และ สามารถโพสต์ข้อความพร้อมกับการโพสต์ลิงก์ได้ในเวลาเดียวกัน

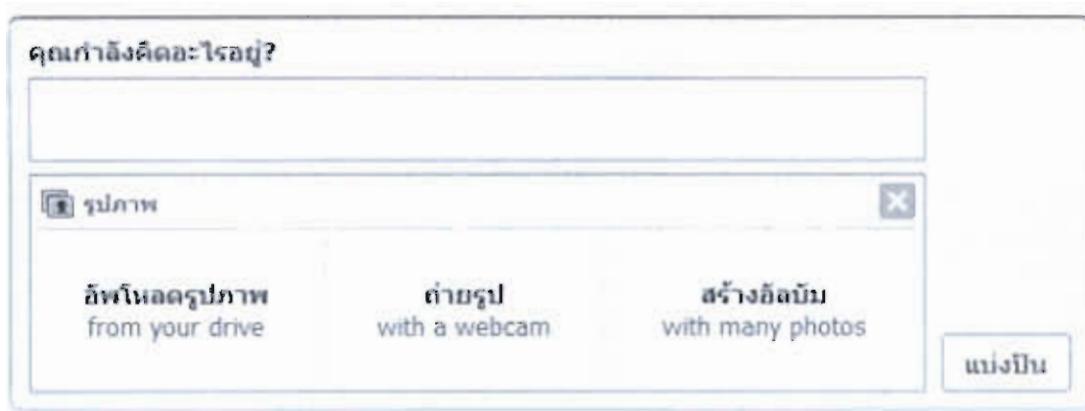

หากการที่โพสต์ข้อความ ลึ้งๆ รูปภาพ วีดีโอดีป้า ต่างๆ ใน “หน้าแรก” แต่เกิดพิมพ์ผิด หรือใส่ข้อมูลบางอย่างผิดไป จะต้องไปที่หน้า “ข้อมูลส่วนตัว” จะสามารถทำการลบข้อความนั้นๆ ได้ จนมีคำว่า “ลบ” เวลาเอา Mouse ไปวางที่ข้อความนั้นๆ

16. วิธีการโพสต์รูปภาพ ข้อความ

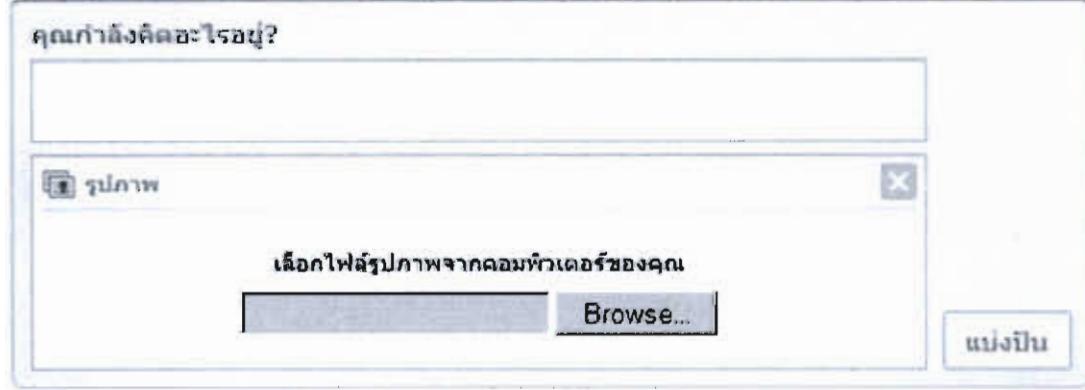

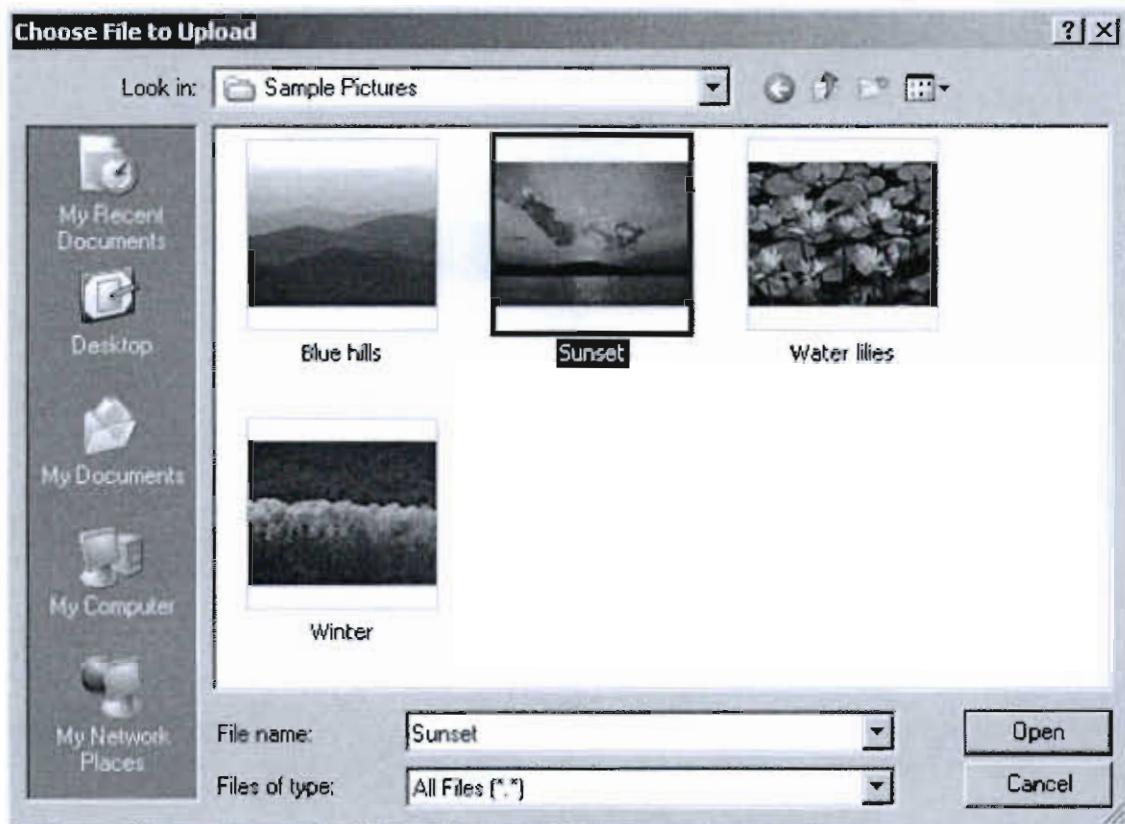

ການໂພສຕູ່ປົກພາສາມາດທຳໄດ້ 3 ວິທີດ້ວຍກັນ ຄືອີງ

1. ອັບໂຫດຮູ່ປົກພາ
2. ດ່າຍຮູ່ປົກພາ
3. ສ້າງອັລັນມີໂດຍການອັບໂຫດຮູ່ປົກພາຍໆ ຮູ່ປົກພາຍໆ ພຣັອນ ຈຸ່າກັນ

16.1 ອັບໂຫດຮູ່ປົກພາຈາກໄຟລ໌ທີ່ມີຫຼືອເກີບໄວ້ໃນເຄື່ອງ

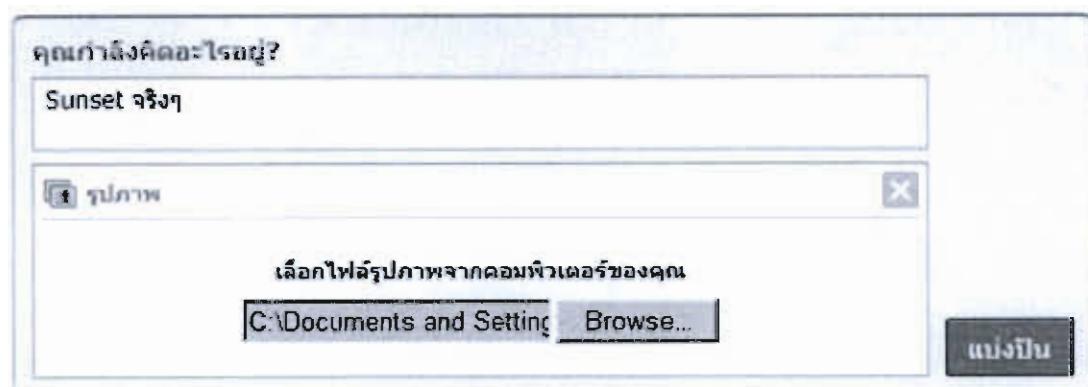
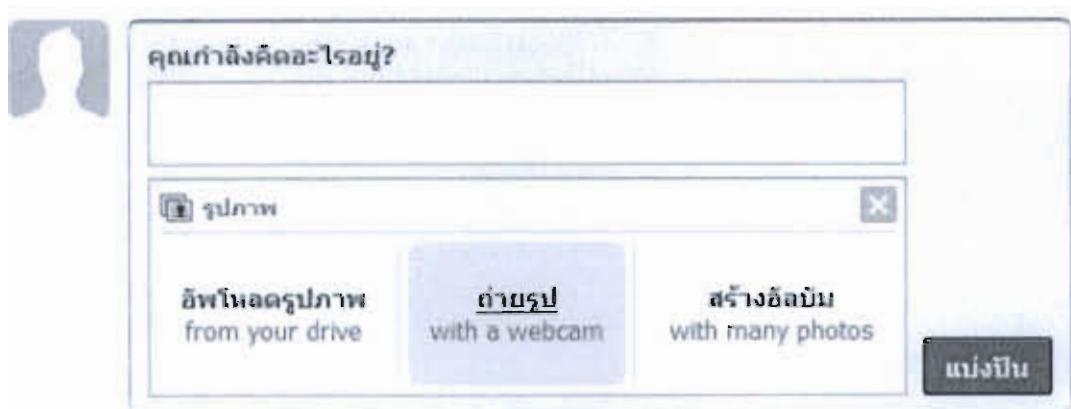

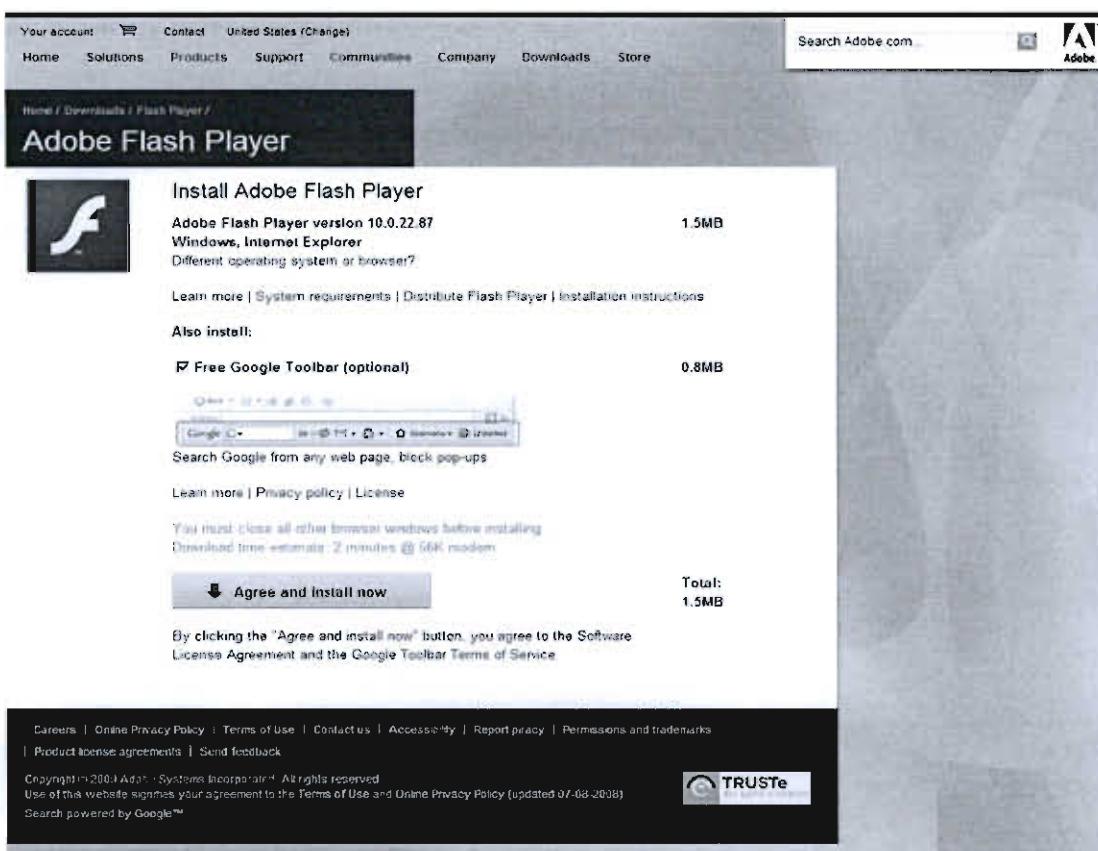
ให้กด Browse จะมีหน้าต่างขึ้นมา และให้เดือกรูปที่ต้องการ และกด open

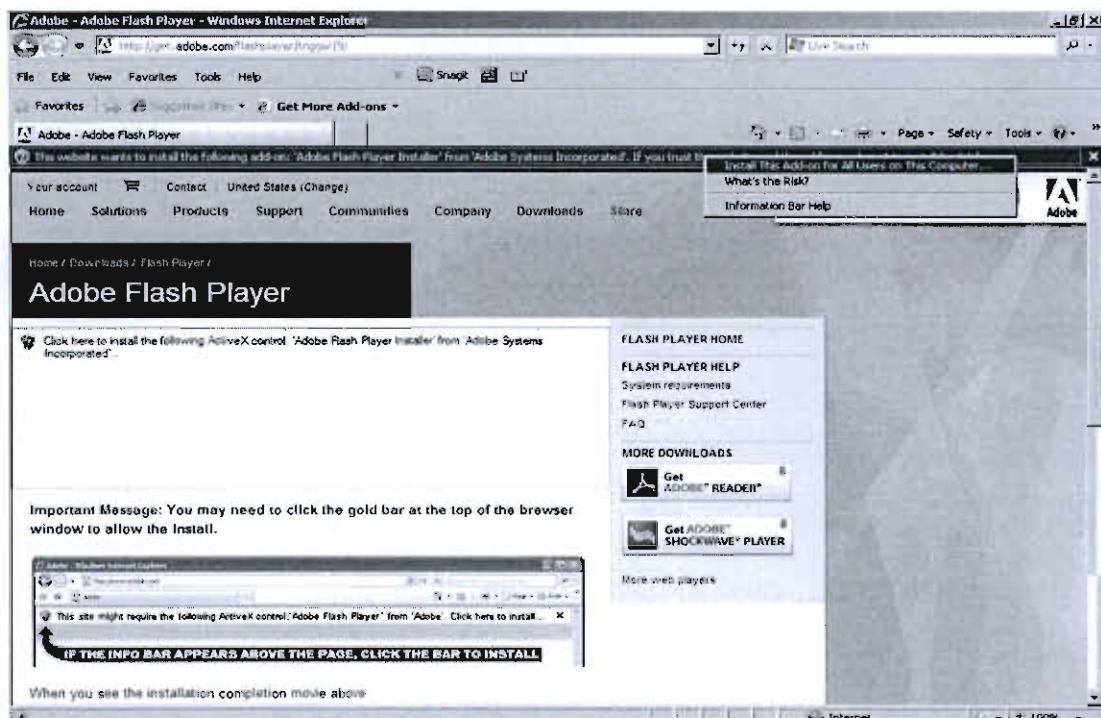
16.2 ถ่ายรูปจากเว็บแคมเพื่อโพสต์ในทันที สิ่งที่ต้องมีคือ กล้องเว็บแคมที่ต่อ กับเครื่องโดยตรง

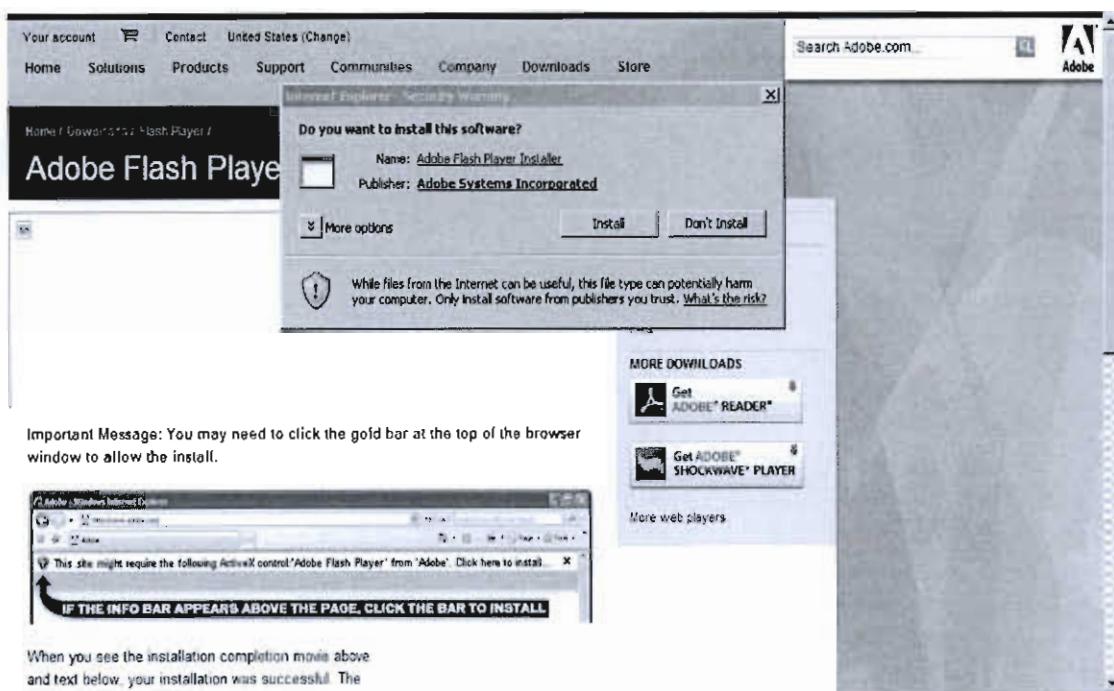

สำหรับคนที่ไม่มีโปรแกรม Flash Player บน Internet Explorer หรือ Firefox
(ถ้าไม่ลงอยู่แล้วก็จะข้ามขั้นตอนนี้ไป)

ให้คลิกซ้ายที่แถบด้านบนตามรูปข้างล่าง ให้กด 'Install This Add-on for All Users on This Computer'

ແລະ ດັດ Install ອີກຄົງເພື່ອຍືນຍັນການຕິດຕັ້ງ

Your account Contact United States (Change)

Home Solutions Products Support Communities Company Downloads Store

Search Adobe.com

Adobe Flash Player

When you see the installation completion message above and text below, your installation was successful. The installation should only take a minute or two on a 56k modem.

If Adobe Flash Player fails to install, please visit the Adobe Flash Player Support Center for help troubleshooting the issue.

Note:

1. If a browser Security Warning dialog box appears like the one below, you will need to click Yes to install the player.
2. Your computer may require a reboot after auto-installation of the Flash Player ActiveX control, if the Flash Player is already in use during the installation process.

Installation Complete

Version 10.0.22.87
Installed successfully

DID YOU KNOW?

Now you can use Flash to educate, train, and inform in minutes, not months.
[Learn more >](#)

START CREATING NOW

- [Learn more about creating Flash content](#)

FLASH PLAYER HOME

FLASH PLAYER HELP

System requirements
Flash Player Support Center
FAQ

MORE DOWNLOADS

[Get ADobe® READER®](#)

[Get ADobe® SHOCKWAVE® PLAYER](#)

FLASH CONTENT

Site of the Day
Showcase
Games
Animation

Internet Explorer - Security Warning

Do you want to install this software?
 Name: [Adobe Flash Player](#)
 Publisher: [Adobe Systems Incorporated](#)
 More options

While files from the Internet can be useful, they may contain viruses that can potentially harm your computer. Only install software from publishers you trust. What's the risk?

[Cookies](#) | [Adobe Privacy Policy](#) | [Terms of Use](#) | [Contact Us](#) | [Accessibility](#) | [Report piracy](#) | [Permissions and trademarks](#)
[Product license agreements](#) | [Send Feedback](#)

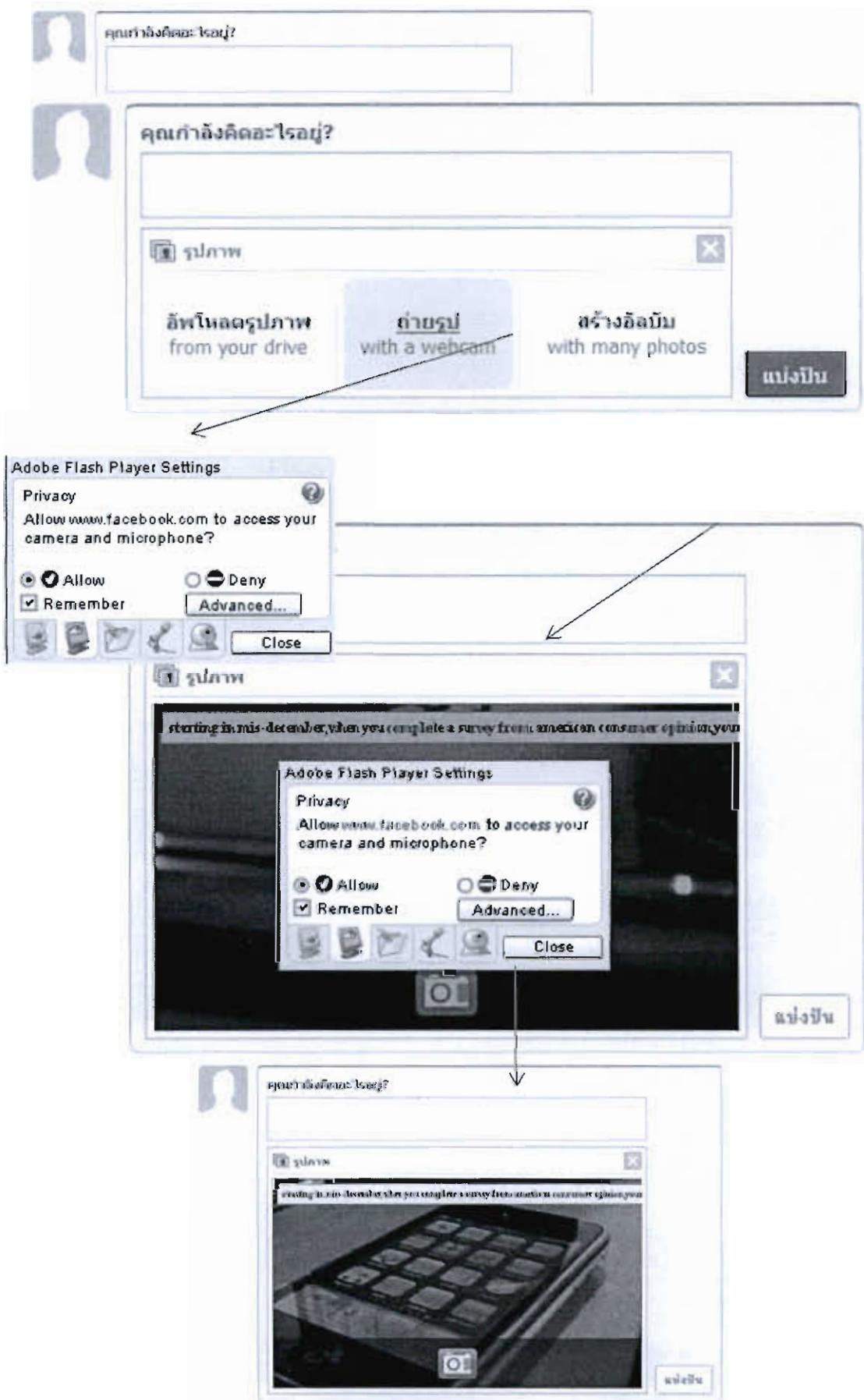
Copyright © 2009 Adobe Systems Incorporated. All rights reserved.
 Use of this website signifies your agreement to the [Terms of Use](#) and [Adobe Privacy Policy](#) (updated 07-08-2008).

Search powered by Google™

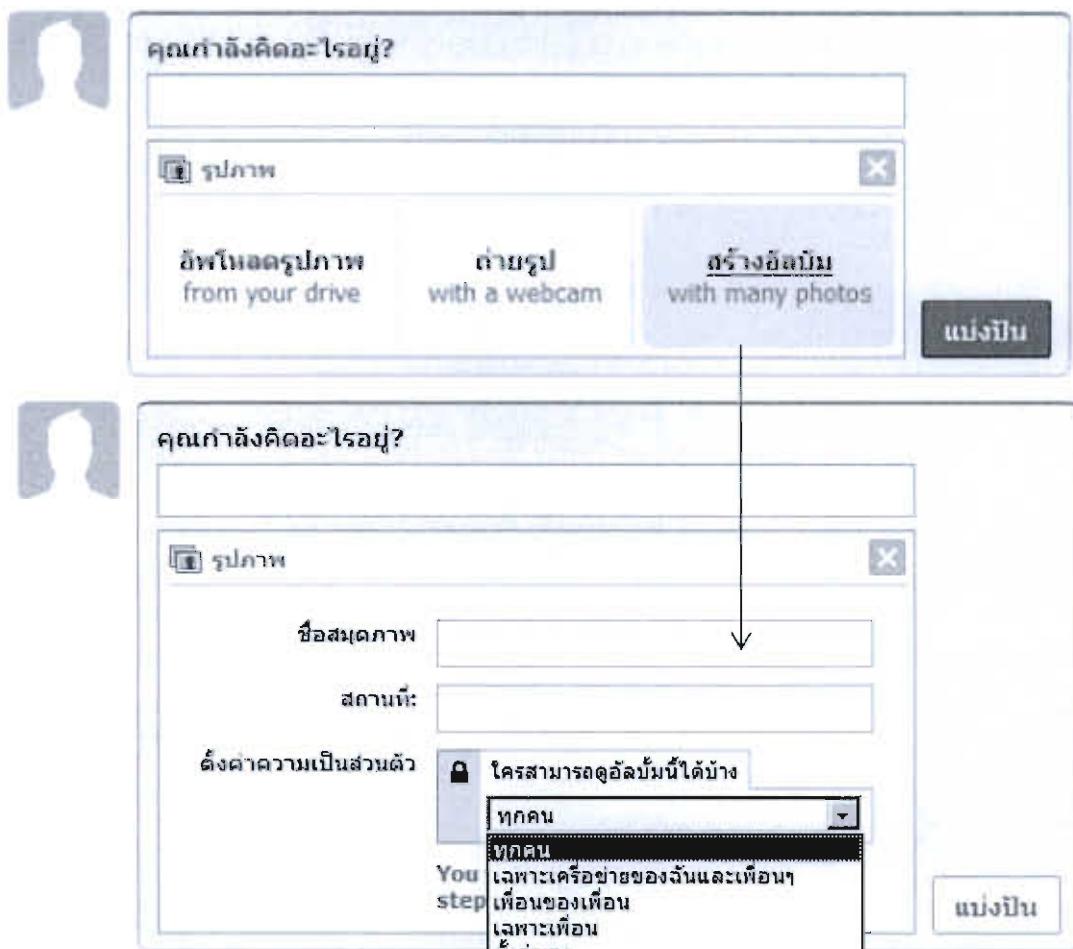
TRUSTe Privacy Protection

ถ้าขึ้นหน้านี้มันแสดงว่าการติดตั้งสำเร็จ หลังจากนั้นให้กลับไป “หน้าแรก” อีกครั้ง เพื่อคลองอัพโหลดรูปจากเว็บcame

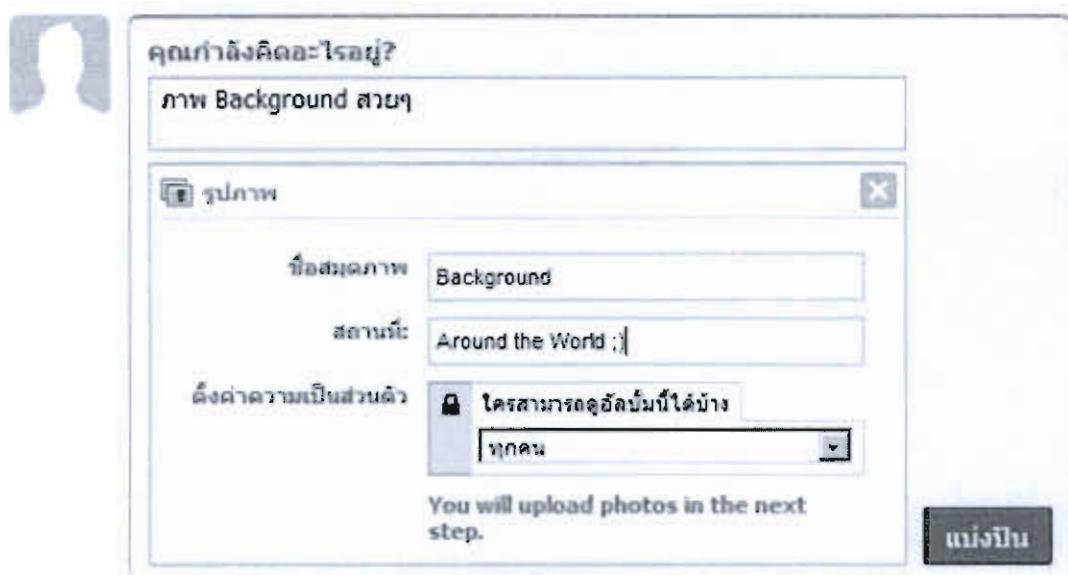
17. สำหรับคนที่มี Flash player ที่ลงในเครื่องอยู่แล้ว

18. สร้างอัลบั้ม

ใส่ “ชื่อสมุดภาพ” กับ “สถานที่” ที่เราต้องการลงไว้

ใส่ข้อความที่เราต้องการจะโพสต์ลงไป หรือจะปล่อยว่างไว้ก็ได้

สำหรับ Add-on ตัวนี้ลงครั้งเดียวให้กด 'Install This Add-on for All Users on This Computer'

เมื่อติดตั้ง Add-on

เรียบร้อยก็สามารถอัปโหลดไฟล์รูปภาพ

facebook หน้าแรก ข้อความ แจ้งเตือน ที่คุณ ผู้ติดตาม ติดตาม

อัพโหลดภาพ - Background

อัพโหลด จัดการ แก้ไขรูปภาพ ลบ

อัพโหลดรูปภาพที่ได้รับ

อัพโหลดรูปภาพที่ได้รับ

足球

มีปัญหากับการอัปโหลดรูปภาพ? ดูวิธีการอัปโหลดรูปภาพ

ดูรายละเอียดเพิ่มเติม

Information Bar Help

สามารถอัปโหลดภาพได้ถึง 200 ภาพใน 1 อัลบั้มโดยที่เดียว และรูปที่ทำการอัปโหลดไฟล์ต้องไม่มีขนาดใหญ่เกิน 5 Mb

19. สำหรับการ “ใช้เครื่องมืออัปโหลดแบบง่าย” จะเป็นการอัปโหลดไฟล์ไม่เกิน 5 ไฟล์

ให้กด **Browse...** เพื่อเลือกไฟล์ที่ต้องการดังตัวอย่างข้างล่าง

เมื่อเลือกไฟล์ที่ต้องการแล้วกด

ชื่อภาพ:	C:\Documents and Settings\	<input type="button" value="Browse..."/>
คุณสามารถอัปโหลดไฟล์	JPG, GIF หรือ PHG	<input type="button" value="Browse..."/>
	<input type="button" value="Browse..."/>	<input type="button" value="Browse..."/>
	<input type="button" value="Browse..."/>	<input type="button" value="Browse..."/>
	<input type="button" value="Browse..."/>	<input type="button" value="Browse..."/>

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้าพเจ้ามีสิทธิ์ในการเผยแพร่รูป
เหล่านี้และไม่เป็นการละเมิดสิทธิ์ของผู้อื่นในการใช้งาน

อัปโหลดรูปภาพ or ยกเลิก

ขนาดไฟล์ถูกต้องที่ไว้ในเกิน 5 MB หากคุณไม่สามารถอัปโหลดไฟล์ได้ ให้ลองอัปโหลดรูปภาพที่มีขนาดเล็กลง

มีรูปภาพที่ถ่ายรูปได้หรือไม่ อัปโหลดรูปภาพของคุณจากโทรศัพท์มือถือ

ก่อนทำการกด อัปโหลดรูปภาพ ให้ตกลงรับทราบ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้าพเจ้ามีสิทธิ์ในการเผยแพร่รูป
เหล่านี้และไม่เป็นการละเมิดสิทธิ์ของผู้อื่นในการใช้งาน

*รอสักครู่ระบบจะทำการอัปโหลดไฟล์ขึ้นไป อย่าปิดหน้าต่างที่อัปโหลดไฟล์ เพราะจะทำให้การอัปโหลดล้มเหลว

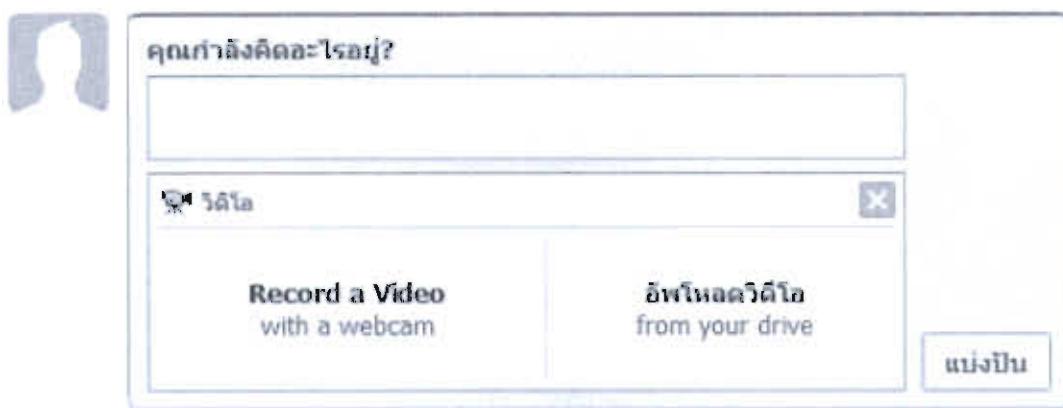
20. วิธีการโพสต์วิดีโอ

คุณกำลังติดตามใครอยู่?

เพื่อ ห้อง: ชื่อภาพ ห้อง

ให้คลิก จะขึ้นกล่อง

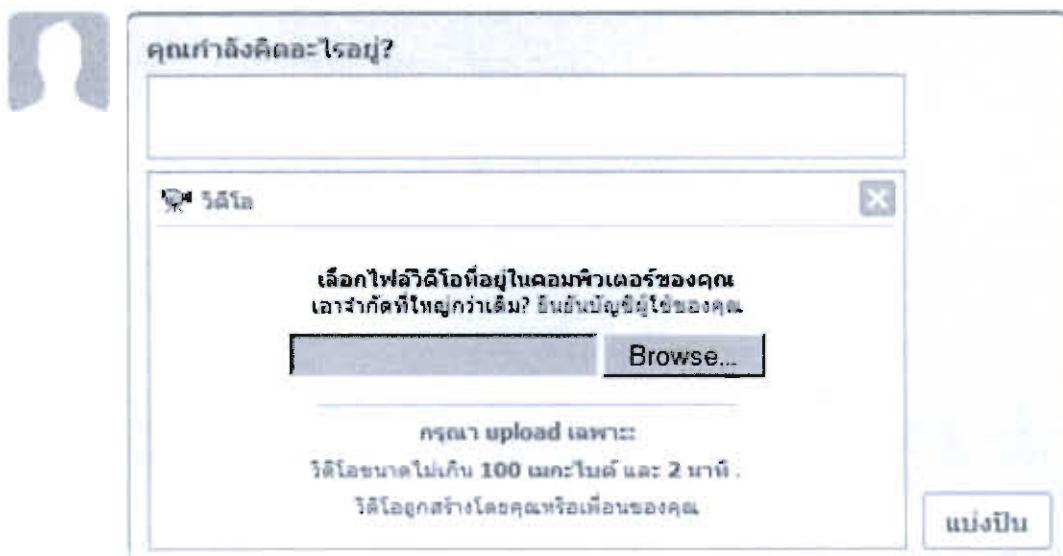

การอัปโหลดวิดีโอมี 2 แบบที่น่าสนใจด้วยกันคือ

20.1 บันทึกภาพจาก Webcam

20.2 อัปโหลดไฟล์วิดีโอที่อัปโหลดขึ้นไปจะต้องไม่เกิน 100 MB มีความยาวไม่เกิน

2 นาที

21.

**อุณหสแก๊กใช้ข้อมูลส่วนตัวของคุณ
เพื่อนรายละเอียดและอัปโหลดรูปเดือชัวร์ให้
เพื่อนร่วมคุณได้**

ข้อดี และข้อเสียของการใช้ Facebook

ได้มีนักการศึกษาได้ทำการศึกษาและอธิบาย ดังนี้

สุพาร พेपยสุวรรณ (2553) ได้อธิบายถึงข้อดี และข้อเสีย ดังนี้

ข้อดี ประกอบไปด้วย

1. Facebook เป็นการสร้างเครือข่ายและจุดประกายด้านการศึกษาได้อย่างกว้างขวาง หากใช้ได้อย่างถูกวิธี
2. ทำให้ไม่ตกข่าวสาร เหตุการณ์ของบุคคลต่าง ๆ และผู้ที่ใกล้ชิด

3. ผู้ใช้สามารถสร้างเครือข่ายทางสังคม แฟนคลับ หรือผู้ที่มีเป้าหมายเหมือนกัน และทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้
4. สามารถสร้างมิตรแท้ หรือเพื่อนที่รู้ใจที่แท้จริงได้
5. Facebook เป็นซอฟแวร์ที่เอื้อต่อผู้ที่มีปัญหาในการปรับตัวทางสังคม ขาดเพื่อน อยู่โดดเดี่ยว หรือผู้ที่ไม่สามารถออกจากบ้านได้ ให้มีเครือข่ายทางสังคม และเติมเต็มชีวิตทางสังคม ได้อย่างดีไม่เท่าใด และปรับตัวได้ง่ายขึ้น
6. สร้างเครือข่ายที่ดี สร้างความเห็นอกเห็นใจ และให้กำลังใจที่ดีแก่ผู้อื่นได้ ข้อเสีย ประกอบไปด้วย
 1. Facebook เป็นการขยายเครือข่ายทางสังคมในโลกอินเตอร์เน็ต ดังนั้น การมีเพื่อน เครือข่ายที่ไม่รู้จักจะทำให้เกิดการลักลอบข้อมูลข้อมูล หรือการแฝงตัวของบุวนการหลอกลวง ค่างๆ ได้
 2. เพื่อนทุกคนในเครือข่ายสามารถเขียนข้อความต่างๆ ลง Wall ของ Facebook ได้ แต่หากเป็นข้อความที่เป็นความลับ การใส่ร้ายกัน หรือแฝงไว้ด้วยการขู่ว่าจะต่างๆ จะทำให้ผู้อ่าน ที่ไม่มีความไว้วางใจเชื่อ เกิดความขัดแย้ง และปัญหาตามมาในภายหลังได้
 3. Facebook อาจเป็นช่องทางในการสร้างสังคมแห่งการนินทา หรือการยุ่งเรื่องส่วนตัว ของผู้อื่น โดยใช้เหตุ โดยเฉพาะสังคมที่ชอบสอดส่องสอดส่องเห็น
 4. การเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวทั้งหมดให้กับบุคคลภายนอกที่ไม่รู้จักดีพอ เช่นการลงรูปภาพ ของครอบครัว หรือลูก อาจนำมาเรื่องปัญหาการปลอมตัว หรือการหลอกลวงอื่นๆ ที่คาดไม่ถึงได้
 - 5.เด็กๆ ที่ใช้เวลาในการเล่น Facebook มากเกินไป จะทำให้เสียการเรียน
 6. ในการสร้างความผูกพันและการปรับตัวทางสังคมเป็นการพบปะกันในโลก ของความจริงมากกว่าในโลกอินเตอร์เน็ต ดังนั้น ผู้อื่นในโลกของไซเบอร์มากเกินไปอาจทำให้มี ปัญหาทางจิต หรือขาดการปรับตัวทางสังคมที่ดี โดยเฉพาะผู้ที่ชอบเล่น Facebook ตั้งแต่บังเด็ก
 7. Facebook อาจเป็นแรงขับให้มีการพบรูปแบบสังคมในโลกแห่งความเป็นจริง ที่น้อยลงได้ เนื่องจากทราบความเคลื่อนไหวของผู้ที่อยู่ในเครือข่ายอย่างตลอดเวลา
 - 8.นโยบายของบางโรงเรียน บังมหาวิทยาลัย บังครอบครัวหรือในบางประเทศมีปัญหา มากหมายที่เกิดจาก Facebook ทำให้ Facebook ไม่ได้รับการอนุญาตให้มีในหลายพื้นที่

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธีรพล เวียงวลัย (2547) ได้ดำเนินการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกอบรมครูผู้สอน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญตามรูปแบบวงจรการเรียนรู้ของ Kolb การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนา และหาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมครูผู้สอน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา จังหวัด นครราชสีมา เรื่อง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามรูปแบบวงจรการเรียนรู้ ของ Kolb 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการฝึกอบรมของครูผู้สอนก่อนและหลังการฝึกอบรม และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อกระบวนการฝึกอบรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นครูผู้สอน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 3 จำนวน 45 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง และแบบโควตา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยชุดฝึกอบรมครูผู้สอน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา เรื่อง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามรูปแบบวงจรการเรียนรู้ของ Kolb แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ของการฝึกอบรมและแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกระบวนการฝึกอบรม วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบด้วยสถิติ ที่ (*t-test for dependent sampling*) ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดฝึกอบรมครูผู้สอน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา จังหวัด นครราชสีมา เรื่อง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามรูปแบบวงจรการเรียนรู้ ของ Kolb มี ประสิทธิภาพ $82.50/86.70$ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ $80/80$ 2) ผลสัมฤทธิ์ ของการฝึกอบรมครูผู้สอนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อกระบวนการฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก

สุวัฒน์ชัย จันทร์เชง (2553, หน้า 155) ได้ศึกษาเรื่อง การฝึกอบรมแบบผสมผสาน สำหรับครูผู้ฝึกนักศึกษาพิการทางสายตา เพื่อพัฒนาทักษะด้านการทำความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม และการเคลื่อนไหวจากการวิจัย พบว่า รูปแบบฝึกอบรมแบบผสมผสานสำหรับครูผู้ฝึกนักศึกษา พิการทางสายตา เพื่อพัฒนาทักษะด้านการทำความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม และการเคลื่อนไหว มีองค์ประกอบ คือ การวิเคราะห์การออกแบบ การพัฒนา การนำไปใช้ การประเมินผล โดยการฝึกอบรม ผ่านคอมพิวเตอร์รวมกิจกรรมเสริม เช่น กระดานสนทนา กระทุก การสืบเสาะข้อมูล ส่วนเนื้อหา ความมีข้อความเสียงบรรยายภาพประกอบเคลื่อนไหว วีดีทัศน์เข้ามาประกอบ ด้านเนื้อหาผ่านเว็บ มีประสิทธิภาพ $90.09/97.46$ มีผลการฝึกอบรมหลังสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากับ 4.54 โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู ผู้ฝึกนักศึกษาพิการจำนวน 15 คน

สิริวัลย์ ใจจะปี๘ (2554, หน้า 55) ได้ศึกษาเรื่อง ชุดฝึกอบรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตามแนวคิดหมวดหมู่กากใน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีซึ่งศึกษาวิธีการสร้าง และพัฒนา ชุดฝึกอบรมจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 ท่าน เพื่อให้ได้รูปแบบชุดฝึกที่สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ก่อนลงมือสร้าง และพัฒนาชุดฝึก โดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินจำนวน 3 ท่าน ให้การรับรองแบบทดสอบก่อน และหลังเรียนแบบทดสอบระหว่างเรียน แบบทดสอบความพึงพอใจ ก่อนนำชุดฝึกอบรมที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านนี้อ่าน และสืบตรวจสอบความถูกต้องจำนวนด้านละ 3 ท่าน ก่อนทำการพัฒนาชุดฝึกให้มีประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน มีข้อสรุปดังนี้ ชุดฝึกอบรมมีประสิทธิภาพ $85.37 / 82.00$ เป็นไปตามเกณฑ์ $80/80$ และผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีผล การฝึกอบรมหลังสูงกว่าก่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เข้ารับอบรมมีความพึงพอใจ อよู่ในระดับมาก

Anderson and Burns (1989) ได้สร้างชุดอบรมแบบการเรียนด้วยตนเองเพื่อหาประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ที่ดังไว้ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมของผู้ที่เข้ารับการอบรม ซึ่งเป็นครูสอนสังคมศึกษาระดับประถมศึกษา โดยใช้ชุดอบรมแบบการเรียนด้วยตนเองกับการสอน แบบบรรยายผลการวิจัย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญจากกลุ่มที่สอนโดยใช้ชุดอบรม ที่เรียนด้วยตนเอง และการสอนแบบบรรยาย ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการวางแผน และวิธีการสอน แต่ไม่มีความแตกต่างกันในด้านทัศนคติที่มีต่อวิชาสังคมศึกษา และครูฝึกส่วนมาก ชอบการอบรมที่เรียนด้วยตนเอง

Prater and Josep (1990) ได้ทำการวิจัยเรื่องการฝึกอบรมนักการศึกษาเพื่อให้สามารถ จำแนกรายเรียนรู้ของนักเรียนพิการ โดยใช้วิธีการสอนความเข้าใจในระบบเทคโนโลยีชั้นเรียน เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการใช้ชุดการสอน ซึ่งพัฒนามาจากระบบคอมพิวเตอร์ โดยรวมเข้ากับ ยุทธวิธีการสอนที่มีความเข้าใจเป็นพื้นฐานสำคัญ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้แก่ นักการศึกษา จำนวน 97 คน ซึ่งมีทั้งผู้ที่เป็นนักการศึกษาอยู่แล้ว และผู้ที่กำลังจะเป็นนักการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้ความชำนาญเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบผสมผสาน

ประพรธน พลชีวะ (2550) ได้ทำการศึกษา การนำเสนอรูปแบบการเรียนแบบผสมผสาน ด้วยการเรียนรู้ร่วมกันในโครงงานวิทยาศาสตร์ สำหรับการฝึกแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนปราวโนชวิทยาลัยอินทรา จำนวน 37 คน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนแบบ ผสมผสานด้วยการเรียนรู้ร่วมกันในโครงงานวิทยาศาสตร์เป็นรูปแบบการผสมผสานระหว่าง การเรียนบนเว็บ 5 คาบเรียน และในชั้นเรียนปกติ 5 คาบเรียน ผู้เรียนจะเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย ผู้สอนมอบหมายภาระหน้าที่ให้ผู้เรียนแต่ละคนอย่างชัดเจน ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย และร่วมกัน

ทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของโครงการวิทยาศาสตร์ซึ่งแบ่งเป็น ขั้นตอนต่างๆ ได้แก่ การตั้งปัญหา การตั้งสมมติฐาน การออกแบบ การทดลอง การวิเคราะห์ และจัดทำข้อมูล และการสรุปผล ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนแบบผสมผสาน ด้วยการเรียนรู้ร่วมกันในโครงการวิทยาศาสตร์สำหรับการฝึกแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้พัฒนาขึ้น พบว่า ผู้เรียนที่ได้เรียนโครงการวิทยาศาสตร์ด้วยรูปแบบการเรียนแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้ร่วมกัน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.5

ลงทะเบียน (2551) ได้ทำการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างความรู้แบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท จำนวน 35 คน กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนโรงเรียนวัดหนองแعن จำนวน 19 คน จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ ใช้เวลาในการทดลอง 36 ชั่วโมง ในเนื้อหาเรื่องเศษส่วน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างความรู้แบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รวมทั้งนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างความรู้แบบร่วมมือมีทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ระดับ .01

สายชล จินโจ (2550) ได้ทำการศึกษา พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานรายวิชาการเรียนโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์ 1 สาขา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองที่เรียนตามกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้เรียนมีคะแนนของกลุ่มทดลองที่เรียนตามกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้เรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคงทนทางการเรียนของกลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด สรุปได้ว่า สามารถนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานที่พัฒนาขึ้นไปใช้งาน ได้อย่างเหมาะสม

ปลิตา วรพิรุณ (2551) ได้ทำการศึกษา พัฒนารูปแบบบนเรียนบนเว็บแบบผสมผสาน โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก เพื่อพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตปริญญาบัณฑิต ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนบนเว็บแบบผสมผสานประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) หลักของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) วิธีและกิจกรรมการเรียนการสอน และ 4) การวัด และการประเมินผล

2. นิสิตปริญญาบัณฑิตที่เรียนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพความคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนิสิตมีความคิดเห็นว่าการเรียนรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก

3. ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ทำการประเมินรูปแบบการเรียนการสอนแล้วมีความคิดเห็นว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก

Judith, B. (2003) ได้ทำการศึกษา วิธีการสอนแบบผสมผสานสำหรับชาวเอเชียตะวันออก จากการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมมีผลต่อการจัดการศึกษา โดยผู้เรียนมีความแตกต่างกันในการเรียนรู้ ซึ่งการแยกเอกสารให้ผู้เรียนก่อนช่วยให้ผู้เรียนบางกลุ่มนิโถกสถานการเรียนน้อยลง แต่บางกลุ่ม ชอบการเรียนที่มีกิจกรรมเสริม ได้เรียนรู้พร้อม ๆ กันหลายคน การสอน และตอบโต้กันบนกระดานดำ ช่วยให้ผู้เรียนเห็นภาพ เกิดความเข้าใจ ผู้เรียนชอบให้ผู้สอนหันหน้าไปทางผู้ฟังเพื่อทักทาย และยกตัวอย่าง ผู้เรียนจะจะติดตามการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่จะช่วยให้นักเรียน ในห้องเรียนรู้ด้วยกัน ได้อย่างกลมกลืน การจัดกิจกรรมประสบการณ์ตรงจะช่วยให้ผู้เรียนมี ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น จึงควรมีการผสมผสานการนำเสนอข้อความ ภาพ ปัญหา กรณีศึกษาไปไว้ บนกระดานออนไลน์จะช่วยเพิ่ม โอกาสให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ด้วยตนเอง และการรวม ความคิดเห็นช่วยสร้างจิตนาการการเรียนรู้ได้ เช่นเดียวกับการเรียนในห้องเรียน

Elizabeth, S. (2006) ได้ทำการศึกษา ผลจากการเรียนทางไกลด้วยวิธีการสอน แบบผสมผสานจากการวิจัยพบว่า การสอนหน้าแบบออนไลน์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การอ่าน ประกาศในเครือข่ายช่วยให้เกิดความผูกพัน โดยการสื่อสารระหว่างกันด้วยการเขียนช่วยให้พูดเข้า มีเวลาในการอ่าน และการเตรียมตัวในการตอบ ซึ่งส่งผลให้พูดเข้าทำการบ้านสั่งทุกครั้ง มีการตั้งหัวข้อ การอธิบาย อ่านเพิ่มเติม กรณีศึกษาต่าง ๆ ให้กำลังใจกันจากครูผู้สอนโดยตรง ทำให้การเรียนด้วยวิธีนี้ไปส่งเสริมให้การเรียนแบบปกติมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

Johnson, Mc. Hugo and Hall (2006) ได้ทำการศึกษา การนำการเรียนการสอนบนเว็บ แบบผสมผสานมาใช้ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่า แนวทางในการออกแบบกิจกรรม การเรียนการสอน ได้ ดังนี้ รูปแบบการเรียนการสอนใช้ทรัพยากร้อนไลน์ เช่น เนื้อหา งาน มอบหมาย เครื่องมือในการเรียนรู้แบบความร่วมมือ การประเมินการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ร่วมการเรียนแบบบรรยายในชั้นเรียนแบบดึงเดิน เนื้อหาของบทเรียนออนไลน์ควรครอบคลุม เนื้อหาที่เรียนในห้องเรียนแบบดึงเดิน ซึ่งการออกแบบควรดำเนินการสืบสานในเรื่องเดิม ให้ไม่สิ้นเชิงกับห้องเรียนแบบดึงเดินจากการวิจัย พบว่า การเรียนการสอนบนเว็บแบบผสมผสาน สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งในองค์ความรู้ ได้มากกว่าการเรียนการสอน

แบบออนไลน์ หรือการเรียนการสอนแบบดั้งเดิมเพียงอย่างเดียว เนื่องจากสามารถรวมเอาข้อดีที่สุดของการเรียนในชั้นเรียนแบบดั้งเดิมกับระบบอิเล็กทรอนิกส์เข้าไว้ด้วยกัน โดยผู้เรียนสามารถฝึกปฏิบัติภายในห้องปฏิบัติการ และฝึกทบทวนความรู้ในเนื้อหาวิชา และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาในการเรียนได้ตามความต้องการของผู้เรียน ได้อย่างอิสระด้วยการเรียนแบบออนไลน์ โดยมีตัวเตือนเป็นผู้ช่วยซึ่งเมื่อเกิดปัญหา ซึ่งสามารถพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของผู้เรียนได้ด้วยตนเอง

Karen, T. (2009) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาสื่อการสอนแบบผสมผสานระหว่างแบบเพชญหน้า และออนไลน์จากการวิจัย พบว่า นักเรียนที่เรียนผ่านสื่อการสอนแบบผสมผสานระหว่างแบบเพชญหน้า และออนไลน์มีผลการเรียนดีขึ้น และนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

สรุปได้ว่า จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การใช้ชุดสื่อค่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยในการสื่อการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้รับชมมีความสนใจที่จะผลิตชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊คเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนูรพา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพื่อบรรลุเป้าหมาย ให้สามารถเข้าใจและนำไปใช้ในการพัฒนาชุดฝึกอบรมในสาขาวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. คุณลักษณะของชุดฝึกอบรม
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การออกแบบและการพัฒนาชุดฝึกอบรม
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2557
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 423460 ฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา ปีการศึกษา 2557 จำนวน 2 กลุ่ม จำนวน 80 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง
 - 2.1 กลุ่มตัวอย่างสำหรับการทดลองเบื้องต้น (Tryout) จำนวน 40 คน
 - 2.2 กลุ่มตัวอย่างสำหรับการทดลองใช้จริง (Trialrun) จำนวน 40 คน

คุณลักษณะของชุดฝึกอบรม

- คุณลักษณะของชุดฝึกอบรมที่ผู้วิจัยพัฒนามีลักษณะ ดังนี้
1. เป็นชุดฝึกอบรมโดยการใช้ระบบการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
 2. สื่อหลักของชุดฝึกอบรม คือ คู่มือการใช้งาน, คู่มือคิวเด็ต, ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และคอมพิวเตอร์

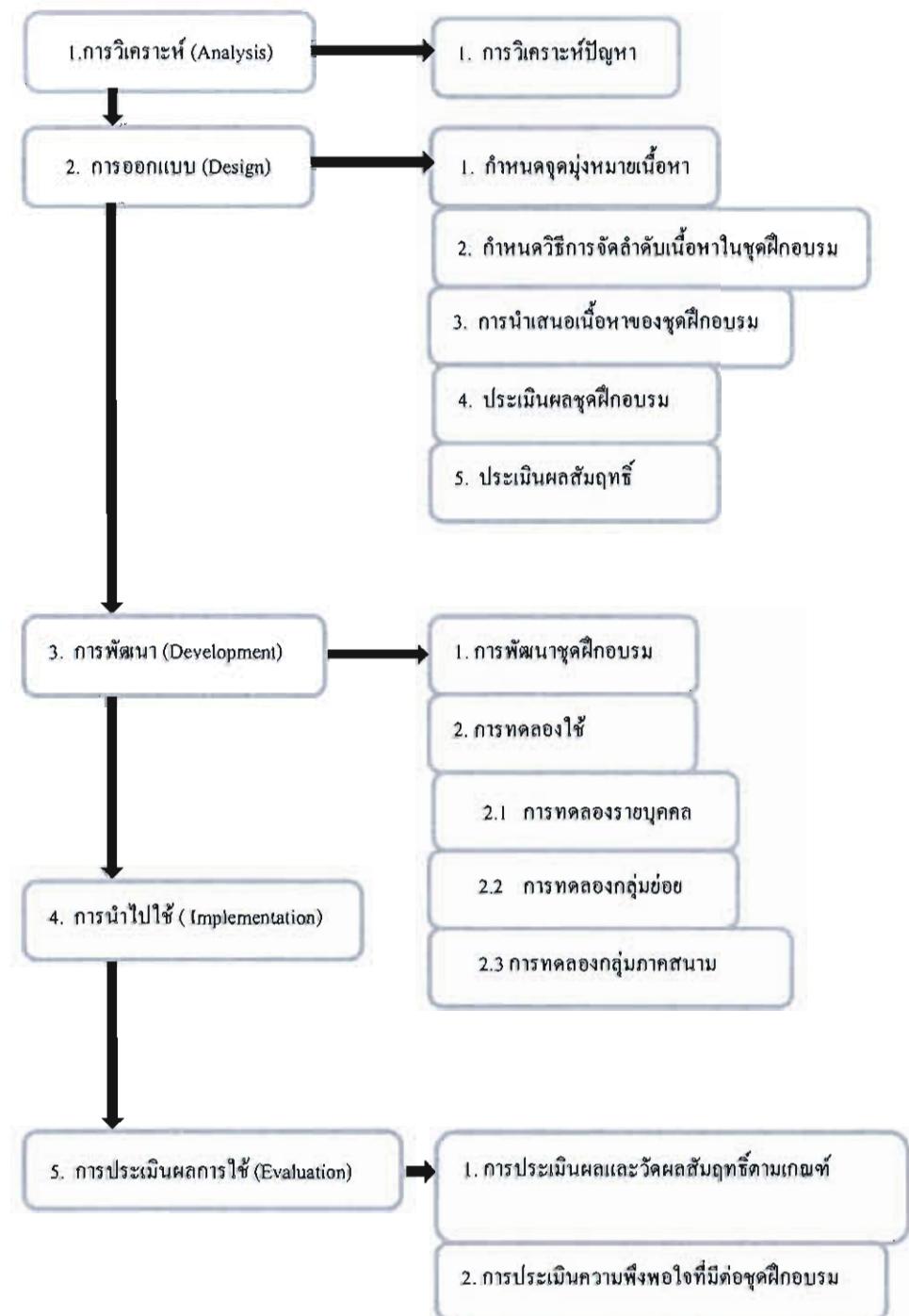
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา
2. แบบฝึกปฏิบัติและแบบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจจากชุดฝึกอบรม

การออกแบบและการพัฒนาชุดฝึกอบรม

ผู้วิจัยศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ แนวคิด ทฤษฎี และวิธีการพัฒนาชุดฝึก รวมทั้งเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้ดำเนินการออกแบบ และพัฒนาชุดฝึกอบรม ผู้วิจัยได้นำหลัก การออกแบบการเรียนการสอน ADDIE MODEL ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการสำคัญ 5 ขั้นตอน คือ

1. การวิเคราะห์ (Analysis)
2. การออกแบบ (Design)
3. การพัฒนา (Development)
4. การนำไปใช้ (Implementation)
5. การประเมินผลการใช้ (Evaluation)

ภาพที่ 2 การออกแบบการเรียนการสอน ADDIE MODEL

1. การวิเคราะห์ (Analysis)

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้ประสานงานจัดทำหน่วยงานต่าง ๆ ให้กับนิสิตที่จะต้องเข้ารับการฝึกปฏิบัติงานทางเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พบปัญหาจากการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพของนิสิต ดังนี้

1. การประสานงานกับนิสิตในการฝึกปฏิบัติงาน

2. การประสานงานกับหน่วยงานที่นิสิตไปฝึกงาน

3. การประสานงานกับอาจารย์ผู้ควบคุมการฝึกงาน

2. การออกแบบ (Design)

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาขอบข่ายเนื้อหาในรายวิชาการสอน รายวิชา 423460 การฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา พุทธศักราช 2547 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และจึงวิเคราะห์เนื้อหา เรื่อง การฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา

2. กำหนดวัตถุประสงค์ของการอบรม

- 2.1 เพื่อให้นิสิตมีโอกาสเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงในการฝึกปฏิบัติในหน่วยงานที่รับนิสิตฝึกงาน เทคโนโลยีการศึกษา

- 2.2 เพื่อให้นิสิตมีโอกาสได้ฝึกคิด และแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างมีกระบวนการ โดยยึดวิธีการจัดระบบ เป็นหลักในการแก้ปัญหา

- 2.3 เพื่อให้นิสิตสามารถปฏิบัติงานเทคโนโลยีการศึกษา และนำเสนอกระบวนการปฏิบัติงานหรือ ผลงานอย่างมีระบบในรูปเอกสารสิ่งพิมพ์ และ/หรือสื่ออื่น ๆ

- 2.4 เพื่อให้นิสิตมีทักษะในการใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือเทคโนโลยีการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผู้วิจัยได้กำหนดลำดับเนื้อหาในชุดฝึกอบรม ดังนี้

- 3.1 เรื่องที่ 1 รายละเอียดขั้นตอนการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา

- 3.2 เรื่องที่ 2 การปฏิบัติงานของนิสิตระหว่างการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพ

- 3.3 เรื่องที่ 3 การประเมินผลการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา

- 3.4 เรื่องที่ 4 แนวทางปฏิบัติสำหรับสถาบัน หรือหน่วยงานที่รับฝึกงาน

- 3.5 เรื่องที่ 5 วิธีการใช้งานสื่อสังคมเพลสบุ๊ค

4. การนำเสนอเนื้อหาของชุดฝึกอบรม เริ่มจากเรื่องที่ 1 ถึงเรื่องที่ 5 โดยเนื้อหาแต่ละบท จะประกอบไปด้วย

4.1 สาระสำคัญ

4.2 เนื้อหา

4.3 วิธีการใช้งาน

4.4 แบบฝึกหัดในแต่ละเรื่องของชุดฝึกอบรมเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก เรื่องละ 4 ข้อ จำนวน 20 ข้อ

4.5 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3. การพัฒนา (Development)

ผู้จัดดำเนินการผลิตสื่อดังนี้

สื่อที่ใช้ในชุดฝึกอบรม ได้แก่

1. คู่มือชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพลสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงาน วิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ประกอบด้วย คำอธิบายรายวิชา วัตถุประสงค์ แผนการฝึกอบรม เนื้อหาสาระ และวิธีการใช้เพลสบุ๊ค

2. การสร้างแบบทดสอบ มีดังต่อไปนี้

2.1 การสร้างแบบทดสอบก่อน/หลังการฝึกอบรม ผู้จัดได้สร้าง และหาคุณภาพ ตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.1.1 ศึกษาหลักเกณฑ์วิธีการสร้างแบบทดสอบของชุดฝึกอบรม

2.1.2 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อกำหนดเป็นการสร้างแบบทดสอบ

2.1.3 สร้างแบบทดสอบก่อน/หลังการฝึกอบรม เรื่อง ชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคม เพลสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา เป็นข้อสอบแบบ ปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน

2.2.4 นำแบบทดสอบก่อน/หลังการฝึกอบรม เรื่อง ชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคม เพลสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษาไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความสอดคล้องกับผล การเรียนรู้ที่คาดหวังไว้ โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีระดับ การประเมิน 3 ระดับดังนี้

+1 หมายถึง แนวใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง "ไม่แนวใจว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์"

การเรียนรู้หรือไม่

-1 หมายถึง แนวใจว่าแบบทดสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.2.5 วิเคราะห์ข้อมูลดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเลือกข้อสอบที่มีค่าสอดคล้อง ICO ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 เป็นข้อสอบนั้นอยู่ในเกณฑ์ตรงตามเนื้อหา

2.2.6 นำแบบฝึกหัดท้าย เรื่อง ชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษาไปหาค่าอำนาจจำแนก และค่าความยากง่าย ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์หากความยากง่าย (r) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยคัดเลือกแบบฝึกหัดที่มีความยากง่ายระหว่าง 0.39 - 0.61 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.52 - 0.84 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76 ใช้สูตร $KR-20$ ของ คูเดอร์ริ查ร์ดสัน

2.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ใช้สำหรับการทดสอบความรู้ ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ เรื่อง การฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น 5 เรื่อง มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.2.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบฝึกหัดจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างแบบทดสอบ

2.2.2 กำหนด และเบี่ยงบัดคุณลักษณะที่เชิงพฤติกรรม เพื่อสร้างแบบฝึกหัด นำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาแล้วจึงให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบพิจารณาให้ครอบคลุมจุดประสงค์ การเรียนรู้สร้างแบบฝึกหัดเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อแบ่งเป็น 5 เรื่อง คือ เรื่องที่ 1 จำนวน 4 ข้อ เรื่องที่ 2 จำนวน 4 ข้อ เรื่องที่ 3 จำนวน 4 ข้อ เรื่องที่ 4 จำนวน 4 ข้อ และ เรื่องที่ 5 จำนวน 4 ข้อ

2.2.3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่สร้างขึ้นนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วจึงให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และพิจารณาหาค่าความสอดคล้องกับคุณลักษณะพิจารณาค่าดัชนี ความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.66 - 1.00 จากนั้นนำไปวิเคราะห์รายข้อหากความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบต่อไป โดยไปทดลองกับนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์หากความยากง่าย (r) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยคัดเลือกแบบฝึกหัดที่มีความยากง่ายระหว่าง 0.45 - 0.65 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.52 - 0.79 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79

จากนั้นนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อไปหาความเห็นตรงเชิงเนื้อหา และค่าดัชนีความสอดคล้องตามสูตร (บุญชุม ศรีสะอด 2545, หน้า 88) ดังต่อไปนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	<i>IOC</i>	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับมาตรฐานค่าเฉลี่ยพุทธิกรรม และเนื้อหา
$\sum R$	แทน	ผลคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ	ผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า แบบทดสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.75 - 1.00 น้ำหนักฝึกอบรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

2. 4 นำชุดฝึกอบรมที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้เบื้องต้น (*Tryout*) กับนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการทดลองใช้ ดังนี้

2.4.1 ทดลองแบบเดี่ยว (1: 1) นำชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษาที่สร้างเสริมแล้วไปทดลองกับนิสิตกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน โดยทำการทดลองทีละคน เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของภาษา ความยากง่ายของเนื้อหา ความเหมาะสมของรูปภาพ ค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 จากการทดลองแบบเดี่ยวได้ $78.42/80.15$ ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ 85/85 จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การปรับปรุงแก้ไข และชุดสื่อหลังจากการทดลองแบบเดี่ยว

ชุดฝึก	ก่อนการปรับปรุง	ปรับปรุงเป็น
ชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา	1. ตัวหนังสือของชุดฝึกมีขนาดเล็ก เกินไป 2. เนื้อหาซับซ้อนจนเกินไป 3. รูปภาพในเล่มไม่ตรงกับหัวข้อ 4. ภาพที่เป็นตัวอย่างมีพื้นหลัง กับสีตัวอย่างใกล้เคียงกัน	1. ปรับขนาดตัวหนังสือให้ใหญ่ และชัดเจนขึ้น 2. ปรับเนื้อหาบางส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องออก และใส่เนื้อหาใหม่ที่ตรงกับหัวข้อ 3. ปรับรูปภาพให้ตรงกับหัวข้อใหม่ และสื่อสังคมออนไลน์ 4. เปลี่ยนภาพใหม่ใหม่ให้มีสีพื้นและตัวอย่างแตกต่างกันออกไป

2.4.2 การทดลองแบบกลุ่ม (1: 10) นำชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเครื่อมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา ทดลองกับนิสิต จำนวน 7 คน ได้ประสิทธิภาพ E_1/E_2 จากการทดลองแบบกลุ่มเท่ากับ $81.75/82.25$ ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ 85/85

2.4.3 การทดลองแบบภาคสนาม (1: 30) นำชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเครื่อมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา ไปทดลองใช้กับนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 ได้ประสิทธิภาพ 85.04/86.70

2.5 แบบทดสอบความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ที่มีต่อการใช้ชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา

4. การนำไปทดลองใช้จริง (Trialrun)

ผู้จัดฯได้นำชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเครื่อมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษาที่ผ่านการทดลองประสิทธิภาพเบื้องต้นแล้วไปใช้กับนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอีกกลุ่มหนึ่ง คือ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 423460 ฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา ปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับการทดลองใช้จริง โดยทำการซึ่งแรก รายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา และแนะนำการใช้ชุดฝึกอบรม หลังจากนั้นให้นิสิตศึกษานื้อหาในแต่ละชุดฝึกอบรม ซึ่งเป็นเนื้อหาส่วนหนึ่งของรายวิชา 423460 ฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา และทำแบบฝึกหัดท้ายบท หลังจากนั้นทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดฝึกอบรม และทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อชุดฝึก โดยนำคะแนนแบบฝึกหัดท้ายเรื่องแต่ละเรื่อง และคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตไปวิเคราะห์ เพื่อประเมินประสิทธิภาพของชุดฝึกตามเกณฑ์ 85/85 และวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อไป

5. ประเมินผลการใช้ (Evaluation)

1. การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพ ตามเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2 ซึ่งคำนวณได้ดังนี้

2. การสร้างแบบประเมินความพึงพอใจชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้จัดฯได้ดำเนินตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวทางการสร้างชุดแบบประเมินความพึงพอใจจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ดำเนินการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจกำหนดตัวเลือก 5 ตัวเลือก โดยใช้การประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับคือ 5, 4, 3, 2 และ 1 โดยกำหนดความหมายของคะแนนไว้ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนน 4 หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
คะแนน 3 หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
คะแนน 2 หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
คะแนน 1 หมายถึง	มีความพึงพอใจที่สุด

โดยกำหนดค่าคะแนนในการแปลผล (บุญชุม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิตแก้ว, 2535, หน้า 24) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจที่สุด

3. จากนั้นนำแบบประเมินชุดฝึกอบรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสม โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมซึ่งผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) โดยคำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สาขยศ 2538, หน้า 73)

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$$\sum X \text{ แทน } \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด}$$

N แทน จำนวนนิสิตในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้สูตร

(บุญชุม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 106)

$$S = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

n แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

\sum แทน ผลรวมของคะแนน

2. สถิติสำหรับการหาประสิทธิภาพ

$$E_1 = \frac{\sum X}{\frac{N}{A}} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของนิสิต

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัด

N แทน จำนวนนิสิตทั้งหมด

E_2 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนิสิตทั้งหมดที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 หลังจากเรียนรู้ดูฝึกอบรมผ่านเกณฑ์การเรียนมาที่กำหนดไม่น้อยกว่า E_1 ดัวหลังโดยใช้สูตร

$$E_2 = \frac{\sum f}{\frac{N}{B}} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum f$ แทน คะแนนรวมของนิสิต

B แทน คะแนนเต็มของข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์

N แทน จำนวนนิสิตทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนด สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนิสิตทั้งหมด
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของนิสิตทั้งหมด ได้จากการทำแบบฝึกหัด
E_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของนิสิตทั้งหมด ที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการประเมินประสิทธิภาพของชุดสื่อที่มีเกณฑ์ 85/85

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจและความเหมาะสมของชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์พัฒนาชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา เสนอผลเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการประเมินประสิทธิภาพของชุดสื่อ ตามเกณฑ์ 85/85

ตารางที่ 3 คะแนนการทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพลสบุ๊ค^{เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา การทดลองแบบเดี่ยว/ กลุ่ม/ ภาคสนาม}

ประสิทธิภาพ	การทดลอง	การทดลอง	การทดลอง
	แบบเดี่ยว	แบบกลุ่ม	แบบภาคสนาม
คะแนนแบบฝึกหัด (E_1)	78.42	81.75	85.04
คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน($E2$)	80.15	82.25	86.70

จากการที่ 3 พบว่า คะแนนการทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพลสบุ๊คเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา การทดลองแบบเดี่ยวได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 78.45 และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เท่ากับ 80.15 แสดงว่าชุดฝึกไม่เป็นไปตามเกณฑ์ การทดลองแบบกลุ่มได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 81.75/และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เท่ากับ 82.25 ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ 85/ 85 การทดลองแบบภาคสนามได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 85.04 และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เท่ากับ 86.70 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 85/ 85

ตารางที่ 4 ผลการประเมินประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพลสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา ตามเกณฑ์ 85/85
จากการทดลองใช้จริง (Trial run)

ประสิทธิภาพ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	ร้อยละ
คะแนนแบบฝึกหัด (E_1)	40	20	17.25	1.29	86.25
คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($E2$)	40	20	17.65	1.25	87.25

จากการที่ 3 พบว่า ผลการทำแบบฝึกหัดได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 86.25 และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เท่ากับ 89.00 แสดงว่าชุดฝึกมีประสิทธิภาพ 86.25/87.25

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพื่อสนับสนุน เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา

ตารางที่ 5 ผลการประเมินความความพึงพอใจและความเหมาะสมของ ชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพื่อสนับสนุน เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา โดยนิสิตกลุ่มตัวอย่าง 40 คน

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					\bar{X}	SD	ระดับ
	5	4	3	2	1			
ด้านเนื้อหา								
1. ความน่าสนใจของชุดฝึก	25	15	-	-	-	4.63	0.49	มากที่สุด
2. ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม	15	15	10	-	-	4.13	0.79	มาก
3. ขนาดตัวหนังสือมีความเหมาะสม	32	8	-	-	-	4.80	0.41	มากที่สุด
4. ข้อมูลที่ใช้ในการนำเสนอ	25	10	5	-	-	4.50	0.72	มาก
5. ความถูกต้องของเนื้อหาที่ใช้กับชุดฝึก	20	10	10	-	-	4.25	0.84	มาก
ด้านสื่อ								
1. ความทันสมัยของการใช้สื่อ	38	2	-	-	-	4.95	0.22	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของเนื้อหาที่ใช้ในสื่อ	25	15	-	-	-	4.63	0.49	มากที่สุด
3. ความชัดเจนของเนื้อหาในสื่อ	22	10	8	-	-	4.35	0.80	มาก
4. ความน่าสนใจของสื่อ	19	11	10	-	-	4.23	0.83	มาก
5. ความสะดวกในการเรียนด้วยวิธีใช้สื่อ	25	5	10	-	-	4.38	0.87	มาก
6. ความชัดเจนของภาพประกอบ	33	7	-	-	-	4.83	0.38	มากที่สุด
7. ความถูกต้องของเนื้อหาสื่อ	20	5	15	-	-	4.13	0.94	มาก
8. เนื้อหามีความเหมาะสมกับระดับ								
ผู้เรียน	30	6	4	-	-	4.65	0.66	มากที่สุด
รวม	329	114	72	-	-	4.49	0.29	มาก

N=40 คน

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าโดยภาพรวม ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อชุดฝึกอบรมผ่านสื่อ สังคมเพลสบุ๊คเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา ระดับค่าเฉลี่ย 4.49 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก โดยด้านความทันสมัยของการใช้สื่อ มีความพึงพอใจมากที่สุด ที่ระดับ 4.95 ส่วนด้านความพึงพอใจอยู่ที่สุดก็คือ ความถูกต้องของเนื้อหาสื่อ และขนาดรูปเล่น มีความเหมาะสมอยู่ที่ระดับ 4.13

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อพัฒนาการพัฒนาชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพาได้ประसิทธิ์ภาพตามเกณฑ์ 80/80 มีขั้นตอนการวิจัย และศึกษาความพึงพอใจ ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย ประกอบไปด้วย

1.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา

1.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

1.2.1 เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพาให้มีประสิทธิ์ภาพ

1.2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่ได้รับการฝึกอบรมจากชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา

2. สมมติฐานการวิจัย

2.1 ชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา มีประสิทธิ์ภาพ E_1 / E_2 ตามเกณฑ์ 85/85

2.2 นิสิตมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษาในระดับมาก

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2557

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 423460 ฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา ปีการศึกษา 2557 ได้จากการเลือกแบบเจาะจง 2 กลุ่ม จำนวน 80 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ 1 สำหรับการทดลองเบื้องต้น (Tryout) จำนวน 40 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย

กลุ่มตัวอย่างที่ 2 สำหรับการทดลองใช้จริง (Trialrun) จำนวน 40 คน จากการสุ่มอย่างง่าย

3. เครื่องมือการวิจัย ได้แก่

3.1 ชุดฝึกอบรม.....

3.2 แบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ

4. เครื่องมือการวิจัย

4.1 ชุดฝึกอบรมการใช้ระบบการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายอินเตอร์เน็ต

4.2 แบบประเมินคุณภาพระบบการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายอินเตอร์เน็ต

4.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของระบบการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายอินเตอร์เน็ต

5. การรวบรวมข้อมูล ประกอบไปด้วย

5.1 ชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพลสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงาน
วิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา ชั้นมี 5 เรื่อง คือ

5.1.1 เรื่องที่ 1 รายละเอียดขั้นตอนการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา

5.1.2 เรื่องที่ 2 ระยะเวลาของการฝึกงาน

5.1.3 เรื่องที่ 3 การประเมินผลการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา

5.1.4 เรื่องที่ 4 แนวทางปฏิบัติสำหรับสถานบัน หรือหน่วยงานที่รับฝึกงาน

5.1.5 เรื่องที่ 5 วิธีการใช้งานสื่อสังคมเพลสบุ๊ค

โดยถ้าจะของชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพลสบุ๊ค เพื่อเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษาเป็นชุดฝึกให้นิสิตใช้อ่านเพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่เข้าใจ โดยจัดทำเป็นรูปเล่มขนาด A4 มีเนื้อหา และรูปภาพ และคู่มือวิธีให้ตรงกับสื่อสังคมออนไลน์

5.2 ผลการประเมินจากการหาประสิทธิภาพของชุดฝึก หลังจากทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของชุดฝึก และแบบทดสอบเท่ากับ $86.25 / 88.25$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

5.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนมีต่อชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพลสบุ๊ค

เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา ระดับ 4.49 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพื่อคงไว้การฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ประสิทธิภาพของชุดฝึก 86.25/ 89.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 85/ 85 จากการทดลองผู้วิจัยได้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 40 คน

ค่าคะแนนเฉลี่ยของชุดสื่อ ประเมินจากการทำแบบฝึกหัด ผลคะแนน คือร้อยละ 86.25 แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากชุดสื่อ ได้อย่างมีความรู้ ความเข้าใจ ปฏิบัติงานจริงได้ตามจุดประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ ส่วนคะแนนเฉลี่ยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 89.00 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจจากชุดฝึก ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ชุดฝึกอบรมผ่านสื่อ สังคมเพื่อคงไว้ การศึกษา สามารถนำไปใช้ และสอดคล้องกับ ปณิตา วรพิรุณ (2551) ได้ทำการศึกษา พัฒนารูปแบบบทเรียนบนเว็บแบบผสมผสาน โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก เพื่อพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิต ระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนบนเว็บแบบผสมผสานประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) หลักของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) วิธีและกิจกรรมการเรียนการสอน และ 4) การวัดและการประเมินผล

2. นิสิตระดับปริญญาตรีที่เรียนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนความคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนิสิต มีความคิดเห็นว่า การเรียนรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมสมอยู่ในระดับดีมาก

3. ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ทำการประเมินรูปแบบการเรียนการสอนแล้วมีความคิดเห็นว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมสมอยู่ในระดับดีมาก

2. ข้อนี้ต้องอภิปรายสมมติฐานข้อที่ 2 เรื่องความพึงพอใจเป็นอย่างไร สองคล้องกับ Karen, T. (2009) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาสื่อการสอนแบบผสมผสานระหว่างแบบแผนผู้สอน นำเสนอในรูปแบบออนไลน์ นักเรียนที่เรียนผ่านสื่อการสอนแบบผสมผสานระหว่างแบบแผนผู้สอน และ นำเสนอในรูปแบบออนไลน์ มีผลการเรียนดีขึ้น และนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพื่อคงไว้การฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของ การวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบ และดำเนินการสร้างชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพื่อคงไว้ การฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษาอย่างมีขั้นตอนตามทฤษฎีนำหลักการ

การออกแบบการเรียนการสอน ADDIE MODEL โดยเริ่มกระบวนการศึกษาวิจัย ประกอบด้วย การศึกษาการสร้างชุดฝึก และจัดทำชุดฝึกที่เหมาะสมกับการใช้สื่อสังคมเฟสบุ๊ค จากนั้นทำการพัฒนา ชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเฟสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยี การศึกษาตามขั้นตอนการพัฒนาดำเนินการ โดยศึกษาปัญหา กำหนดจุดมุ่งหมายเนื้อหา ออกแบบ ชุดฝึก จากนั้นนำด้านแบบชุดฝึกไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเนื้อหา และรูปแบบ นำเสนอของชุดฝึกให้มีความถูกต้อง แล้วนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างใช้รายบุคคล กลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มภาคสนาม และทำการปรับปรุง สุดท้ายนำไปทดลองกับกลุ่มทดลองนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 423460 ฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา ปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 คน โดยไม่เข้ากับกลุ่ม ทดลองเดิม หลังจากนั้นทดลองใช้ และประเมินประสิทธิภาพของชุดฝึก

ในการทดลองผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ให้ความสนใจ กับชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเฟสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยี การศึกษา เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีความสนใจกับชุดฝึกที่มีคุณภาพ และแผ่นซีดีที่สอนการใช้สื่อสังคม เฟสบุ๊คในการปฏิบัติงาน ให้อ่าย่างง่าย และสามารถเรียนรู้ได้จากการนำชุดฝึกนี้ไปทดลองทวนที่บ้าน ได้ ซึ่งชุดฝึกนี้สามารถตอบสนองความต้องการของนิสิตในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

ดังนั้นจะเป็นไปได้ว่าการพัฒนาชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเฟสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อม ในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า การพัฒนาชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเฟสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึก ปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ในครั้งนี้ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 85/ 85 และสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำ้งานวิจัยไปใช้

1. ควรแนะนำนิสิตให้ศึกษาอย่างต่อเนื่อง และสมำเสมอจะช่วยให้นิสิตเข้าใจวิธีการใช้ งานของสื่อสังคมออนไลน์ได้เป็นอย่างดี
2. ควรจะค้นคว้าว่าจะเตรียมความพร้อมในเรื่องต่าง ๆ เช่น เนื้อหา ภาพ ให้เกิดความหลากหลาย และรวดเร็ว โดยที่ผู้ศึกษากันคว้าจะใช้สื่อเป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

เป็นแนวทางสำหรับครุ และผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้นำไปใช้พัฒนาในรายวิชาอื่นๆต่อไป

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับรู้สื่อสิ่งสินค้าและกสกุลภัณฑ์.

กนกพร ฉันทานารุ่งภักดี. (2548). การพัฒนาฐานรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บแบบผสมผสาน ด้วยการเรียนการสอนแบบร่วมมือในกลุ่มการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2537). การฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ โรม ประสานมิตร.

กิตติศักดิ์ อิ่มสุด. (2548). การพัฒนาชุดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องโลกและการเปลี่ยนแปลง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบันดิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เบนณัฐ มีศิริธรรม. (2556). Social media สื่อสร้างสรรค์เพื่อการศึกษา. กลุ่มนุյยศาสตร์ และสังคม, วารสาร *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 6(1), 72 - 81.

แยก นุลเดช. (2554). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. เอกสารอัดสำเนา.

จงกลนี ชุตินาเทวินทร์. (2545). การฝึกอบรมเชิงพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สวัสดิการ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.

ฉลอง ทับศรี. (2549). เอกสารประกอบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนา CAI ด้วย *Audreyware*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2538). ระบบสื่อการสอน ในเอกสารการสอนชุดวิชา เทคโนโลยีและสื่อสาร การศึกษา หน่วยที่ 2. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
ชูชัย สมิทธิไกร. (2548). การฝึกอบรมบุคลากรในองค์การ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ใชบัณฑ์ ชาญปรีชารัตน์. (2543). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอน ของโรงเรียนเทคโนโลยีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น.

มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ธีรพล เวียงวัลย์. (2547). การพัฒนาชุดฝึกอบรมครูผู้สอน โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา เรื่องการขัดการการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามรูปแบบของ การเรียนรู้ของ Kolb. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีและ สื่อสารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ทัตธนันท์ พุ่มนุช. (2553). การศึกษาพฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคม (Social Network) เพื่อพัฒนาในการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษาในสถานกงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครปฐม. *Veridian E-Journal*, 5(1), 523 - 540.
- นงลักษณ์ วนิช. (2544). ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาในโรงเรียน พนิชยการพลาญชัยร้อยเอ็ด. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- นิพนธ์ ศุบปรีดี. (2552). ประมวลสาระชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นุชนาถ ชั้ดเจสสัน, ไกรชิต สุตatemเมือง. (2556). การรับรู้โฆษณาแห่งบนสื่อสังคมออนไลน์เฟซบุ๊ก (Facebook) ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วารสารการตลาด และการสื่อสาร, 1(2), 379.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2543). นวัตกรรมการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: RS Printing.
- ประพรวน พลชีวะ. (2550). การนำเสนอรูปแบบการเรียนแบบผสมผสาน ด้วยการเรียนรู้ร่วมกัน ในโครงงานวิทยาศาสตร์ สำหรับการฝึกแก้ปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปันดดา ยอดระน้ำ. (2544). ความพึงพอใจในวิชาการสอนงานเกษตรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตั้ง.
- กรุงเทพฯ: สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ปณิตา วรรณพิรุณ. (2551). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บแบบผสมผสาน โดยใช้ปัญหาเป็นหลักเพื่อพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตปริญญา บัณฑิต. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปณิตา วรรณพิรุณ. (2554). การเรียนแบบผสมผสาน จากแนวคิดสู่การปฏิบัติ Blended learning Principles into practice. วารสารการอาชีวะและเทคนิคศึกษา, 1(2).
- พิชิต วิจิตรนุญยรักษ์. (2554). สื่อสังคมออนไลน์ สื่อแห่งอนาคต = Social media: Future Media. วารสารนักบริหาร, 31(4), 99 - 103.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2533). พัฒนาการวัยรุ่นและการอบรม (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

- มนต์ชัย เทียนทอง. (2549). Blended learning: การเรียนรู้แบบผสมผสานในยุค ICT. *วารสารวิชาการครุศาสตร์อุดสาหกรรม*, 1(2).
- วิเชียร ชิวพินาย. (2528). การฝึกอบรมและคู่มือวิทยากร. กรุงเทพฯ: ครุสภ.
- วรรณพิพา รอดแรงค้า และพิมพันธ์ เดชะคุปต์. (2542). การพัฒนาการคิดของครูด้วยกิจกรรมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์ครีปเมเนจเม้นท์.
- ระพินทร์ โพธิ์ศรี. (2549). สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ละเอออง ดำเนิน. (2551). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสร้างความรู้แบบร่วมมือ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- สิริวัลย์ ใจจะไป. (2554). ชุดฝึกอบรมการคิดอย่างมีวิจารณญาณตามแนวคิดหมวดหมู่ใน สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยี และสื่อสารการศึกษา, คณะครุศาสตร์อุดสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี.
- สุวัฒน์ชัย จันทร์เชง. (2553). การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบผสมผสาน สำหรับครูผู้ฝึก นักศึกษาพิการทางสายตาเพื่อพัฒนาทักษะด้านการทำความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม และการเคลื่อนไหว. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุรศักดิ์ ป่าเซ. (2557). การนิเทศภายในหัวใจของการปฏิรูปการเรียนรู้ในโรงเรียน. *วารสารวิชาการ*, 5(8), 25-31.
- สายชล จินใจ. (2550). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานรายวิชาการเขียน โปรแกรม ภาษาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ.
- ศิริพร กนกษัยสกุล. (2553). เครื่องเขียนสังคมออนไลน์. *วารสารนักบริหาร*, 30(1), 29 - 32.
- ศศิธร สุทธิแพทย์. (2518). แบบฝึกหัดสำหรับสอนเรื่องวิถีในภาษาไทยระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดิเทพ บุตรราช. (2553). เครื่องเขียนสังคมออนไลน์ (Social network). เข้าถึงได้จาก <http://km.ru.ac.th/computer/?p=199>
- อภิชาต อนุกูลเวช. (2555). การเรียนแบบผสมผสาน (Blended learning). เข้าถึงได้จาก http://www.chontech.ac.th/_abichat/1/index.php?option.html

- อรวรรณ วงศ์เก้าวโพธิ์ทอง. (2553). การขับเคลื่อนธุรกิจด้วยซอฟต์แวร์โอเพนซอร์ส.
สารสารนักบริหาร, 30(1), 50-54 .
- อ้อมน้อม เจริญธรรม. (2547). เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงร้อยแก้วภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นปีก่อนปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกหัดการสอนปกติ.
- วิทยานิพนธ์การศึกษา nabannit, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Alfred, P. R., & Hope., M. J. (2004). Blended learning and sense of community: a comparative analysis with traditional and fully online. International Review of Research in Open and Distance.
- Anderson, L.W., & Burns, R. B. (1989). *Research in classrooms*. New York: Pergamon Press.
- Babbie, E. R. (1992). The practice of social research. (6th ed.). California: Wadsworth Publishing.
- Bloom, B. A. (1956). Taxonomy of education objective handbook I: Cognitive domain.
New York: David Mc Kay Company.
- Carman, J. M. (2002). *Blended learning design: five keys ingredients*. Available from
<http://www.agilantlearning.com/pdf/Blended%20L.pdf>.
- Driscoll, M. (2002). *Blended Learning: Let is get beyond the hype*. Learning and Innovations Newsline. Available from <http://www.07.ibm.com/services/pdf/blended learning.pdf>.
- Ginns , P. & Ellis , R. (2007) Quality in Blended Learning : Exploring the Relationship Between online. Available from <http://www.associatie.kuleuven.be/altus/seminaries/pdf>.
- Elizabeth, F. C. (2012). *Social Media Meaning. Proceeding of the 2012 international workshop on Socially-aware multimedia*. New York. Mc Graw Hill.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: Mc Graw Hill.
- Jan H. K. (2011). Social media? get serious! understanding the functional building blocks of social media. *Business Horizons*, 54(3), 241 - 251.
- Jordan, H. M. & Rovai, A. P. (2004). Blended learning and Sense of community: A comparative analysis with traditional and fully online graduate courses: *The International Review of Research in Open and Distance Learning*, 2, 15.
- Johnson, K., McHugo, C., & Hall, T. (2006) *Analysing the efficacy of blended learning using technology enhanced learning (TEL) and m-learning delivery technologies*. Available from <http://www.ascilite.org.au/conferences/sydney06/proceeding/pdf>.

- Nadler, L. (1982). Designing Training Programs : The Critical Events Model. Reading Massachusetts : Addison Wesley.
- Nick, V. D. (2003). The e-learning fieldbook. New York: McGraw - Hill.
- Macdonald J. (2008). *Blended learning and online tutoring: planning learner support and Activity design*. England: Gower publishes limited.
- Maslow, A. H. (1970). *Motivation and Personality*. New York: Harper & Row.
- Odiome, G. S. (1970). *Training by Objective: An Economic Approach to Management Training*. New York: The McMillan Company.
- Prater, M. A., & Josep, M. F. (1990). Training educational to accurately classify learning disabled students using concept instruction and expert system technology. *Journal of Special Educational Technology*, 10(11), 22 - 30.
- Roblyer, M. D., & Wiencke, W. R. (2003). Design and use of a rubric to assess and encourage interactive qualities in distance courses. *American Journal of Distance Education*, 17(2).
- Schmidt, E. D. (2002). *Inclusive branding*. New York: Palgrave Macmillan.
- Scott, M. M. (1970). *Every employer a manager: more meaningful work through job environment*. New York: McGraw - Hill.
- Sharpe, R., Benfield, G., Roberts, G., & Francis, R. (2006). *The undergraduate experience of blended e-learning: a review of UK literature and practice*. New York: Higher Education Academy.
- Singh, H., & Reed, C. (2001). *A white paper: achieving success with blended learning central software*. Available from <http://www.Leerbeleving.nl/wbts/wbt2014/Blended.pdf>.
- Stoner, A. F., & Wankel, C. (1986). *Management* (3rd ed.). New Delhi: Prentice - Hill.
- Stan Vangilder. (1999). *New techniques for substation training*. Retrieved from <http://www.ieee.org/portal/site>
- Zirkle, C. (2003). *Distance education: The state of the art in career and technical education*. Columbus, Ohio: National Council for Workforce Education.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญ
- สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

รายชื่อผู้เขี่ยวยาณูตรวจสอบเครื่องมือ

1. ดร.ธ. คง พวงสุวรรณ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศรี ทองนุช
3. อาจารย์สิปปกร แบ็มกสิกิริ
4. นายพงศ์พัฒน์ เจริญวารี

ที่ ศธ ๖๖๒๑/๑๘๐๖

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.สิงหาดากบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๕ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.ธ.ธ. พวงสุวรรณ

ด้วยนางสาวนุสรา พิรษพัฒนาวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาทักษะการมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกอบรมแบบผสมผสานผ่าน สื่อสังคมเพลทฟอร์ม เพื่อเตรียมตัวในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยี การศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา” ในความคิดเห็นดูแลของ รองศาสตราจารย์ ดร.พิพัฒน์ เกษร บุญอิ่ม ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาและเห็นว่าดำเนินเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในเรื่องต้องถ่วงเป็นอย่างต่อไป จึงขอความอนุเคราะห์ จากท่านในการตรวจสอบ ความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.มนต์รี แย้มกษิกร)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้ริบ妾หมายแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชานวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา
โทร. (๐๗๖) ๔๐๑๐๐๗๖
โทรสาร (๐๗๖) ๔๐๑๐๐๗๖
อีเมลล์ dean@mu.ac.th

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ สำนักงานเลขานุการ งานบริการการศึกษา โทร. ๒๐๕๙
ที่ ๗๘ ๒๖๑๓/๒๕๕๔ วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศรี ทองบุช

ด้วยนางสาวนุสรา พิรษพัฒนพงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการฝึกอบรมแบบผสมผสานผ่าน สื่อสังคมเพลทบุ๊ก เพื่อเตรียมตัวในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยี “การทั้งหมดนี้คือการฝึกอบรมแบบผสมผสานผ่าน สื่อสังคมเพลทบุ๊ก เพื่อเตรียมตัวในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยี” ในความควบคุมดูแลของ รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติ์เกสร บุญจำปา ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในการนี้ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าทำเป็นสูตรเขียวชัน ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ จากท่านในการตรวจสอบ ความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมาก โอกาสหนึ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี แย้มกลิกร)
คณบดีคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ ศธ ๒๖๒๑/๑๘๐๘

คณบดีศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

๑๖๙ ถ.สังหาดบางแสน ต.แสนสุข

อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๔ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์สีปกร แย้มกสิก

ด้วยนางสาวบุสร้า พิรประพัฒนพงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีก่อสร้างเพื่อการพัฒนาที่ปรับเปลี่ยนภูมิภาค ได้รับอนุญาตให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาคุณลักษณะแบบผสมผสานผ่าน สื่อสังคมเพื่อสู้คุ้ก เพื่อเตรียมตัวในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา” ในความคุ้มครองและของ รองศาสตราจารย์ ดร.พิทยากร บุญคำไห ประธานกรรมการ ตามที่อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในกรณี คณบดีศึกษาศาสตร์ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ จากท่านในการตรวจสอบ ความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณบดีศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่ง ว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สีปกร แย้มกสิก)
คณบดีคณบดีศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
ผู้รักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชานวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา

โทร. (๐๓๘) ๐๔๐๐๐๘

โทรสาร (๐๓๘) ๐๔๐๐๐๘๐

อีเมล: ๐๔๐๐๐๘๐@burapha.ac.th

ภาคผนวก ฯ

- การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบฝึกหัด
- ค่าดัชนีความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบฝึกหัด
- การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลลัมพุทธิ์ทางการเรียน
- แสดงค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลลัมพุทธิ์ทางการเรียน
- ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อชุดฝึก

โดยผู้เชี่ยวชาญ

ตารางที่ 6 ค่าความสอดคล้องแบบทดสอบรายวิชา การฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา
โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				$\sum R$	\bar{X}	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4			
1	1	1	1	0	3	0.75	ใช่ได้
2	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
3	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
4	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
5	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
6	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
7	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
8	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
9	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
10	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
11	0	1	1	1	3	0.75	ใช่ได้
12	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
13	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
14	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
15	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
16	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
17	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
18	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
19	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
20	0	1	1	1	3	0.75	ใช่ได้

ตารางที่ 7 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) และค่าความเชื่อมั่นของแบบฝึกหัดท้าย
การฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา

ข้อที่	P	R
1	0.61	0.84
2	0.55	0.84
3	0.58	0.77
4	0.52	0.77
5	0.48	0.71
6	0.39	0.52
7	0.65	0.90
8	0.48	0.71
9	0.52	0.77
10	0.65	0.90
11	0.58	0.90
12	0.52	0.77
13	0.45	0.65
14	0.52	0.65
15	0.52	0.77
16	0.61	0.84
17	0.61	0.97
18	0.52	0.77
19	0.45	0.77
20	0.48	0.71

แบบฝึกหัดที่ผ่านเกณฑ์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก 20 ข้อ นำไปหาค่าความเชื่อมั่น
ตามสูตร KR-20 ได้เท่ากับ 0.79

ตารางที่ 8 ค่าความสอดคล้องแบบวัดผลสัมฤทธิ์รายวิชา การฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยี
การศึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				$\sum R$	\bar{X}	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4			
1	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
2	1	1	1	1	3	1.00	ใช่ได้
3	0	1	1	1	3	0.75	ใช่ได้
4	1	0	1	1	3	0.75	ใช่ได้
5	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
6	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
7	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
8	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
9	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
10	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
11	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
12	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
13	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
14	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
15	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
16	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
17	0	1	1	1	3	0.75	ใช่ได้
18	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
19	1	1	1	1	4	1.00	ใช่ได้
20	1	0	1	1	3	0.75	ใช่ได้

ตารางที่ 9 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์การฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา

ข้อที่	P	R
1	0.58	0.77
2	0.45	0.65
3	0.52	0.65
4	0.52	0.77
5	0.48	0.71
6	0.39	0.52
7	0.52	0.65
8	0.42	0.58
9	0.52	0.77
10	0.55	0.71
11	0.52	0.77
12	0.52	0.77
13	0.45	0.65
14	0.52	0.65
15	0.52	0.77
16	0.61	0.84
17	0.48	0.71
18	0.52	0.77
19	0.45	0.77
20	0.48	0.71

แบบฝึกหัดที่ผ่านเกณฑ์ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก 20 ข้อ นำไปหาค่าความเชื่อมั่น
ตามสูตร KR-20 ได้เท่ากับ 0.76

ตารางที่ 10 ผลการตรวจสอบแบบประเมินความพึงพอใจชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพื่อนัก
เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ				เฉลี่ย	SD	ระดับ
	1	2	3	4			
ด้านเนื้อหา							
ความน่าสนใจของชุดฝึก	5	5	5	5	20	5.00	พอประมาณที่สุด
ขนาดรูปเล็กน้อยมีความเหมาะสม	4	5	5	5	19	4.75	พอประมาณที่สุด
ขนาดตัวหนังสือมีความเหมาะสม	5	5	5	5	20	5.00	พอประมาณที่สุด
ข้อมูลที่ใช้ในการนำเสนอ	5	5	5	4	19	4.75	พอประมาณที่สุด
ความถูกต้องของเนื้อหา ที่ใช้กับชุดฝึก	5	4	5	4	18	4.50	พอประมาณ
ด้านสื่อ							
ความทันสมัยของการใช้สื่อ	5	5	5	5	20	5.00	พอประมาณที่สุด
ความเหมาะสมของเนื้อหา ที่ใช้ในสื่อ	5	5	5	5	20	5.00	พอประมาณที่สุด
ความชัดเจนของเนื้อหาในสื่อ	5	5	4	4	18	4.50	พอประมาณ
ความน่าสนใจของสื่อ	4	5	4	5	18	4.50	พอประมาณ
ความสะดวกในการเรียน ด้วยวิธีใช้สื่อ	5	5	5	5	20	5.00	พอประมาณที่สุด
ความชัดเจนของภาพประกอบ	5	4	4	5	18	4.50	พอประมาณ
ความถูกต้องของเนื้อหาสื่อ	4	5	4	4	17	4.25	พอประมาณ
เนื้อหามีความเหมาะสม กับระดับผู้เรียน	5	5	5	4	19	4.75	พอประมาณที่สุด
รวม	62	63	61	60	246	4.73	พอประมาณที่สุด

ภาคผนวก ค

ผลการทดลองใช้ชุดฝึกภาคสนาม

ตารางที่ 11 คะแนนการทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค¹
เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา
แบบกลุ่มเดียว 9 คน

คนที่	คะแนนชุดฝึก	คะแนนผลสัมฤทธิ์
1	18	18
2	20	20
3	18	20
4	15	18
5	15	17
6	13	15
7	15	17
8	17	17
9	16	18
$\sum X$	147	160
\bar{X}	16.33	17.77
SD	1.00	1.56
ร้อยละ	81.66	88.88

ตารางที่ 12 คะแนนการทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา แบบกลุ่มข้อ 30 คน

คนที่ ชุดฝึก	คะแนน	คนที่ ชุดฝึก	คะแนน	คนที่ ชุดฝึก	คะแนน
1	15	11	20	21	16
2	16	12	18	22	15
3	17	13	16	23	17
4	17	14	16	24	17
5	18	15	15	25	18
6	20	16	15	26	18
7	16	17	17	27	19
8	17	18	18	28	16
9	17	19	16	29	17
10	16	20	17	30	19
$\sum X$	509				
\bar{X}	16.96				
SD	1.37				
ร้อยละ	84.83				

ตารางที่ 13 คะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ของชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษาแบบกลุ่มภาคสนาม 30 คน

คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน
	ชุดฝึก		ชุดฝึก		ชุดฝึก
1	17	11	20	21	17
2	17	12	20	22	16
3	18	13	17	23	18
4	18	14	17	24	18
5	18	15	18	25	19
6	20	16	16	26	19
7	17	17	17	27	19
8	18	18	18	28	18
9	18	19	19	29	18
10	16	20	17	30	19
$\sum X$	537				
\bar{X}	17.90				
SD	1.12				
ร้อยละ	89.50				

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนของชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคมเพสบุ๊ค เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา (E_1)

คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน
	ชุดฝึก		ชุดฝึก		ชุดฝึก		ชุดฝึก
1	16	11	17	21	17	31	16
2	17	12	17	22	17	32	16
3	17	13	18	23	18	33	15
4	15	14	16	24	18	34	16
5	18	15	15	25	15	35	18
6	19	16	18	26	16	36	19
7	20	17	19	27	17	37	18
8	17	18	20	28	18	38	17
9	18	19	19	29	17	39	17
10	16	20	18	30	17	40	18
$\sum x$	690						
\bar{X}	17.25						
SD	1.29						
ร้อยละ	86.25						

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดฝึกอบรม
ผ่านตัวอ้างคอมพิวเตอร์ เพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยี
การศึกษา (E_2)

คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน
	ชุดฝึก		ชุดฝึก		ชุดฝึก		ชุดฝึก
1	17	11	18	21	18	31	17
2	17	12	17	22	17	32	16
3	17	13	17	23	19	33	16
4	18	14	17	24	18	34	17
5	19	15	16	25	17	35	18
6	20	16	18	26	17	36	18
7	20	17	18	27	17	37	19
8	18	18	20	28	18	38	20
9	18	19	20	29	18	39	17
10	17	20	18	30	16	40	19
$\sum x$	706						
\bar{X}	17.65						
SD	1.25						
ร้อยละ	88.25						

ตารางที่ 16 ผลการประเมินความความพึงพอใจและความเหมาะสมของ ชุดฝึกอบรมผ่านสื่อสังคม
เพลสบุ๊คเพื่อเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพเทคโนโลยีการศึกษา
โดยนิสิตกู้ภัยตัวอย่าง 40 คน

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					เฉลี่ย	SD	ระดับ
	5	4	3	2	1			
ด้านเนื้อหา								
ความน่าสนใจของชุดฝึก	25	15	-	-	-	4.63	0.49	มากที่สุด
ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม	15	15	10	-	-	4.13	0.79	มาก
ขนาดตัวหนังสือมีความเหมาะสม	32	8	-	-	-	4.80	0.41	มากที่สุด
ข้อมูลที่ใช้ในการนำเสนอ	25	10	5	-	-	4.50	0.72	มาก
ความถูกต้องของเนื้อหา	20	10	10	-	-	4.25	0.84	มาก
ที่ใช้กับชุดฝึก								
ด้านสื่อ								
ความทันสมัยของการใช้สื่อ	38	2	-	-	-	4.95	0.22	มากที่สุด
ความเหมาะสมของเนื้อหาที่ใช้ในสื่อ	25	15	-	-	-	4.63	0.49	มากที่สุด
ความชัดเจนของเนื้อหาในสื่อ	22	10	8	-	-	4.35	0.80	มาก
ความน่าสนใจของสื่อ	19	11	10	-	-	4.23	0.83	มาก
ความสะดวกในการเรียนด้วยวิธีใช้สื่อ	25	5	10	-	-	4.38	0.87	มาก
ความชัดเจนของภาพประกอบ	33	7	-	-	-	4.83	0.38	มากที่สุด
ความถูกต้องของเนื้อหาสื่อ	20	5	15	-	-	4.13	0.94	มาก
เนื้อหามีความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	30	6	4	-	-	4.65	0.66	มากที่สุด
รวม	329	114	72	-	-	4.49	0.29	มาก